

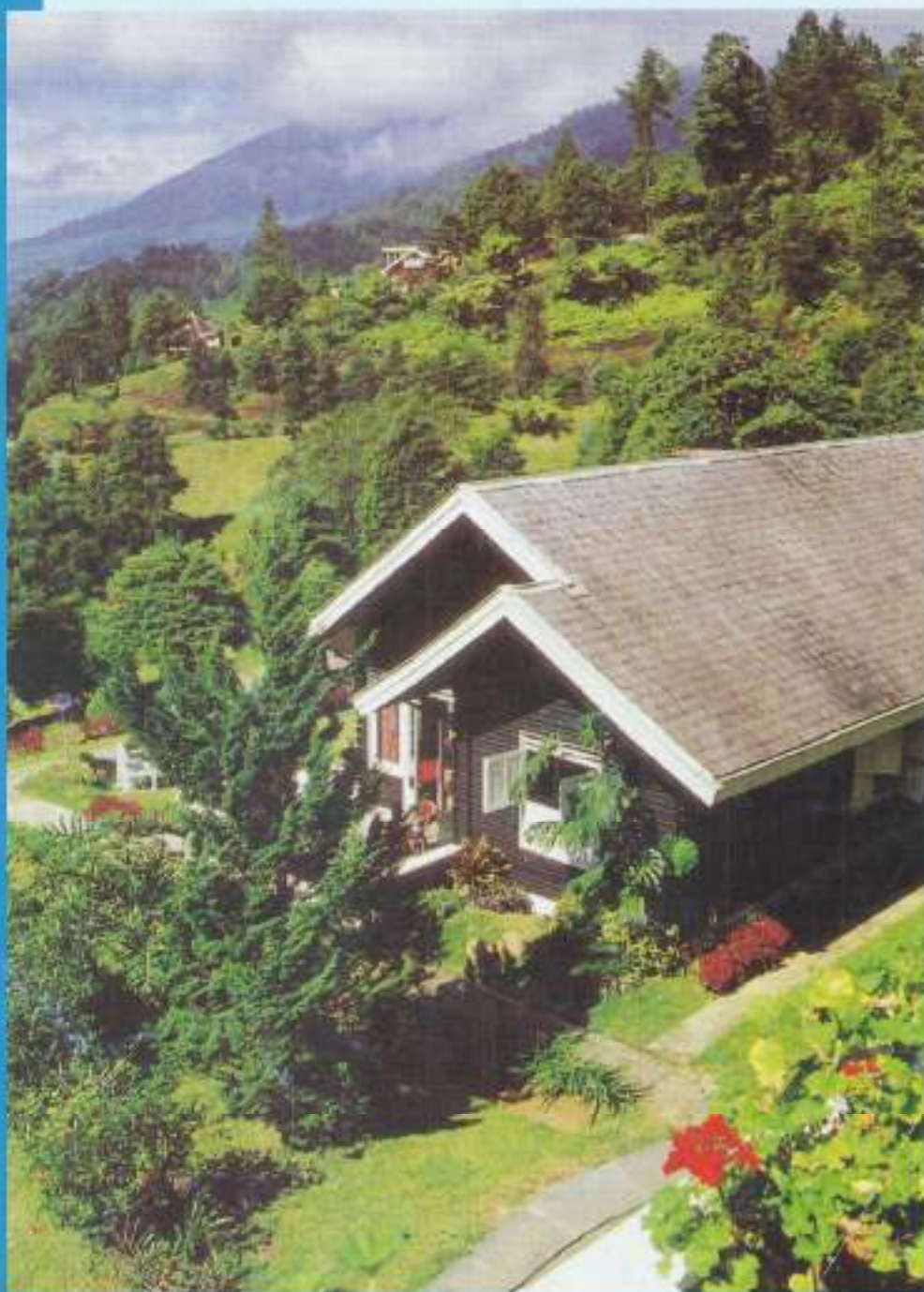
SOBAT

11e jaargang nr. 1 - februari 1996

nummer 45

VOMI

VERENIGING
OUD MILITAIREN
INDIËGANGERS

OORLOGSGRAVENSTICHTING
BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Het aantal bloemleggingen in het Verre Oosten nam opmerkelijk toe.

Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen. Een annonce over deze mogelijkheid werd geplaatst in een aantal uitgaven o.a. van oud-strijders en reüniverenigingen, in verband met het feit dat het 50 jaar geleden was dat ons Koninkrijk in de oorlog werd betrokken en de bevrijding 45 jaar geleden.

Hierdoor nam het aantal bloemleggingen ten opzichte van 1989 opmerkelijk toe.

In Indonesië bedroeg het uitgevoerde aantal opdrachten 1439 inclusief 33 kransleggingen namens diverse verenigingen en comités. (In 1989 bedroegen deze aantallen 926 resp. 27). Op verzoek van nabestaanden werden 936 graffoto's versprekt (450 in 1989).

Op de Erevelden in Thailand werden 226 bloemstukjes geplaatst, inclusief 2 kransen (in 1989 bedroeg dit aantal 144).

In Hong Kong werden 2 bloemleggingen uitgevoerd.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen f 7,50, met foto f 10,-. Tevens is het nu mogelijk voor de Erevelden in Indonesië kleine kransen te bestellen voor plaatsing bij de individuele graven; kosten f 16,- inclusief foto. Grote kransen van f 30,- tot f 50,- zijn bedoeld voor kranslegging bij de monumenten, door comités en verenigingen.

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen f 10,- inclusief een kleine foto.

Bestellingen dienen uiterlijk 8 weken voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.

Voor Hong Kong, Singapore en Ambon gelden aparte voorwaarden waarover desgewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto in het formaat 18 x 24 cm. bedraagt f 15,- inclusief porto.

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING
Zeestraat 85, 2518 AA 's-Gravenhage
Postbus 85981 - 2508 CR 's-Gravenhage
Telefoon 07 03 63 34 34 - Giro 401.000

Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962

Mauritslaan 1 - 6074 AS Melick
Telefoon 047 25 20 94

Fondsenverwerving standbeeld Generaal Spoor
Zilveren legpenning Nationaal Indië-monument 1945-1962

De Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 wil bij het herdenkingscomplex in het Roermondse stadspark Hattem een paviljoen bouwen dat aan de 30.000 bezoekers per jaar allerhande voorzieningen kan bieden. Dat paviljoen zal de naam "Generaal Spoor-paviljoen" gaan dragen.

Bij het paviljoen zal een standbeeld van Generaal Spoor, de legendarische voormalige legercommandant in de vroegere overzeese rijkdelen, worden neergezet. Onder andere ook om de fondsen voor het laten maken van dat standbeeld bijeen te krijgen is een zilveren legpenning van de Stichting Nationaal Indië-monument aangemaakt. Die wordt door de stichting voor f 100,- per stuk aan de man gebracht. In die prijs is een bijdrage voor het Generaal Spoor-standbeeld begrepen en een bedrag voor de instandhouding van het Nationaal Indië-monument 1945-1962.

Bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 worden ongeveer 5900 militairen van het koninkrijk herdacht die tussen 1945 en 1962 in het toenmalige Nederlands Oost-Indië en op Nieuw-Guinea van het vaderland bij krijgsvernichtingen het leven verloren. Tot het complex behoren een obelisk met fontein- en trappensteeleel, een aantal orotafels waarop 112 onderdelen van de vroegere krijgsmacht al een eigen herdenkingsplaqueet hebben neergelegd en 18 grote roestvrij stalen zuilen waarin de namen van de ongeveer 5900 gesneuvelde militairen zijn gegraveerd. De jaarlijkse Nationale Dodenherdenking werd op 7 september 1992 door 12.000 mensen bijgewoond.

De penning wordt door ateller RE-Diamant in Roermond vervaardigd in gietwerk van het 'eerste' zilvergehalte (925/1000). Dat zilvergehalte wordt gegarandeerd door een rijkskeurmerk van de Waarborg. De penning heeft een diameter van 35 mm en een gewicht van ± 18 gram.

De voorzijde van de penning draagt de symbolen uit de top van de obelisk met het randschrift 'Nationaal Indië-monument 1945-1962'. De keerzijde draagt het opschrift 'Palman Qui Meruit Ferat' (de erepalm is voor hen die hem verdiend hebben). Dat is het opschrift dat ook op een paneel bij het Roermondse monument is aangebracht.

De legpenning kan worden besteld bij de Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962, Mauritslaan 1, 6074 AS Melick. De betaling kan geschieden door insluiting van een girocheque of girobetaalkaart van f 100,- over te maken op rekening 17.41.74.038 van de Rabobank Roermond of op rekening 13.41.74 van de Postbank.

SOBAT

Officieel orgaan van de

Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

Raad van Advies

voorzitter: M.M. Bakker, res. luitenant-kolonel der artillerie b.d.
leden: R. Boekholt, brigadegeneraal der fuseliers b.d.
H. Boschma, oud burgemeester
W. Epke, Ridder MWO, brigadegeneraal b.d.
S.A. Lopes, Ridder MWO, voorzitter b.d.
H.A.M. Broswers, luitenant-kolonel der infanterie Staf inspecteur Generaal der Krijgsmacht
P.H. de Vries, kolonel der cavalerie, Chef Staf te Dronen "7 december"

erelieden: J.W.J. in den Boeken
mevr. J. Zantinge-Edens †

Algemeen Bestuur

voorzitter: J. Dijkema
2e voorzitter: des. Y. Lentz
secretaris: G. Delemann, Broegras 88,
3068 PS Rotterdam, tel. 010-4206138
penningmeester:

des. T. Lentz, Zuylenburg 7,
3504 JT Veenendaal, tel. 0318-510158
postbanknummer 42.39.398
banknummer 45.85.91.300 i.n.v.
Vereniging Oud Militairen
Indiëgangers
Rotterdam

alg. adjunct:
leden: C.L.W. van Haalen
N. den Hollander
Victor C. Bridié

Ledenadministratie

N. den Hollander
Scharnusstraat 210, 5343 LG Oss,
tel. 0412 625109

Sociale Commissie

voorzitter: Victor C. Bridié,
Van Nijmegenstraat 117,
2597 RL Den Haag, tel. 070-3280322

Redactiecommissie

coördinator: L.C. Zegers, Albertuslaan 76,
6461 TC Keekraade, tel. 045-5454013
leden: R. Geit, Buijloo 90, 9450 TD Buijloo,
tel. 0592 241361
J. Zwam, Ligstede 45, 1034 KN
Amsterdam, tel. 020-6219151

Boeken ter recensie zenden aan:

J. Zwam,
Lijstje 45,
1034 KN Amsterdam

Filmsdienst: J. de Wit, Molenbeek 60,
2553 GR Den Haag,
tel. 070-3977822

Correspondentie

1. opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.o. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort - zie secretariatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS".

2. zaken VOMI-Nederland betreffend richten aan de secretaris van het algemeen bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of versneden te brengen of, zonder oordeel van redactie, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het algemeen bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Druk: Helton van Hoeringen Drukkerij B.V., Den Haag

DOELSTELLINGEN

De vereniging heeft ten doel:

het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van Oud Militairen Indiëgangers, die bij de Nederlandse Krijgsmacht in voormalig Nederlands Oost-Indië, respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea hebben gediend;

het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of tengevolge daarvan invalide werden;

het herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen in voormalig Nederlands Oost-Indië respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea en/of aangrenzende zeegebieden, alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of in en door militaire dienst zijn overleden.

De vereniging tracht het gestelde doel te verwzenlijken los van elke partij-politieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder voorbehoud van zelfstandigheid, met verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aan verwante doelstellingen nastreven.

(artikel 2 van de statuten.)

Het lidmaatschap staat open voor een ieder die in het voormalig Nederlands Oost-Indië/Indonesië en Nieuw Guinea in militaire dienst is geweest en voor weduwen van militairen die hieraan hebben voldaan.

SOCIALE COMMISSIE

Voorzitter

Victor C. Bridié
Van Nijmegenstraat 117
2597 RL Den Haag
tel. 070'3 28 05 32

Vice voorzitter

Jaap Voolijk
Generaal Spoorlaan 709
2385 TJ Rijswijk (ZH)
tel. 070'3 94 30 42

Secretaris-Nutalist

Henk Barmiento
Stat Jorisples 4
2381 GB Riddervijk
tel. 01 80'43 36 34

DISTRICTCOÖRDINATOREN

Noord Nederland

Ben C.H. Habich
Boerikerweg 10
5085 TJ Nisbeert
tel. 05 94'54 95 03

Oost Nederland

Joring Bakker
Schoorstraat 25
7471 WS Goot
tel. 05 47'27 11 55

West Nederland

Coen Ph. van Baaren
Prinses Beatrixlaan 302
2273 XX Voorburg
tel. 070'3 86 07 77

Canada & USA

Geert Leckerhof
149 Sandwell Drive
Oakville, Ont. Canada,
L6L 4P5
tel. 1905627-3216

Zuid Nederland

Gerard H.L. Otterman
Tolbeegencentrum 143
4708 GC Roosendaal
tel. 01 65'53 83 43

Midden Nederland

Henk J. Riemsdijk
Vuurdoornstraat 288
6171 KH Voornse
tel. 05 78'57 31 82

COMMISSARISSEN

Groningen

vacant

Overijssel

Jan Timmer
Vulverlaan 28
7004 CP Almelo
tel. 05 46'21 34 38

Drenthe

Ben C.H. Habich
Boerikerweg 10
5085 TJ Nisbeert
tel. 05 94'54 95 03

Zuid-Holland Noord

Bob Verhoed
Beatrixlaan 10
2751 XC Moerkapelle
tel. 07 8'5 83 15 37

Friesland

Hans N. Blom
Gecken Ypsenstraat 13
8723 CP Koudum
tel. 05 14'32 21 07

Rivierland

Gerard W. Soetelaars
Genetstraat 28
6517 CH Bergharen
tel. 04 87'50 19 88

Veluwe

Henk J. Riemsdijk
Vuurdoornstraat 288
6171 KH Voornse
tel. 05 78'57 31 82

Noord-Holland

Hans J. Harmsen
Egelanderslaan 26
2015 KJ Haarlem
tel. 02 3'5 24 02 10

Flevoland

Frits H.A.M. Franzen
Oevergrind 13
1356 AE Almere
tel. 03 6'5 31 89 72

Zuid-Holland Zuid

Jaap H. van Bruggel
Botteedamsweg 107 d
3332 AG Zwijndrecht
tel. 07 8'6 12 67 32

Zeeiland

Tom Kooper
M. Coehoornstraat 44
4301 BT Vlissingen
tel. 01 18'45 30 98

Noord-Brabant West

Gerard H.L. Otterman
Tolbeegencentrum 143
4708 GC Roosendaal
tel. 01 65'50 63 43

Utrecht't Gooi

Wim I. Scholten
Comeniuslaan 99
3706 KD Zeist
tel. 03 0'6 95 88 38

Noord-Brabant Oost

Antoon P. Pennings
Theobaldstraat 101
5344 SM Oss
tel. 04 12'62 25 15

Limburg

Harry J.A. Dols
Heerlenerweg 49
6132 CL Sittard
tel. 04 6'4 52 13 10

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder

Leen van Eijk
Oost Kamolweg 12A
2461 EP Ter Aar
tel. 01 72'60 27 05

Assistent beheerder

Tjibbe J. Gansma
A. van Heusdenstr. 15
2461 VJ Ter Aar
tel. 01 72'60 24 52

Propagandiste

Jac. M. Holstwin
Alberdick Thijnsaan 19
2091 ES Blijdenham
tel. 02 3'5 39 19 20

rongevoelen bij

stichting
verzoeken
platform

Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

- Ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem - onder letter en nummer V 123191 -

Jaarcontributie minimaal f 30,00
inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 45 - 11e jaargang nr. 1
februari 1996

DE POENTJAK (Bij de voorplaat)

In een bootreis van 28 dagen kwam ik in Tandjong-Priok aan. Het was heet op de kade. Wij, de jongens van het troepentransport, hadden ons al uren in het zweet gesjouwd met de, tijdens de reis in de diepste ruimen van het troepschip opgeborgen wapens. Deze werden op de kade, samen met blikjes warm bier, onder de manschappen verdeeld.

Na wat orders en waarschuwingen voor de gevaren die ons in Indië zouden kunnen overkomen, klommen we met onze kit-bags en geworen in de laadbakken van een aantal gereedstaande legertrucks. De reis begon. Eerst naar Batavia, langs een stinkend recht kanaal. Dwars door de stad. Je keek je ogen uit. Vervolgens naar Buitenzorg. Het landschap begon al Indisch te worden. Palmen, atapdaken, bruine kleuters en de geur van rottende vegetatie. Na Buitenzorg begon de klim naar de bergen. Steeds steiler werden de klimmen, hoger de bergen, talrijker de haarspeldbochten. Voor ons, jongens uit de vlakke Hollandse polders, was het een enerverende ervaring, deze bergrit. Volgens ons gevoel duurde de tocht uren. We stapten op het hoogste punt van de weg, de beroemde Poentjak-pas, 1500 meter hoog, omgeven door geweldige bergmassieven, uit.

Ons eerste bivak in Indië was een Europees huis. Jammer dat er geen glas in de raamspanningen zat. Het tochtte beroerd. Het was koud, zo hoog boven de zeespiegel. Bovendien begon het te regenen en werd het donker. We begonnen uit te pakken, kit-bags, ransels, blikken gedroogde piepers en zetten onze tampats op. De regen ruiste niet, ze kletterde, ook binnen.

Het eerste maal in de tropen was abo-

minabel. Twaalf uur, die nacht, was het mijn beurt wacht te gaan lopen, met een maat. Mijn eerste wachtsobat in Indië was nogal nerveus. Hij liep naast mij, een kop kleiner dan ik. Harry zette zijn geweer op scherp, hing zijn rifle met de loop naar boven over de schouder en haalde de trekker over. De kogel schampte langs zijn oorrand. Het hele peleton was meteen buiten. De vuurvliegen gingen er vandoor. De vijand bleek echter afwezig.

Pas de volgende morgen konden we de omgeving bewonderen.

Geweldig wat een land. Een adembenemend zonovergoten bergland. Op het hoogste punt van de pas stond een verwaarloosd gebouw. (Het staat er nog. Nu een fraai restaurant.) Wij richtten er onze kantine en keuken in. De bungalow kreeg een naam: "Het huis zonder sleutel", want die was er niet. Aan de overzijde van de Grote Postweg, die ons legerkamp doorsneed, voerde een veeltradicte stenen trap naar een bar hoog gelegen stenen huis. Daar vestigden zich de majoor, zijn staf en de administratie.

"Huize Buiten Adem" doopten wij dit adelaarsnest. Iedere dag moest ik die trap een aantal keren bestijgen. Mijn functie bracht tevens mee dat ik elke dag bataljonsorders, post, etc. moest ophalen op de bataljonsstaf in Tjipajoeng, vele kilometers noordelijker en een kleine duizend meter lager gelegen. Voor deze dagelijkse reis gebruikte ik een dienstfiets. Nog steeds als ik aan deze tochten terug denk, verbaast het me, dat ik iedere dag weer levend in Tjipajoeng arriveerde, want het ging snel naar beneden. En, o die remmen. De ravijnen, die de kurvenreiche route flankeerden, loogen er niet om. Eng om erin te kijken. Jammer dat er geen kilometerteller op

het fietsstuur zat. Zelf waande ik mij een Tour de France coureur, die met 80 km. per uur op weg was naar de finish. Ik won elke etappe, wat niet verwonderlijk is, want ik reed alleen. Een klein mensje in groene lompen, racend op een fiets, door een majestueus hooggebergte. Diep op de achtergrond vroeg je jezelf ook nog wel af of er ergens, op die met woud begroeide bergwanden, misschien peloppers op je loerden. Zo eenzaam en alleen. Aan de beklimming, alleen terug, waagde ik mij niet. Ik wachtte in Tjipajoeng op de fouragewagen uit Buitenzorg, hees de post, de bataljonsorders, mijzelf en de fiets in de truck en liet me, zoals het een stoere wielrenner betaamt, naar boven rijden.

Je had daar in de hoge berglucht en de dagelijkse plansregens er geen idee van dat je in de tropen zat. 's Nachts bevroren de plassen en je stond met een deken om op wacht. Helaas ontbrak in ons bungalowpark een aansluiting op het elektrische net. We gebruikten kaarsen en carbidlampen. Wel wijdde zich boven onze onderkomens een elektrisch hoogspanningsnet. Mijn slaapie op het troepschip, we sliepen daar op een matras op de grond onder een trap in een bedompt scheepsruim (veel slaapcomfort boden de troepschepen niet), was electricien. Ik vroeg hem of het mogelijk zou zijn voor ons villapark stroom af te tappen van het hoogspanningsnet. Wim, zo heette mijn maat, ging enthousiast op mijn suggestie in. Daar heb ik nu nog steeds spijt van. Want Wim vond de dood toen hij bij het aansluiten van de hoogspanningestroom op ons elektriciteitsstelsel, een hoog-voltage draad raakte. Tja, Wim jongen. Hij was de eerste dode van onze compagnie. Kijk nu even naar de prachtige foto op de omslag van dit blad. Wat een landschap he? Maar wat was het er soms guur.

J. Zwaan

Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór 26 februari a.s. aan: Zie onder rubriek: VAN DE REDACTIE. S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.

MEMORY

Onderstaand gedicht uit het gedenkboek van 4-1 RI riep bij mij de herinnering op die hier geschreven staat, tevens worden dan de paar uitdrukkingen in het gedicht wat duidelijker.

Loeboeklinggau, begin februari 1949, kort na de 2e politionele actie. Het is nog donker in de chauffeursbarak als ik onder de klamboe vandaan krulp. Collega Geert is al bezig de jongens wakker te maken die vandaag moeten rijden op een convoirit naar Tjoeroep.

We zijn samen aangewezen als convoicommandant. Bijna geruisloos gaan we ons wassen en aankleden, wapens en uitrusting die we nodig hebben zijn gisteravond al klaar gelegd. Buiten onder een afdak onze "veranda", heeft de kok gamellen met warme thee en lunchpakketten laten neerzetten door de jongens van de Ost.Cie, die wacht lopen. Onder het eten wordt weinig gezegd, de jongens binnen liggen nog te pitten. Tegenover ons staat het half kapot

geschoten spoorwegstation waar de monteurs zijn gehuisvest, achter ons de afgebrande passagier waar de L.T.D. een plaats heeft gekregen. Onze trucks, gisteravond al geladen, staan voor de barak. Als ieder gegeten en de veldfles gevuld heeft, gaan we het convoi opstellen, elke wagen krijgt een plaats aangewezen; een "scoutcar" van de huzaren voorop, een "humber" sluit de rij. Als we klaar staan en ook de convoibewaking onder leiding van "Dikke Greven" plaats genomen heeft op de wagens, melden we het bij de M.T.O. sgt.maj. Klasen. Samen met Geert bemannen we een drietonner geladen met munitie. Geert heeft een brengun meegenomen met flink wat gevulde magazijnen; je weet maar nooit, zegt hij. Precies op tijd geeft de M.T.O. het vertreksein, de weg door het Boekit Barisan-gebergte waaraan Tjoeroep ligt is een moeilijk te berijden route naar de Westkust van Zuid-Sumatra, met als eindpunt Benkoelen. Behalve dat zijn beschietingen nog

aan de orde van de dag, ook vandaag krijgen we volop onze portie. Na in Tjoeroep gelost te hebben meteen terug, maar door beschietingen en wegversperringen krijgen we zoveel oponthoud en tegenstand dat er geen doorkomen meer aan is. In de buurt van Kepala Tjoeroep zetten we de trucks op een open plek in de bush-bush en gaan daar overnachten. Patrouilles zijn in de weer om de weg weer vrij te maken, vroeg in de morgen komen jongens van de Ost.Cie met een paar carriers langs en zeggen dat de weg weer vrij is. We vertrekken en in de loop van de dagen arriveren we, wonder boven wonder, weer heelhuids in Loeboeklinggau, de kogelgaten in de trucks geven aan dat we weer eens banjak veel mazzel hebben gehad. De vette hap gaat mandien, een flinke hap eten en dan eerst maar tidoeren.

L. de Jong

CONVOOI

't Woord convooi telt zeven letters, 't is op 't oog een simpel ding. Maar voor ied're ouwe sobat, boordevol herinnering. Neen, betoel, wie er nooit op zat, kan niet weten wat 't beduidt. Urenlang te hobb'len, hotsen, met je vinger aan de spuit. En je ogen strak gericht in het felle tropenlicht. Op de wegberm, bulten, bomen van waaruit het schot kan komen. Dat op jou gericht kan zijn, ja dan voelt een mens zich klein.

Onverwachts, juist om de hoek, plots een vuurstoot en je vloek. Camoufleren je angstig beven, 't gaat verdorie om je leven!

Urenlang gaat alles goed en je schiept weer frisse moed.

't Linke stuk zijn we voorbij en je ademt alweer vrij.

Tot, met 't einde al in zicht, plotseling een vlamvend licht.

Voor je wagen 't al verblindt, en je

schrikt weer als een kind. Voor het zeventiende ding, dat net iets te vroeg afging. Deze mijn was weer eens mis, maar wie weet wat 't morgen is.

Rooie stof en banjak zweet was het minste auto-leed. Kilo's vuil in oor en oog en je keel is kurkedroog.

Au, wat doet je rug weer zeer en je nieren zijn niet meer. Op hun organieke plek, schudden las tot in je nek!

Een ding frist je echt weer op, da's de helm op je kop. 't Blik is helemaal niet zwaar, een hele kilo weegt je maar.

Ja, zo'n tochtje per convooi is betoel jang paling mooi.

Eens per week, of per seizoen, is zo'n ritje wel te doen.

Maar denk effe aan die leden die zich daaglijks 't schomper reden. Van Tebing naar Linggau pleurden en

vandaar naar Tjoeroep scheurden. Later met dezeldie smoelen door naar Aman en Benkoelen. Lossen, luden en weer vlug, dwars door kuil en gat terug. Allen bleven daaglijks razen, het volledig circus Klasen. Saam met 16 A.A.T., duim omhoog voor wat je deel. 't Zelide geldt voor de huzaren en voor 'kaatst wil ik bewaren. 'Dikke Greven' met z'n ploegen die geen ritje oversloegen.

Ja die hele vette hap was dag in dag uit op stap. En zodoende kregen wij post, munitie en vreterij. Zo leeft bij ons allen voort, het "Convooi" als magisch woord. Duizend dingen houdt het in, boordevol herinnering.

Gedicht: "Habbekras".

L. de Jong

BOEKBESPREKING

"Indië, een verre oorlog van dichtbij"

'Herinneringen van vrouwen in bezet Nederlande-Indië'

Uitgever Alpha (Walburg Pers) Zutphen, 1995. CIP/ISBN 9056580094. Samenstelling: Esther Captain en Annelies van der Schatte Olivier. Grote paperback (23 x 14,5 cm) 320 pagina's. Prijs ?

De bundel behelst 13 verhalen van onderling sterk verschillende vrouwen in het door de Japanners bezette Nederlands-Indië, gedurende de jaren 1942-1945. Het is een interessant boek. Over de ervaringen van geïnterneerden in kampen en onder bezetting, honger en ontberingen is al heel veel geschreven. De grandpatronen zijn in principe vaak, zij het gegradueerd, gelijk. De details verschillen, evenals de omstandigheden, plaatsen en persoonlijke reacties. De lotgevallen van de geportretteerden in de Indische kampen en omstandigheden maken daarop geen uitzondering. Alle verhalen ademen ellende, nare gebeurtenissen en bijna onvoorstelbare aanpassingsproblemen.

Het voor ons liggende werk maakt de indruk, gezien de stijl, door één persoon te zijn geredigeerd of zelfs geschreven. In elk geval door twee met één pen schrijvende co-redacteuren. Deze werkwijze geeft de verhalen, hoe onderscheiden ook qua inhoud, een afstandelijke sfeer, soms is de trant zelfs loconiek te noemen. Te eenvormig.

Mijns inziens zou het stellen van de verhalen in de eigen stijl van de geïnterviewden de bundel aanmerkelijk hebben verlevendigd. De sterk verschillende vertelsters zouden dan warmer en met meer persoonlijkheid zijn overgekomen. Het zou de verhalen meer kleur en karakter hebben gegeven. Veranderingen van spij doet eten. Het tonen van karakter en onderscheid der zo diverse personen zou het werk ongetwijfeld meer diepgang, emoties en realiteit hebben bezorgd. Maar desondanks zeer aan te bevelen.

J. Zwaan

"Dwaalsporen" 'oorlogsmisdaden in Nederlands-Indië 1945-1949'

door Ted Schouten.

Een uitgave van Alpha (Uitgeverij Walburg Pers) Zutphen. CIP/ISBN 90.5658.004.3. 175 pagina's. Prijs ?

Een boek vol ouwe koek. Schouten is kennelijk op herhaling. Hij poogt, door alle reeds lang bekende verhalen over door Nederlandse militairen in Indië gepleegde, of vermeende, wandaden nog eens voor de zoveelste keer op een rij te zetten, een graantje mee te pikken van de heersende en lucratieve tendens om het Nederlandse leger van destijds nog eens lekker zwart te maken. Het boek komt op mij over als generaliserend, eenzijdig en modieus. Iets nieuws voegt Schouten niet toe aan alles wat al bekend en tot in den treure uitgekauwd was. Zelfs de titel is al tendentius. Alleen het negatieve gedeelte van Petra Groen's proefschrift: "Martroutes en Dwaalsporen". Mijns inziens is, "Dwaalsporen" van Schouten een overbodig boek. Wat er in staat was al bekend. We wisten al hoe Schouten en geestverwanten over ons denken.

Alhoewel eerlijkheidshalve moet worden gezegd, dat de auteur de mis- en wandaden van onze Indonesische tegenstanders, gedurende de berisping- en strijdperiode, niet geheel ongezegd laat. Volgens velen in ons land (Kerken, linkse journalisten en wetenschappers, politici en media-smaakmakers) zou er nogmaals een onderzoek moeten plaatsvinden naar de oorlogsmisdaden, gepleegd door Nederlandse militairen in het Indië van de bovengenoemde jaren. Maar dan uiteraard wel in het voetspoor van 'historici' als Graa Boomsma, dr. L. de Jong, dr. J.A.A. van Doorn, etc. Volgens mij is er echter niets meer te onderzoeken. Alles is al bekend. De ijsberg is reeds tot aan de voet drooggelegd. Er zijn zelfs tunnels onderdoor gegraven om de wortels van het Nederlandse (soldaten)kwaad bloot te leggen.

J. Zwaan

Nieuw-Guinea 1935-1962

Jan Hagens: "Rimboevliegers". 'De luchtvaarthistorie van Nederlands Nieuw-Guinea 1935-1962'. Uitgeverij Bonneville, Bergen (NH) 1996. ISBN 90.73304.43.1. NUGI 645/646. Gebonden, 450 pagina's. Formaat 22 x 30,5 cm. Prijs f 79,50.

Een prachtig geïllustreerde uitgave met honderden mooi afgedrukte duidelijke foto's (286 stuks) waaronder een aantal geografische kaarten en tekeningen, met stofomslag. Nieuw-Guinea (Irian Jaya) het grote meest oostelijke eiland van de Indische Archipel, behoorde slechts voor de helft tot het Nederlandse koloniale rijk in Oost-Azië.

De oostelijke helft, aanvankelijk een Duitse kolonie, stond na de nederlaag van Duitsland in de eerste wereldoorlog, in 1919, eigenlijk defacto al sinds 1905, onder mandaat van Australië. Dit gedeelte is tegenwoordig de zelfstandige staat Papoea. West Nieuw-Guinea was in feite, zo lang het deel uitmaakte van Nederlands Indië sinds 1928, het stiefkind van ons rijk overzee geweest.

In het centrale bergland, dat nog nauwelijks in kaart was gebracht (sommige gedeeltes nog helemaal niet), leefden Papoea-stammen (Melaneesische negroiden) nog als in het stenen tijdperk. De ontsluiting van dit Nederlandse gebiedsdeel was bijna nog niet begonnen. Met uitzondering van de kusten, waar door Nederlandse bestuursambtenaren gecontroleerde nederzettingen lagen, was het land nog woest en onbekend. Ook over de inheemse bevolking, wilde in peniskokers en grasrokjes 'geklede' varkensfokkers, ratten en slangen etende Papoea's, wist men bijna niets.

In het binnenland, een woest hooggebergte, met toppen boven de 5000 meter, waren enkele zo goed als onbereikbare Nederlandse bestuursposten gevestigd. Schelpen golden daar als betaalmiddel. De inheemse rechtspraak bestond uit het doodpijlen van personen die een adat-regel hadden overtreden. Van vele Papoea-stammen was het bestaan nog niet bekend.

Pas in de 20-ste eeuw drongen verme-

tele avontuurlijke blanken, ontdekkingsreizigers en mensen van zending en missie, vergezeld van enkele bestuursambtenaren en militairen, die nooit eerder door Europeanen betreden valleien in het woeste hooggebergte binnen. Expeditie ontdekte het hoogland met zijn primitieve bewoners, die nog nooit blanken hadden gezien. Een geschiedenis had dit onmetelijke sub-continent nog niet. De Nederlandse bestuurder, een resident, zetelde niet eens in de hoofdplaats Hollandia, maar had zijn zetel op het eiland Ambon. Het enorme eiland, op Groenland na het grootste van de wereld (785.000 km²) besloeg slechts één residentie, die deel uitmaakte van het Gouvernement Grote Oost, met als hoofdplaats Makasar op Celebes (Sulawesi).

Jan Hagens beschrijft in dit monumentale werk, in het kader van een luchtmacht-historie, in feite tevens, zij het summiër, de geschiedenis en exploratie van dit koloniale gebiedsdeel vanaf 1935 tot 1962, toen de oranjezon op Nieuw-Guinea voor altijd onderging. De rode rijzende zon van Nippon (Japan) ging in 1942 ook op boven Nieuw-Guinea, zij het niet overal, want een gedeelte van ons eilanddeel bleef onbezet. In Merauke en omstreken, aan de zuidkust, bleef de Nederlandse driekleur gedurende de hele Pacific-War wapperen. Terwijl in de binnenlanden enkele guerrillagroepen uit de greep van de Japanners wisten te blijven.

Jan Hagens vertelt ons op een onderhoudende wijze over de 27 jaar die de luchtvaart geschiedenis schreef op Nieuw-Guinea. Op een boeiende manier vertelt hij ons over de kartering (het in kaart brengen) van de witte plekken op de geografische kaart van West Irian, de beklimming van de hoogste top in het Carstensmassief, de 5030 meter hoge Ngga Poeloe (Poentjak Jaya) en andere met ijs en sneeuw bedekte bergtoppen in het woeste hooggebergte, de ontdekking van de Wisselmeren en de Ballemvallei in het Centrale Bergland, de expeditie over land naar deze onherbergzame streken door een onbekend en bijna onbegaanbaar wegenloos ratsmassief en tropische oerwouden.

De luchtvaart leverde uiteraard een grote bijdrage aan deze ontdekkingsreizen in de vorm van luchtverkenningen en bevoorrading. De vliegers, die deze karterings- en verkennings-

vuchten uitvoerden, in vaak voor ons gevoel kleine en vaak wrakke toestellen, worden ons getekend als onvervalste koene luchtvaart-pioniers, die verbluffende staaltjes van durf en kunnen toonden.

De samenwerking tussen de crews van de in dienst van verschillende luchtvaartmaatschappijen vliegers (militair en civiel), was meestal kameradschappelijk KLM, Klu. (Koninklijke Luchtmacht), KNILM (Koninklijke Nederlands Indische Luchtvaartmaatschappij), ML (Militaire Luchtvaart), MLD (Marine Luchtvaartdienst), ML-KNIL NNGLM (Nederlands Nieuw Guinea Luchtvaartmaatschappij), etc. En vele organisaties en instanties op het land en ter zee, plus zending, miste en Gouvernement. Vooral tijdens de oorlog werd, met hulp van militaire instanties uit Australië en het Nederlands Indisch Gouvernement in ballingschap (Australië), intensief gepatrouilleerd en verkend, waarbij gevechtsslachtoffers vielen. Onder moeilijke en gevaarlijke omstandigheden heeft de luchtvaart, in al zijn geledingen, die periode veel werk verricht.

Na de capitulatie van Japan, in 1945, werd energiek begonnen aan de verdere ontsluiting en kartering, luchtverkenning en bevoorrading van expeditie en militaire eenheden in het gehele Nieuw-Guinese gebied. Gedurende de periode van de zogenaamde Nederlands-Indonesische confrontatie, na de soevereiniteitsoverdracht in 1949, intensiverde men deze ontsluitingsactiviteiten in hoge mate. Tevens werden ter ondersteuning van militaire acties, tegen steeds weer binnendringende Indonesische gewapende infiltranten vele verkenning- en ondersteuningsoperaties door de luchtstrijders uitgevoerd. De expeditie, de gevaarlijke landingen op onbekende bergplateaus en meren, vereisten moed en vastberadenheid van de vliegers en hun bemanningen.

En altijd waren er, naast de Indonesische infiltranten (de laatste jaren), de onberekenbare, soms nog koppensnellende en pijlschietende Papoea's, de tropische regens en stormen, in het hoogland soms gepaard met sneeuw en hagel. "Rimboevliegers" behelst een stuk Nederlandse koloniale geschiedenis in het laatste uur van onze aanwezigheid in deze uithoek van de wereld.

Het is een nuchter geschreven verslag van ondernemingslust, moed en durf, dat van begin tot einde boeit. Hagens laat zich nergens verleiden tot modieuze pseudo-politiek of soft-ethisch gebazel en betweterig gezeur over Luns en de vermeende gemiste kansen om met Indonesië op goede voet te blijven.

Veel schrijvers over Nieuw-Guinea, in het bijzonder over de periode na 1949, hebben steevast een luid mea-culpa-gejammer aan over onze Nieuw-Guinea-politiek (Luns) en daardoor verloren gegane mogelijkheden om Indonesië milder over Nederland te laten denken. Dit soort gehuilbalk doet je bijna vergeten, dat de uiteindelijke overdracht van dit voormalige Nederlandse gebiedsdeel aan Indonesië, een ramp heeft betekend voor de autochtone bevolking, de Papoea's, die ten gevolge van deze overdracht door het fascistische terreurregime van Soeharto c.s. en masse zijn afgeslacht.

Mij lijkt het, dat deze ontwikkeling reeds was te voorzien toen Nederland, in 1962, Nieuw-Guinea moest overdragen aan Indonesië, via een kort en onbetekenend VN-Intermezzo. Reeds toen was Indonesië al een politiestaat in wording. Dit even ter weerlegging van het onoordeelkundig gezeur van heden-dagse amateur-historici en journalisten, die niet verder terugkijken en vooruitzien dan hun neus lang is. Jan Hagens heeft zich gelukkig niet aan dit soort nakaarten bezondigd en dat strekt hem tot eer. Hij houdt zich aan de feiten, en zelfs die vertellen ongewild, maar misschien ook niet, tussen de regels door, een andere werkelijkheid dan men, in het heden, ons probeert wijs te maken. Een geweldig boek. Saluut Jan.

J. Zwaan

"Merdeka" door Ant. P. de Graaff. Paperback. 176 pagina's. Geïllustreerd. Prijs f 27,50. CIP/ISBN 90.5194.149.8. Uitgeverij Van Wijnen, Franeker, Postbus 172, 8800 AD. 1995.

De Uitgeverij Van Wijnen te Franeker stuurde mij bovengenoemd boekje ter recensie in "Sobat" toe. Al spoedig werd mij bij lezing duidelijk dat de auteur en mijn persoon op twee zeer verschillende golflengten denken.

Tussen onze wederzijdse denkwerelden gaat een kloof zonder brug. Het boek is, volgens de auteur zelf, gebaseerd op een soort Sjaalmanpakket van de Indië-veteraan Pim Colson. Het verbaast mij dat dit werkje de mening en de mentaliteit van Colson weergeeft. Maar ik ken Colson kennelijk niet goed genoeg om daar een oordeel over te kunnen vellen.

Het boek is m.i. een poging tot romanschrijving. Het verhaal speelt in het ons bekende Indië van 1945-1949. Persoonlijk leek het mij dat de auteur in tegenstelling tot zijn vorige boeken thans meer genegenheid koestert

voor onze vijanden van destijds dan voor zijn vroegere lotgenoten en sobats. Maar dat is tegenwoordig bon ton en verkoopt goed. Wij zullen daar als oud-Indiëstrijders mee moeten leren leven. Hoe moeilijk het velen van ons ook valt te ervaren dat jongens, waar je eens in het verre Indië mee onder de klamboe lag, zich nu ontpoppen als bewonderaars van onze rivalen aan de andere kant van de frontlijn. Soms blijken oude sobats van toen nu politiek en maatschappelijk diametraal tegenover je te staan, een totaal andere ervaringswereld te hebben. Maar dat zij zo en ligt in de aard van het menselijk denken. In het

relaas van De Graaff/Colson spelen de belligeranten van de onderscheiden vaderlanden de hun opgelegde rollen. De strijders voor de Nederlandse en Indonesische vaderlanden bevolken het drama van Nederlands laatste koloniale oorlog in wat eens Nederlands-Indië was. En helaas voor ons komen de Indonesische tegenstanders er beter af dan onze kameraden.

Het boek valt nogal pro-Indonesisch uit.

De Heren Colson en De Graaff worden bedankt.

J. Zwaan

SOBAT VAN DE BESTUURSTAFEL

De Nederlandse Veteranen-delegatie die van 19 tot en met 25 augustus 1995 in Indonesië verbleef, heeft over haar bevindingen een artikel gemaakt met als eerste alinea:

"Aan het veteranenbezoek aan Indonesië tijdens het Staatsbezoek van ons Staatshoofd lag de wens van de Indië-veteranen ten grondslag, om met elkaar en ten overstaan van de massa-media als het ware het boek over Indië te sluiten zonder de geschiedenis te vergeten".

Hoewel de grootste Indië-veteranenorganisatie niet aan de delegatie heeft deelgenomen wordt hier beweerd dat wij het Indië-boek willen sluiten. Niets is minder waar, maar de Stichting Veteranen-platform gaat hierin zijn eigen gang, zonder te beseffen dat één van de mede-oprichters van de Stichting Veteranen-platform (de V.O.M.L.) hier anders over denkt.

Halverwege het verslag over deze o.i. minder geslaagde actie van het Veteranen-platform staat:

"Bij herhaling werd het door de Nederlandse delegatie betreurd dat onze Indonesische collega-veteranen afwezig waren, doch dit bolette niet dat vanuit de optiek van de Nederlandse delegatie als het ware het boek over Indië na 50 jaar als gesloten diende te worden beschouwd, zonder de geschiedenis te vergeten".

Als slot van het geschrift van de Nederlandse veteranen-delegatie

wordt dan nog eens - ten derde male - met vette letters geschreven:

Het bezoek heeft - ondanks de gewijzigde situatie - toch in grote lijnen voldaan aan het voorgenomen doel:

"het historisch boek over het Indisch verleden" te sluiten zonder de geschiedenis te vergeten, en over te gaan tot de orde van de dag; vol van vraagstukken van heden en toekomst, vooral in Europa".

Uit het voorgaande blijkt naar onze mening duidelijk waar het bij het bestuur van het Veteranen-platform om gaat:

Laten we de Indië-problematiek vergeten. Laten we ons nu maar richten op de nieuwe veteranen.

Natuurlijk hebben die de hulp en ondersteuning nodig die wij al 50 jaar hebben moeten ontberen. Zij hebben daar het volste recht op.

Dat neemt echter niet weg dat wij óók recht hebben op hulp en ondersteuning.

En als het Veteranen-platform dat niet wil omdat het Indië-boek is gesloten, dan zullen we ons doel moeten zien te bereiken buiten het Veteranen-platform om.

Zolang er Indië-veteranen onrecht wordt aangedaan, zullen wij onze stem laten horen!!

Defilé Wageningen

Op zondag 5 mei a.s. zal te Wageningen wederom een defilé worden gehouden ter herdenking van de Capitulaties 1945.

Omtrent deelneming aan dit defilé

zal zo spoedig mogelijk contact worden opgenomen met de secretarissen van de bij ons aangesloten verenigingen met nadere details.

Z.K.H. Prins Bernhard - 85 jaar

Vorbereidingen worden getroffen voor eerbetaal voor Zijne Koninklijke Hoogheid ter gelegenheid van zijn 85ste verjaardag.

Als datum hiervoor is gekozen woensdag 26 juni 1996.

De secretariaten van de bij ons aangesloten verenigingen worden van de gang van zaken op de hoogte gehouden.

Fonds Sociale Zorg

Door de niet aflatende zorgen van Mw. Holewijn, die de verkoop van haar toegesonden gebruikte postzegels regelt, kon in het jaar 1995, net als het jaar daarvoor, weer ca. f 2000,- aan het Fonds Sociale Zorg worden afgedragen.

VOMI Canada

VOMI Canada is een zelfstandige vereniging. Leden van VOMI Canada worden verzocht brieven omtrent problemen naar hun eigen contact-persoon in hun regio te zenden en niet naar Nederland.

Rest Buitenland

Klinkt oneerbiedig, maar we bedoelen onze leden in het buitenland die NIET bij VOMI Canada behoren.

Hen wordt verzocht correspondentie en/of contributie te richten aan aan onze Contact-persoon Buitenland:

N. den Hollander
Saturnusstraat 210
5345 LG OSS

Holland of Nederland of Olanda, etc.

Oktober '45 zwartste maand in Indië

Tussen 1980 en '85 beschreef archivaris Jacob Zwaan van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie in drie delen "Nederlands-Indië 1940-'46". Onlangs bracht hij een samenvatting van zijn uitverkochte werk in Sobat, het blad van oud-Indiëgangers, ter herinnering aan wat er 50 jaar geleden allemaal werkelijk gebeurde. Oorlogsvrijwilliger (en verzetsman) A.M. (Ton) Amerika uit Groningen pikte het signaal op om voor een groter publiek van het negatieve imago voor Indiëgangers af te komen. Veel vrijwilligers vertrokken via Assen. Aanvankelijk om de Jap te bestrijden, maar al gauw om alles wat Nederlands(gezind) was te beschermen.

"In de eerste maanden vonden er excessen plaats in de vorm van het vermoorden van Japanners en Nederlanders. Er waren kameraden die er trots op waren op deze wijze schoon schip te maken ten koste van zovelen". Dat schreef de opperbevelhebber van het Indonesische leger Nasution in een boek van zijn voormalige tegenstander majoor Sjoerd Lapré (Ridder Militaire Willemsorde). Hij doelt daarmee op de gewelddadige Bersiap-periode (Bersiap = klaarmaken voor de strijd), tussen 15 augustus 1945 (de Japanse capitulatie) en maart 1946 (de Nederlandse aanpak), met het "hoogtepunt" in oktober. In die maand werd alles wat Nederlands was de oorlog verklaard. Geïnfecteerd door de Japanse haat tegen alles wat Westers was, was geen Nederlander, Indische Nederlander of sympathisant veilig voor de moordlust van het Republikeinse, Indonesische leger. Chinezen waren Nederlands-gezind; bij duizenden werden ze slachtoffer.

In Nederland drong maar weinig door van wat daar in Indië gaande was. Hier was men nog bezig zijn oorlogswonden te likken. Bekende kranten verschenen niet, vroegere illegale kranten kwamen uit in miniformaat, de aandacht was nog heel sterk gericht op de zuiveringen, de fietsbanden die op de bon bleven, de kabinetsstrubbelingen en de gebeurtenissen in Europa. Tito die Istrië wilde hebben, de annexaties van Duits ge-

bied door ons land. En bovendien, berichten uit vrij Indië leken als door een zeef te gaan. In de augustusmaand wel berichten over de Japanse capitulatie, de komst van Soekarno en zijn Republiek, de "behartiging" door de Engelsen van de Nederlandse belangen gedurende het bestuursvacuüm. En er "waren wat excessen". "Excessen? Er was sprake van een beestachtige terreur en massale slachtpartijen", schrijft Jacob Zwaan, oud-archivaris en oud-stafid van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, in Sobat, het blad van de vereniging van oud-militairen Indiëgangers (Vomi). "Uit angst de Indonesische "vrijheidstrijd" te compromitteren wordt een relaas van alle afschuwelijkheden in Nederland angstvallig verzwegen of op zijn best gebagatelliseerd. De excessen door Nederlanders begaan worden al decenia lang opgerakeld en opgeblazen, die van Indonesiërs afgezwakt. Daarover te spreken schijnt in ons zelfgenoegzame landje nog steeds een taboe te zijn".

Telefonisch laat Zwaan weten hoge-lijk verbaasd te zijn geweest over het "Haagse" geroep om via de Koningin bij haar bezoek aan Indonesië (afgelopen augustus) excuses aan te bieden. "Die onzin is bedacht door lieden die de geschiedenis niet kennen. Nederland moest militair ingrijpen om haar onderdanen te beschermen tegen de woede en wraakzucht van

de niets ontziende Pemuda's (extremistische jongeren)".

Zwaans opvatting wordt gedeeld door de oud-Indiëgangers Sjoerd Lapré, Pim Colson (Onstwedde) en Ton Amerika (Groningen), die onlangs bijeen waren in het Vomi-clubgebouw naast het Be Quickstadion in Groningen. "Wij zijn alliedrie voor een zelfstandig Indonesië, maar de wijze waarop dat in die beginperiode door strijdgroepen werd aangepakt, was mensonterend en vroeg om handelen".

Laprè herinnert aan de hoopvolle actie in de Volksraad, toen in 1936 mr. Sutardjo met het voorstel kwam binnen tien jaar tot een vrij Indonesië te komen; in Koninkrijksverband als een soort dominion. "De hele Volksraad stemde voor, maar het voorstel werd verworpen door gouverneur-generaal Tjarda (afkomstig uit Groningen, red.). Dat heeft veel bitterheid veroorzaakt, vanaf 1942 gevoeld door de Japanners met hun "Azië voor de Aziatische idealen". De Japanners hebben in hun tijd alles wat Nederlands was vernietigd; scholen dicht, bedrijven en winkels weg. De Nederlandse bril verdween volkomen".

Ton Amerika onderschrijft dat. Zijn vader, voorstander van het zelfbeschikkingsrecht, was in de jaren twintig naar Indië gegaan om als schoolhoofd inlandse jongeren op weg te helpen. Ton Amerika meldde zich na de verzetstijd als oorlogsvrijwilliger, "om orde en veiligheid te herstellen, met inachtname van de belofte van koningin Wilhelmina (7-12-'42) voor een zelfstandige Indonesische staat". In mei '45 vertrokken twee bataljons oorlogsvrijwilligers uit Assen, almede een Fries bataljon met uitsluitend jongens uit het verzet. Later nog eens acht bataljons dienstplichtigen. Colson ontvluchtte in augustus zijn Jappenkamp om zijn moeder te zoeken in een vrouwenkamp op Midden-Java. "Dat werd beschermd door Chinezen met knuppels. Dat mag wel eens worden gezegd. De Chinezen hebben in die ruige, chaotische pe-

riode velen van ons het leven gered". Via omzwervingen - "veel verschrikkelijks gezien" - kwam hij bij de militaire politie in Batavia. Zijn verhaal en ervaringen zijn analoog aan het artikel van Zwaan in Sobat, dat echter een gruwelijk totaalbeeld verschaft.

In naam van de revolutie werden Nederlandse burgers, geïnterneerden en Japanse militairen overvallen en gedood. Van de Japanners moesten de wapens worden verkregen, niet goedschiks dan maar kwaadschiks. Indonesiërs, die blijk gaven van Nederlandse sympathieën, werden eveneens over de kling gejaagd.

Etnische zuiveringen beperkten zich niet tot de blanken, ook Ambonezen en (vooral) Chinezen moesten het ontgelden; Christengemeenschappen, zoals Depok, werden uitgemoord.

De semi-militair getrainde strijdgroepen vormden een formidabele en fanatieke revolutionaire voorhoede. De dag na Soekarno's benoeming waren er massale anti-Nederlandse demonstraties in Batavia, waarbij heel wat lynchpartijen voorkwamen.

Pim Colson: "Als lid MP'er heb ik later ook zo'n moordpartij meegemaakt in Batavia. Je was weerloos met vijftien man MP tegen duizenden woestelingen. Ze hadden een Chinese wijk in brand gestoken en alle bewoners erin opgesloten. We hebben van de honderden Chinezen maar een kleine honderd kunnen redden. Vraag me niet hoe ik me voelde". Tijdens zijn verblijf in Batavia werden negen massagraven ontdekt vol vermoorde landgenoten, "wel 6000, op de afschu-

weljkste wijze verminkt".

Colson's Indische belevenissen komen volgende maand onder de titel "Merdeka" op de boekenmarkt. Sjoerd Lapré, die over de periode 1945-1950 twee (in Drenthe uitgegeven) boeken schreef, heeft maar een staartje van de Bersiap-periode meegemaakt. Als ex-krijgsgevangene in Malakka kreeg hij van de Engelsen geen toestemming over te steken. En toen hij er was, kreeg hij van de Engelsen geen wapens. "Die gaven ze eerder aan de Indonesiërs. In het begin heb ik met katapult, stenen en knuppel moeten werken. Het was goed dat er steeds meer bewapende KNIL'ers terugkwamen en dat de oorlogsvrijwilligers effectief werden. Anders waren we afgeslacht, allemaal".

Die teneur heeft het verhaal van Zwaan. "De radicale strijdgroepen, buiten het reguliere Indonesische leger, werden steeds recalcitranter. Ze stroopten moordend, plunderend en verkrachtend het land af. Anti-Nederlandse meetings hitsten overal de strijdgeest op. De komst van herbezettingsseenheden zette steeds meer kwaad bloed. Overal brak de hel los".

Oktober werd een hete maand. "Onthoofdingen van Nederlanders, Chinezen en Japanners werden een dagelijkse vertoning. De 28ste oktober staat te boek als de zwarte dag van Soerabaya.

Er woedde een enorme stadslag. In die dagen werd ook de Engelse generaal Mallaby vermoord. In Magelang

woedde eveneens een hevige veldslag en op Bali bestormden 2000 Balinezen de stad Singaradja, nog altijd bekend als de Slag om Bali". De Engelsen wilden weg. Ze hadden in enkele maanden al meer dan 1200 man verloren, "meer dan in enige slag met de Japanners". Het was een maand vol geweld, vernietiging en moord. Gevangenen werden door de extremisten gespietst, levend verbrand en gruwelijk verminkt; afgehakte hoofden werden op staken tentoongesteld", schrijft Zwaan.

"Hij zegt niets teveel, eigenlijk niet eens alles. Het was een gruwelijke periode. Het was daarom goed dat er Nederlandse troepen kwamen. Niet om de koloniale macht te herstellen, maar om de veiligheid van de burgers te waarborgen. Toen zij kwamen, konden velen de archipel ontvluchten. Jammer dat er op overheidsniveau te weinig vertrouwen over en weer was. Dat had veel leed bespaard. Door de politionele acties zijn mensen gesneuveld, maar laten we niet vergeten: tienduizenden gered! In die acties is als gevolg van de Guerillatactiek van het republikeinse leger veel gebeurd dat niet goed te praten is. Hun motto was: wees zo vlug als hazen, zo voorzichtig als maagden en sla toe als succes verzekerd is. Die tijd was net als Bersiap óók meedogenloos. In een guerilla gelden geen conventies", zegt majoor Lapré die in Djokja Soeharto (nu president) met zijn guerilla's tot de aftocht dwong. "Maar dat deed hij knap".

Bron: Nieuwsblad van het Noorden.

RENGERSPARK LEEUWARDEN 24 DECEMBER

ZONDAG 24 DECEMBER ER SCHOOT ONS IETS TE BINNEN
RENGERSPARK WAS DE PLAATS WAAR WE ZOU DEN
BEGINNEN
EEN KERSTGEDICHT VOOR ONZE SOBATS WAS OP ZIJN
PLAATS
DE ZON SCHEEN MOOI TOEN WE ER KWAMEN
EN LAZEN AL DIE JONGENS HUN NAMEN
GEDICHT HEBBEN WE OP HET MONUMENT GEPLAATST
VELEN KWAMEN HET LEZEN ZONDER HAAST

EEN OMA STOND ER MET DE KLEINKINDEREN BIJ
DIE VROEGEN HAAR WAT DAT GEDICHT HAAR ZEI
ZE LEGDE UIT DAT HIER JONGENS WAREN BESCHREVEN
DIE IN INDIË EEN RUSTPLAATS HADDEN GEKREGEN
HOOP DAT DIE KLEINEN HET HEBBEN BEGREPEN
DAT ZE DEZE JONGENS NOOIT ZULLEN VERGETEN
DAT ZE STIERVEN ONNODIG IN HET GEWELD
DAT ZIJ NU RUSTEN OP EEN INDISCH EREVELD
HOOP DAT DIT GEDICHT HUN VEEL HEEFT VERTELD!

Onthulling gedenksteen in Sliedrecht

Op vrijdag 15 december j.l. is op de algemene begraafplaats te Sliedrecht een monument onthuld voor de Indiëgangsters, die in de periode 1945-1950 het leven lieten in voormalig Nederlands-Indië. Was de VOMI erin geslaagd in andere gemeenten in

Zuid-Holland Zuid gedenkstenen gerealiseerd te krijgen, zo heeft de afdeling Zuid-Holland Zuidoost van de Bond van Wapenbroeders het nu moeizaam en langdurig overleg voor elkaar gekregen.

In de aula van de begraafplaats werden de gasten ontvangen, waaronder de directeur van de Stichting Dienstverlening Veteranen, de commandant van de 1ste Divisie 7 December, de generaal-majoor P.W. Strik, vertegenwoordigers van de B.v.W. en een delegatie van de VOMI, bestaande uit de voorzitter G. de Jong, 1ste secretaris A.J.G. Geurink en het bestuurslid sociale zaken J. van Breugel.

In de aula hield de burgemeester de heer C.A. Kleijwegt zijn toespraak, waarin hij memoreerde dat de militairen waren uitgezonden door een democratisch gekozen regering. Hij eindigde met het lezen van het gedicht "Bevroren tranen" van Jan Blei. Vervolgens nam Henk Harrewijn, VOMI-lid en voorzitter B.v.W. Zuid-Holland Zuidoost het woord. Hij vertaalde over de zeer moeilijke omstandigheden, waaronder de veteranen aan zijn werk moest verrichten en de tegenstanders, die vaak als gewone tanis gekleed waren en toch de wapens hanteerden. Velen van de anzen

hebben bij dit soort acties het leven verloren.

Na de toespraken ging het gezelschap van toch wel meer dan tweehonderd op weg naar de plaats van de gedenksteen. Daar werd de steen onthuld door Mevr. G.J. den Hartog-Groenewegen en Henk Leeuwis, ook al een VOMI-lid maar hier als secretaris van de lokale B.v.W.

Na het hoorsignaal werd een minuut stilte in acht genomen, waarna een krans werd gelegd door de burgemeester en bloemstukken door de nabestaanden, de B.v.W. en de VOMI. Na het spelen en zingen van het Wilhelmus werd de vlag in top gegeven en vertrok het gezelschap naar de "Bonkelaar" voor wat napraten en een kop koffie. De generaal Strik begaf zich onder de gasten om met hen te praten over hun ervaringen en hun reacties over deze gedenksteen. Het is zeer te waarderen, dat ook vanuit de krijgsmacht veel belangstelling bestaat voor de veteranen en de nabestaanden.

Voor de volledigheid vermelden we de namen die in de gedenksteen zijn gegrift: C. Vermeulen, J. van Genderen, J.B. Verheij, T.G. Vet, E.H. den Hartog en T. Boer.

VOMI Zuid-Holland Zuid

Onthulling gedenkstenen Barendrecht

In de gemeente Barendrecht vond op 14 december j.l. de onthulling plaats van twee gedenkstenen, ter nagedachtenis van gevallen in het voormalig Nederlands-Indië. Het gaat hierbij om de namen van de gesneuvelden P. de Kok, J.A. van Huuksloot, J. van der Hoek, K. Vos en C. Booij. Zij kwamen tussen 1941 en 1943 om het leven op zee. Verder G. Schop, L.

Bravenboer, L. van der Leer, P. Stok en T.A. de Haan, die tussen 1947 en 1950 omkwamen.

Burgemeester M.Th. van de Wou van Barendrecht begon zijn toespraak met de woorden "Wie een jaar of twintig is, staat nog aan het begin van zijn leven. Plannen worden gemaakt, enthousiast begint men aan een baan of sluit men een opleiding

af. Alleen of samen met een partner wordt er gebouwd aan de toekomst. Wat geleerd is van vorige generaties wordt voortgezet, aangevuld met eigen ideeën en ervaringen. Velen van hen overleefden de strijd tijdens de Tweede Wereldoorlog en daarna niet."

Behalve nabestaanden en vele belangstellenden waren aanwezig me-

vrouw F. Zuidwegt, directeur van de Stichting Dienstverlening veteranen, luitenant-kolonel R.A.G. de Jong en adjudant Willemsen, vertegenwoordigers van de Commandant 1 Divisie "7 December", afgevaardigden van de Bond van Wapenbroeders, bestuursleden van VOMI Zuid-Holland Zuid en VOMI-lid Brandsma wonend in Barendrecht, Ridder in de Militaire Willemsorde.

De onthulling van de twee gedenksteden vond plaats door de Barendrechtse Indië-veteranen J.C. Berkman, P. den Drijver en J.C. Hoekwater, die het initiatief voor het tot stand komen hebben genomen. Behalve burgemeester van de Wouw sprak ook voorzitter Ger de Jong van Zuid-Holland Zuid en las het gedicht DE WACHTERS BIJ HUN NAAM voor, geschreven door Pierre Huyskens. Na afloop van de plechtigheid dankte Ger de Jong in een slotwoord burgemeester van de Wouw, nabestaanden en belangstellenden en in het bijzonder sobat Cor Heyboer, die enige jaren geleden de eerste aanzet voor een gedenkteken had gegeven.

Burgemeester van de Wouw eindigde zijn toespraak met de woorden "De tijd gaat verder en onze herinnering vervaagt, maar dankzij deze gedenksteden wordt ook de jongere generatie herinnerd aan de verschrikkingen in Nederlands-Indië."

"Zij werden weggerukt uit de Barendrechtse gemeenschap, ze hebben hier hun plaats teruggekregen. Een monument als symbool van kameraadschap en opoffering. Laten we ze niet vergeten."

VOMI Zuid-Holland Zuid

Onthulling gedenksteen Alblasserdam

Op 24 november j.l. werd in de gemeente Alblasserdam onder grote belangstelling van nabestaanden, veteranen en autoriteiten een gedenksteen onthuld te nagedachtenis aan drie militairen, die niet terugkeerden van onze missie in voormalig Nederlands-Indië. De namen op de gedenksteen zijn: J. Stierman, D. de Kok en J.F.G. Baas.

De steen is geplaatst bij het bestaande Oorlogsmonument aan de Polderstraat. Onze leden P. Boon en A.

Keesmaat hebben de bal aan het rolen gebracht en met ondersteuning van het bestuur van VOMI-Zuid-Holland Zuid- werd deze steen gerealiseerd. Burgemeester M.J. Bruin hield ten overstaan van de gasten, waaronder o.a. als vertegenwoordigers van de 1ste Divisie 7 December, de luitenant-kolonel Jenninga en de adjudant Willemsen, vertegenwoordiger van de Stichting Dienstverlening Veteranen, de heer Vink, een toespraak, waarin hij zijn waardering uitsprak voor hetgeen de militairen

onder zware omstandigheden in opdracht van een wettig gekozen regering hebben moeten verrichten en waarbij ook Alblasserdamse slachtoffers te betreuen waren.

Vervolgens hield de voorzitter van VOMI Zuid-Holland Zuid, de heer G. de Jong zijn toespraak en las de declamatie voor van Pierre Huyskens, "De wachters bij zijn naam".

Samen met ons lid P. Boon verwijderde de burgemeester de vlag van de gedenksteen, waarna twee minuten

stille in acht werd genomen. Een krans en bloemen werden gelegd door burgemeester Bruin namens de gemeente, VOMI Zuid-Holland Zuid, Bond van Wapenbroeders, nabestaanden en door een klas van een openbare school. Na het spelen van het Wilhelmus en het hijsen van de Nederlandse driekleur in top werd in de hal van het gemeentehuis nog nagepraat.

De burgemeester en de heer D. Thieme, die de organisatie namens de gemeente in handen had, ontvingen uit handen van de heer G. de Jong het beeldje de "Sawahtrapper". Alle gasten ontvingen van de gemeente een keurig mapje met de toespraken en een foto van de gedenksteen.

Met deze onthulling is er weer een gemeente toegevoegd aan de lijst van eerder geplaatste monumenten c.q. gedenkstenen. We hopen dat nog meer steden en gemeenten dit goede voorbeeld zullen volgen.

VOMI Zuid-Holland Zuid

Palmam qui meruat ferat ERE WIEN ERE TOEKOMT

(Uniek boek voor Indië-veteranen)

Nog nooit eerder is de complete verlieslijst van de voormalige Indië-krijgsmacht in de periode 1945-1962 gepubliceerd. De stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 doet dit nu wel in het boekwerk PALMAM QUI MERUAT FERAT - ERE WIEN ERE TOEKOMT. De verlieslijst is een apart deel van dit boekwerk, maar wel gesplitst in twee gedeeltes. Een deel met de namen en andere gegevens van de 3092 destijds overzee gesneuvelde militairen van de vanuit Nederland uitgezonden troepenmacht en een tweede deel dat inzicht geeft in de verliezen die Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL) in de periode na het einde van de oorlog met Japan heeft geleden.

Ook nog nooit eerder gepubliceerd is de slagorde van de Indië-krijgsmacht van destijds. Ook die lacune wordt opgevuld in het boekwerk ERE WIEN ERE TOEKOMT van de stichting in

Roermond. Evenals de verlieslijst is dat hoofdstuk in twee delen over respectievelijk de Nederlandse troepenmacht en het KNIL gesplitst.

Een vijfde deel geldt als informatie over het herdenkingscomplex "Nationaal Indië-monument 1945-1962" in het stadspark Hatten te Roermond. Dat is sinds 1988 een pelgrimsoord waar jaarlijks tienduizenden Indië-/Nieuw-Guinea-veteranen de nagedachtenis aan hun gesneuvelde wapenbroeders in ere houden. Soms individueel, soms in kleiner groepsverband en eenmaal per jaar massaal op 7 september. Bij de herdenking op 7 september 1995 waren 15.000 personen aanwezig. Pierre Huyskens doopte de voor de herdenking aangetreden oud-militairen ooit de 7 september-divisie.

Het boekwerk ERE WIEN ERE TOEKOMT verschijnt in de vorm van een

luxe full-colour-cassette met daarin de vijf aparte delen. Het is ook een juweel voor de boekenkast.

De eerste druk bestaat uit 2000 exemplaren en is te bestellen door overmaking van f 37,40 (f 29,90 plus f 7,50 verpakings- en portokosten) op Postbanknummer 13.41.74 of op bankrekeningnummer 17.41.74.039 (Rabobank Roermond), t.n.v. Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962, Mauritslaan 1, 6074 AS Melick.

Herdenkingsbijeenkomst

Donderdag 7 december jl. hield de 7 December-Divisie haar jaarlijkse herdenkingsbijeenkomst te Schaarsbergen. De plechtigheid, welke om 14.30 uur een aanvang nam, werd opgeluisterd door het "Nunspeets Mannenkoor". Na het begroetingswoord door kolonel P.H. de Vries (chef-staf 1 Divisie "7 December") sprak generaal-majoor P.W. Strik (commandant 1 Divisie "7 December") de aanwezigen toe met de volgende woorden:
Geachte Dames en Heren,
Gaarne wil ik u welkom heten bij onze gezamenlijke herdenking van de gevallen van de 7 December Divisie.

In ons programma zal 7 december elk jaar blijvend worden gewijd aan een terugblik. Een terugblik vooral ook in de vorm van een herdenking van hen die als lid van onze divisie wel werden uitgezonden, maar niet konden terugkeren.

Het is daarom dat ik in de eerste plaats een welkom wil uitspreken in de richting van de nabestaanden van de overleden leden van onze 7 December Divisie: ouders, echtgenotes, kinderen en overige familieleden. Zij zijn uiteindelijk onomkeerbaar en het diepste getroffen door de consequenties van een operationele inzet. Het ongevraagde offer, dat zij als nabestaanden hebben moeten brengen, rechtvaardigt ons aller respect en mag niet worden vergeten.

Generaal-majoor Strik heette daarna alle civiele en militaire autoriteiten, alsmede alle andere aanwezigen welkom en vervolgde zijn toespraak als volgt:

Vorig jaar mocht ik op deze plaats uitspreken dat het jaar dat toen voor ons lag voor u als nabestaanden en veteranen een zwaar jaar zou worden. Ik baseerde dat toen op onder meer wat Nederland te wachten stond bij de 50-jarige herdenking van wat algemeen wordt beschouwd als de goede oorlog: het ten einde brengen van een fascistisch regime in Europa, waardoor Nederland zijn vrijheid herkreeg. Naast de daarop volgende aandacht voor het herstel van de Nederlandse samenleving werd ook direct het oog gericht op de bevrijding van de over-

zeese gebiedsdelen van het Koninkrijk die nog gebukt gingen onder het Japanse juk. Eveneens een goede oorlog. De geallieerden dachten toen nog dat het zeker een jaar, zo niet langer, zou duren voordat het Keizerrijk zou capituleren. Hoe anders verliep dit einde na de inzet van twee nucleaire wapens. Vroeger dan verwacht, en met ontoereikende middelen en voorbereidingen moest het beheer van Nederlands Oost-Indië weer worden overgenomen en – na later bleek – onder totaal niet voorziene omstandigheden. Het duurde nog maanden voordat de bevrijde Nederlanders daadwerkelijk vrij waren. Het duurde nog veel langer voordat van veiligheid voor de plaatselijke bevolking, zowel de autochtone bewoners van de archipel als de Indische Nederlanders kan worden gesproken.

Veiligheid is al die tijd een relatief begrip gebleven. Dat geldt in sterke mate voor de door Nederland uitgezonden vrijwilligers en de door Nederland opgeroepen en uitgezonden dienstplichtigen, te beginnen bij de lichten van hen die waren geboren in 1925 en werden ingedeeld bij de 7 December Divisie. Vele lichten zouden volgen totdat op 27 December 1949 definitief een einde kwam aan Nederlands-Indië en de laatste contingenten naar Nederland konden worden terug verscheept.

Door de Nederlandse samenleving is dit later gevoeld als een niet zo'n goede oorlog:

- de drang naar zelfstandigheid van de Indische bewoners is niet begrepen en het heeft te lang geduurd voor de consequenties hiervan in Nederland onder ogen werden gezien;
- het internationale draagvlak voor de houding van Nederland was niet goed ingeschat. Nederland stond daarin overigens niet alleen; Frankrijk en Groot-Brittannië zouden met hetzelfde te maken krijgen. Niet juist is ingeschat wat de dominante rol van de Verenigde Staten zou worden in het na-oorlogse tijdperk, en hoe het land zelf tegenover koloniën stond. Niet is gezien dat de VS zelf zo snel mogelijk de zo

juist met zoveel Amerikaans bloed veroverde Filipijnen zijn zelfstandigheid zou geven;

- een derde factor was het foutief inschatten van de Nederlandse wij en het vermogen om de strijd zo ver weg te voeren en tegelijkertijd het eigen land op te bouwen. De strijd in Indië en de uitzendingen van dienstplichtigen is in Nederland niet onomstreden geweest. Nu zijn regeringsbeslissingen welhaast altijd onstreden, zodat ook hier sprake is van wijsheid achteraf. De loop van de vooral politieke gebeurtenissen geeft dan pas later aan waar het gelijk ligt.

Gaandeweg blijkt dat Nederland niet toereikende middelen beschikbaar kan stellen om het tij in Nederlands-Indië te keren, en dat het internationaal zich volstrekt isoleert. Dan wordt het zaak ook politiek de consequenties daarvan te trekken, de strijd te beëindigen, de troepen zo snel mogelijk terug te nemen en de lessen te trekken.

U, als uitgezonden dienstplichtige of vrijwilliger heeft er dan recht op:

- ten eerste te horen dat het niet aan u heeft gelegen. Als lid van de Zwaardmacht heeft u gedaan wat van u kon en mocht worden gevraagd. Uw inspanningen en opofferingen moeten worden erkend en ondervonden leed waar mogelijk gecompenseerd;
- ten tweede mocht u verwachten dat zelfs naar de verhouding van de moeilijke tijden die Nederland toen doormaakte u zou worden geholpen bij de opbouw van uw eigen leven. En dat gold evenzeer voor de nabestaanden waarvan hun zoon of man niet terugkeerde en – niet minder – bij de verwerking van de verschrikkelijke herinneringen die het gebruik van geweld onomstotelijk met zich mee brengt.

U en ik weten allemaal dat het zo niet is gegaan, toen niet, heel lang daarna ook niet, en in sommige gevallen nog steeds niet.

Op deze plaats heb ik vorig jaar aangegeven dat Nederland op dit moment wel eens herdenkingsmoe zou

kunnen zijn, en dat door het contrast met de Tweede Wereldoorlog, de Politionele acties in Nederlands-Indië en uw inspanningen daarbij wel eens ondergewaardeerd zouden kunnen worden.

Daarom ben ik Premier Kok dankbaar voor zijn woorden van 7 september jongstleden. Hij sprak: "U bent uitgezonden door een wettige regering, door een besluit dat is bekrachtigd door een democratisch gekozen parlement, en met instemming van een grote meerderheid onder de toenmalige Nederlandse bevolking".

Het is met schroom dat ik moet bekennen dat er profetie stak in mijn bewering dat het voor u een moeilijk jaar kon worden. Ik refereer hierbij aan de commotie bij het uitrekenen van een visum rond Kerstmis vorig jaar, en aan de wijze waarop een reeds lang bekend en onderzocht incident in de media met uitsluitend effect-bejag en onder uitsluiting van aandacht voor de gevoelens van veteranen en nabestaanden werd gepresenteerd. Maar ook op kleinere schaal kom ik het tegen: een gemeentebestuur dat weigert zich te committeren bij de onthulling van een monument ter nagedachtenis van militairen uit die gemeente die vielen in de periode '45-'50.

Gelukkig zijn er ook andere tendensen te herkennen. Hare Majesteit de Koningin zelf heeft hieraan richting gegeven door haar inhoudsvolle toespraak op 4 mei over de rol van het herdenken. En voorts door het feit van de wijze waarop ze op Menteng Poeloe aandacht gaf aan de gevallen, nabestaanden en veteranen tijdens haar Staatsbezoek aan Indonesië.

Ook de door mij aangehaalde toespraak van de Minister-President in Roermond en Gemeentebesturen die zich wel beijveren de nagedachtenis levend te houden vormen gunstige tekenen. Maar we moeten erkennen: het is een moeizaam proces.

Ik herbevestig hierbij de rol die de 1° Divisie "7 December" als voortzetter van de traditie van de 7 December Divisie zal vervullen, en zeker in een jubileumjaar als 1996.

Het is een traditie van herdenken van gevallen wapenbroeders zoals op deze dag en het bemiddelen voor en steunen van de veteranen in en buiten de reünie-verenigingen. Wij zet-

ten deze inspanning voort opdat u zich niet alleen weet.

Was deze enkele verplichtingen aan de traditie, uw aller inspanning en uw offers genoeg om ons te motiveren en te inspireren, dan moet ik erkennen dat daar een dimensie is bijgekomen. Afgelopen jaar zijn en het komend jaar zullen delen van de 1 Divisie, als eenheid, worden uitgezonden. Veel leden zijn ook op individuele basis uitgezonden of uitgezonden geweest. De gebeurtenissen en commotie van deze zomer hebben ons weer op de feiten gedrukt: de noodzaak van het bijstaan van veteranen en nabestaanden bij de gevolgen van uitzending.

Steeds weer hoor ik ook hoe de nieuwe generatie veteranen zich, door haar eigen ervaringen in die van u herkent, en dat ook hun begrip groeit voor de ervaringen van de veteranen van de vorige generatie. Dat is dan ook een opdracht en uitdaging voor de huidige leden van de divisie. U houdt ons een spiegel voor van de verplichtingen die wij allen hebben, als civiele overheid en ook als militair commandant, om ons voor te bereiden op nieuwe generaties veteranen en hun thuisfront.

In de voorbereiding van hun uitzending, gedurende hun uitzending, en zeker niet minder, na hun uitzending. Dat daarmee een verschil tot uitdrukking komt met de wijze waarop u zo'n 50 jaar geleden bent voorbereid, bent begeleid en na terugkeer bent ontvangen is wellicht pijnlijk om voor u te ervaren. Slechter zou het zijn geweest als wij uit uw ervaringen geen lessen hadden getrokken. En ik kan u melden, dat het voor het thuisfront, ondanks de andere omstandigheden, veelal weer een zeer indringende en ingrijpende gebeurtenis is. Daar worden we dagelijks mee geconfronteerd.

Ons past het, vandaag bij deze herdenking, nabestaanden van gesneuvelden en omgekomen militairen, de veteranen en hun gezinnen dank te zeggen voor het offer dan van hen is gevraagd in de periode '46-'49, maar zeker en niet minder, erna tot op de dag van vandaag en hen ons respect te betuigen voor hun persoonlijke offer dat is gebracht, hoe verschillend dat ook is geweest.

Ik dank u wel.

Oud-veldprediker Ds. W.F. Jense hield hierna de volgende toespraak:

"Bergt munitie, bergt gereedschappen", dat commando werd ongeveer 45 jaar geleden op West-Java gegeven. Wij gingen daarna naar Batavia om te worden ingescheept voor de terugreis naar huis. Nog voor het zover was schreef één van ons: "de beste en voornaamste herinnering zal blijven. De vrolijke en ernstige ervaringen, de drukke en vervelende dagen, de goede kameradschap, het intens verlangen naar huis, alles zal op den duur ineenvloeden en een beeld vormen dat voor ieder iets verschillend is, maar dat je je leven lang zult bewaren".

We zijn nu op een leeftijd dat wij onze gedachten van toen hebben leren nuanceren. Toen H.M. de Koningin in augustus van dit jaar een officieel bezoek aan Indonesië bracht, ging zij ook naar de graven van onze gesneuvelde mannen op het ereveld Menteng Poeloe. Daar zijn wij heel dankbaar voor en zien het als een eerbetoon aan onze omgekomen makers. Dat zij daarnaast het ereveld van onze gevallen tegenstanders van toen bezocht konden wij nu begrijpen en waarderen. Indertijd waren wij niet zo ver dat te kunnen accepteren. Wij moesten 568 van onze Divisie, die met ons gekomen waren en met wie wij ons hecht verbonden voelden, achterlaten. Hun sneuvelen staat onuitwisbaar in onze herinnering gegrift.

Wij vormden samen de 1e Divisie "7 december", en waren de eerste dienstplichtigen, die kort na de 2e Wereldoorlog als Expeditionaire Macht naar Indië werden uitgezonden. Eén van die 20.000 schreef in 1946: "Ik had als de meeste anderen mijn plannen voor de toekomst gemaakt tot de oproep kwam; het verbijsterende bericht. Geen haar op mijn hoofd dacht erna om ook maar één moment dienstweigering te overwegen. Het feit lag er, onontkoombaar. Je ging eenvoudig". Op de overvolle troepenschepen werden wij naar een voor ons, onbekend tropenland gebracht, om daar te worden ingezet. Het werden moeilijke jaren.

Als wij nu, anno 1995, horen van mensen in ons land, die aan een deserter en aan dienstweigeraars eerherstel willen geven, dan komt dat ons

onbegrijpelijk voor. Temeer als die zeldige mensen de rollen omkeren en ons in staat van beschuldiging willen stellen.

Wij gingen. Het was vaak lang niet makkelijk. Wij bleven op onze post en deden wat ons werd opgedragen.

Over die jaren 1948-1950 zijn in de afgelopen periode wel meer dan 100 boeken geschreven. Ook door onze eigen mensen. Zij schreven hun herinneringen aan ingrijpende ervaringen neer, vaak eerlijk en onomwonden. Er kwamen romans uit van kinderen, die over hun vader, die als militair in Indië was, schreven. Zonen die hun vaders proberen te begrijpen, hun vaders die anders waren dan andere vaders. Zij waren immers in Indië, als militair.

Wij zijn nu samen met de nabestaanden, met de jonge generatie militairen van de Divisie en met de oude maten.

Aan de hand van een fragment van dagboek-aantekeningen van één van ons wil ik nog enige herinneringen ophalen:

21 juli 1947. De Eerste Politieactie: om 6 uur vanmorgen werd het sein voor de aanval gegeven. Over de eerste dag zijn er vier gewonden en één gesneuveld.

3 augustus 1947. Bij het oversteken van een kali viel een patrouille in een hinderlaag. Een sergeant werd in zijn hoofd geraakt. Er vielen vijf gewonden. Gisteravond is op de weg naar Soebang een majoor van de verkenner doodgeschoten.

11 augustus 1947. Op de weg naar Pamenoekan zijn twee colannes beschoten, één van de AAT en één van de REME. Een chauffeur gedood en vijf vermisten.

7 september 1947. Een soldaat van ons werd vannacht door een sluipschutter gedood. Hij is nu opgebaard in het huis van onze veldprediker. Vanmiddag wordt hij begraven.

25 september 1947. Weer een rouwdag. Eén van onze kapiteins is gesneuveld. Ook zijn lichaam werd overgebracht naar het huis van onze veldprediker. Tijdens de graflegging

waren vier brenggroepen in stelling rond de begraafplaats. Wij hebben zijn graf gedicht en er vijf kransen op gelegd. Ook zijn helm en een kruis. Tot zover de notities van Dick Pruis.

Straks dragen ook wij onze bloemen naar het monument te hunner nagedachtenis. In gedachten steken wij 568 kaarsen aan. Het is zo lang geleden. Wij dragen de herinnering aan hen, heel levend, mee tot aan onze eigen dood.

Naast het monument is de gedenkplaat met hun namen.

Wij bidden

*Heet, herinner U de namen:
van hen die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid
naar het dag en nacht verbeide
Vadershuis, hun toebereid.*

V.O.M.I.

take

Speciale aanbieding
V.O.M.I. - adreszegels

victor c. bridië ovw
117 van nijenrodestraat
2597 rt 's-gravenhage
tel. 070 - 3 28 05 32
postbank(giro) 22 09 52

afmetingen 42 x 21 mm gegomd
500 stuks (minimum) f 35,- franco
de telefoonnummers gaan binnen-
kort wijzigen in Nederland en het is
nu de gelegenheid om deze adres-
zegels te bestellen bij het Fonds
Sociale Zorg te Ter Aar,
Oost Kanaalweg 12A.

EXTRA AANBIEDING

V.O.M.I. - wapenschild

Het is er eindelijk, zeer fraai
uitgevoerd op een blank gelakt
mahonie schild in wangmodel met
het V.O.M.I. logo in plastic
spuit/gietwerk, wat kleuren betreft
gelijk aan onze sticker en
horstembleem
De prijs is f 30,00 exclusief
verzending.
V.B.

Permanente tentoonstelling veteranen

Defensie Voorlichting heeft in het
central gedeelte in het voorlichtings-
centrum aan de Kalvermarkt te Den
Haag een permanente tentoonstelling
ingericht. De tentoonstelling is inge-
deeld in drie hoofdgroepen: de vete-
ranen uit de Tweede Wereldoorlog
(Nederland), de veteranen van
Nederlands Indië, Korea en
Nederlands Nieuw Guinea, en de
veteranen van V.N.-akties waaraan
Nederland deelnam/deelneemt:
Libanon, Namibië, Angola, de Golf-
crisis (Noord-Irak), Cambodja, voer-
malig Joegoslavië, Ruanda en Haiti.
Voor elke groep veteranen zijn "foto-
albums" samengesteld over die pe-
riode. Voorts zijn onderscheidingste-
kenen en landkaarten m.b.t. genoem-
de gebieden aanwezig. Ook brochures
en folders van de veteranen-orga-
nisaties hebben een plaats gekregen.
Verder wordt in de "veteranenhoek"
informatie verstrekt over uitkeringen,
de veteranenpas, reünies, herdenkin-
gen én het totale nazorg-gebeuren zo-

wel vanuit Defensie als vanuit vete-
ranen-organisaties zoals de B.N.M.O.
De tentoonstelling kwam tot stand in
samenwerking tussen Defensie
Voorlichting, de Stichting
Dienstverlening Veteranen en de
Stichting Veteranen Platform.

Het Defensie Voorlichtingscentrum is
geopend op maandag vanaf 12.00 uur
en op dinsdag t/m vrijdag vanaf 09.00
uur. Het Voorlichtingscentrum sluit
om 17.00 uur.

(uit Nieuwsbrief nr. 8/95 van de
Stichting Veteranen-Platform)

OP ZOEK NAAR

De sobats Bertus van Leeuwen, Prof. ter Veenstr. 89, 8302 GB te Emmeloord, tel. 0527-612656 en Henk Scholten, De Geer 14, 6151 ED te Huizen, tel. 026-3252926, zoeken contact met hun vrienden die op bovenstaande foto staan.

We zijn opgekomen op 12 december 1946 bij het Depot Ned. Indië LIB, in kamp Hulten bij Tilburg. Op de foto staat de kaderklas van dit onderdeel. We zijn vertrokken naar Indië op 2 mei 1947 met de "Indrapoera". In Indië zijn we verdeeld naar diverse onderdelen. Terug naar Nederland met de "Geofgie" en op 27 mei 1950 in Rotterdam gedebarkerd.

Wie kent wie op de foto? Bertus van Leeuwen zit links onder en Henk Scholten in de middelste rij, de tweede van links. Willen jullie contact met ons opnemen?

Sobat A. Keesmaat, Korenbloemstr. 46, 2951 BM te Alblasterdam, tel. 078-6917352, is op zoek naar het boek "Een bataljon trak voorbij". Mocht iemand dit boek ter beschikking van A. Keesmaat willen stellen en er afstand van willen doen, neem dan even contact op met bovengenoemde sobat.

Sobat A. de Jong, 2707 N. Conway, Box 559, Mission, Texas, 78572 U.S.A., is op zoek naar Jaap van Dijk. Zij waren

samen bij 1-15 R.I., genoemd "De Blijvertjes", die in 1946 achterbleven en later deelnamen aan de actie Jokja.

Het adres van Jaap van Dijk was in mei 1950 Brielsestr. te Rotterdam Zuid. Hij bracht ons in april 1950 op de boot waarmee we naar Amerika vertrokken.

Op de foto links staat Appie de Jong, rechts Jacky van Dijk en er tussen in Robby (de hond). Deze foto is genomen in 1949.

De naam van de jeep was: Oel-Gosi-Oel-Oel. Wie neemt contact op met één van de beide sobats, voorzover men zich bovenstaand verhaal herinnert. A. de Jong staat op de foto in

"Sobat" nr. 42, augustus 1995 links met bril en gestreept overhemd. Philippe Treiture, Rodelaan 83, 2272 JB te Voorburg, tel. 070-3866826, wil graag in contact komen met personen, die zijn vader tijdens diens diensttijd op Java gekend hebben. Het gaat hier om Chris Treiture, sergeant-majoor 3e Reg. Gren. (legernummer 200415002), die als OVW-er in 1946 naar Indonesië ging en die op 28 februari 1949 in de buurt van Tjidenkol is gesneuveld.

HERHAALDE OPROEP

Sobat Gerard van Olst, Honingswam 26, 2403 HP te Alphen a/d Rijn, tel. 0172-440375, zoekt Chris van (de) Meijdenberg, woonplaats bij in militaire diensttreding (1946 of 1947) Waalwijk of Tilburg. Samen gedetacheerd 2e helft 1948 bij NEFIS in Batavia in het Java Hotel, gelegen aan Rijswijk of Noordwijk. Wie heeft Chris in Indonesië gekend? Neem dan contact op met bovengenoemd adres of telefoon.

Sobat Roelof van Bergen, St. Holtjerweg 21, 9761 CA te Eelde, tel. 050-3094118, wil gaarne in contact komen met Onno Bloemhof van 3-1 R.I. (7 Dec. Div.). Degenen, die informatie kunnen geven, worden vriendelijk verzocht contact op te nemen met bovengenoemde sobat.

In verband met de uitgave van een boek (in 1996) over gemeentenaren, die in Ned. Indië en Nieuw-Guinea gediend hebben, zouden wij gaarne in contact komen met personen die op één of andere wijze te maken gehad hebben met de volgende, niet teruggekeerde sobats: A. v. Berlo, geboren te Gemert op 12.01.1923. Reg.no.

23.01.12.002, sold. 3-2-5- R.I., gewond geraakt 17.06.1947, tijdens een patrouillegevecht nabij kampong Pakem Koelon, district Madoekarto, Oost-Java.
Overleden Marinehospitaal Soerabaja op 22.06.1947.

Sobat P. Jansen zoekt oud-militairen die met hem gediend hebben op Nieuw-Guinea van 1953 tot mei 1956. Jacobs, Vucht; Peters, Brunsum; Hengeveld, ?????; Peters, Crauwberg; Peters, Sittard; Jean Morteau, Schimmel; Sgt. Rub, Ede-Wageningen; Kpl. Kramer, Amsterdam; Sld. v. Wieringen, Amsterdam; Sld. Weller(Bobo), Amsterdam; Sld. Jacob-Crane, Vucht; Sld. Verdun,???????

Onderstaande personen, die op bovenstaande foto staan worden tevens verzocht zich te melden. Dit zijn: Hoofdagent E.L. Schulz, laatst Baliem Valle, nu Dordrecht/Rotterdam, v.m. te It. Rijper, destijds cdt Manokwari en Ben Langkamp.
Reacties gaarne aan P. Jansen, Schimmellaan 5, 8131 VW Wijhe, tel. 0572-523921.

J. de Post, geboren te Gemert op 17.04.1925, Reg. no. 25.04.17.202, sold. 12e Cie. K.L.H.K.K.M. 6.
Overleden Hospitaal II te Batavia op 03.09.1947, tengevolge van een ziekte.

M. Goossens, geboren te Gemert op 25.04.1927, Reg. no. 27.04.25.076, sold. 2-4-11 R.I.
Overleden tijdens een patrouille na-

bij Keboemen door een mijnontplofing op 19.01.1949.

Misschien zijn er bij u nog bijzonderheden bekend over: hun ziek zijn, gewond raken, verblijf in het ziekenhuis en overlijden. Kortom over de laatste periode van hun aardse bestaan. Mogen wij deze van u vernemen? Bij voorbaat dank.
Namens de samenstellers van het boek: C. Janssen-Schell, Ridderplein 43, 5421 CX te Gemert, tel. 0492-361276.

Sobat C. de Lange, Octant 209, 3328 SM te Dordrecht, tel. 079-6181941, heeft in 1938, 1939 en 1940 gediend bij het Korps Motordienst en was gedetacheerd bij VII Divisie Staf en later, 1-10-'46, weer opgeroepen voor de militaire dienst en vertrokken op 19 of 21 november 1946 met de "Kota Inten" naar Indonesië.
Eerst naar Buitenzorg, daarna ingescheept op de "Ijsvogel" en op zee overstappen op de "Pelikaan", die naar Palembang voer.
Hier ingedeeld bij de Brigade Werkplaats 75, welke ingedeeld was bij de Y-Brigade, werd later RIMI en nog weer later LTD. Omdat sobat de Lange (77 jaar) minder mobiel is (long-enfyseem) en op VOMI-bijeenkomsten geen oude maten getroffen heeft, zoekt hij op deze manier contact met de hierna vermelde sobats, t.w. Ab de Vile, Chris Lautenslager, van Beek en een sobat, die houtbewerker was en mogelijk uit Gouda kwam en zo mogelijk nog andere sobats. Wie neemt contact op met sobat de Lange???

Eether Persons, Lorentzstr. 63, 2984 EM te Ridderkerk, tel. 0160-433832, is op zoek naar gegevens van haar vier jaar geleden overleden vader, aangaande zijn militaire diensttijd in Indonesië. Zijn geboortedatum is: 07-09-1925.

Haar vader heeft gediend bij het 1e Reserve Lichte Infanterie Bataljon, afdeling vaartuigen. Hij werd gecemend als Kees/Cor Persons. Mogelijk zijn er oude sobats die informatie aan bovenstaand adres kunnen geven.

De tijd van je leven

De titel van dit radioprogramma deed mij denken aan die humorist in onze gelederen in Indië. Onder benarde omstandigheden plaatste hij vaak de cynische opmerking: "Dé tijd van je leven, je diensttijd". Met een lach viel dan de spanning weg.
De nu volgende tip is een gevolg van de associatie:
VOMI - de tijd van je leven - programma voor ouderen.

Vrienden, luister eens naar dat programma. Het heeft niet speciaal met Indonesië of VOMI of politiek te maken. Het is gewoon kwalitatief een goed uurtje radio dat onze leeftijdsgroep aanspreekt. Hans Zoet zorgt voor een sprankelende presentatie. De AVRO nam niet de eerste de beste! De gesprekken daarin worden afgewisseld door leuke muziek (Rampe-tamp is er al genoeg op de radio).

Luister naar "De tijd van je leven", AVRO, Radio 5, elke woensdagochtend tussen 8 en 9 uur.
Wellicht ziet ons algemeen bestuur van VOMI nog kans een binnenkomertje te organiseren.

Een tweede tip: Zet de radio nóg een half uurtje eerder aan. Tussen 7.30 en 8.00 uur hoor je dan het programma: "Toppen van toen", met muziek uit onze tijd. Luister en geniet.
N.B. Ik hoor wel eens dat Radio 5 niet te vinden is. Let dan op: Schakel je radio van FM naar AM (soms staat er ook MG of MW). Zoek vervolgens op het midden van de stationsschaal Radio 5. Hij zit in de buurt van het getal 100 of 1000.
Veel luistergenoegen!

P.J. Boomgaard

**Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de Giroloterij en de Bankloterij.
Uw deelname aan de Giro- c.q. Bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen.**

REÛNIE

Oproep aan alle sobats van 1-42 R.V.A. om zich te melden voor het organiseren van een reünie. Inlichtingen te verkrijgen bij R.A. Bos, Staalmeesterstr. 94 I, 2613 MX te Delft, tel. 015-2141595 of bij P. de Bruin, Havenstraat 9, 2342 LZ te Wassenaar, tel. 070-5116930.

De reünie-commissie van 4-9 R.I., Ite Divisie, organiseert op 06-11-1996 een reünie in de "Kumpulan" - Bronbeek te Arnhem.

Houd die dag vrij. Inlichtingen te verkrijgen bij Jan Ettema, tel. 038-4216483.

De eerstvolgende reünie voor de oud-gedienden met hun dames van het 1e Verkenningsregiment Huzaren van Boreel zal plaatsvinden op zaterdag 30 maart 1996, aanvang 10.00 uur, in de Bernhardkazerne te Amersfoort. U kunt zich daarvoor aanmelden tot uiterlijk 25 februari 1996 door overmaking van f 30,- per persoon op postrekening 0556149 t.n.v.: "G. Alma e/o A. Olthuis inz. 1 Verkreg Huz v Bor" te Hoorn, onder vermelding van: Reünie 30 maart 1996.

Het 422e Bat. Inf., 6-8 R.I., houdt haar 2-jaarlijkse reünie op vrijdag 19 april 1996 in de Prinses Margriet Kazerne te Wezep. Sobats, die nog niet op onze circulaire hebben gereageerd of om wat voor reden dan ook geen bericht ontvangen hebben, worden vriendelijk verzocht z.s.m. contact op te nemen met J. Apperlo, tel. 0521-512661.

Herdenkingsbijeenkomst.

Op 2 mei 1996 is het 50 jaar geleden dat 3-9 R.I. (7 Dec. Div.) is opgekomen in de Johan v.d. Kornputkazerne te Steenwijk. Ter gelegenheid hiervan zal dan een herdenkingsbijeenkomst worden gehouden in de I.S.K.-kazerne te Harskamp. Degenen, die gediend hebben bij bovengenoemd onderdeel en waarvan

bij één der reünie-commissies hun adres nog niet bekend is, worden verzocht contact op te nemen met W.E. Apol, De Hop 21, 9301 PL te Roden, tel. 050-5019325.

Op woensdag 20 maart 1996 houden het 50ste en 51ste Veldhospitaal hun tweejarig reünie in de Korporaal van Oudheusdenkazerne te Hollandse Rading (Hilversum). Het 50ste Vhp heeft indertijd het Militair Hospitaal in Palembang bemand en het 51ste Vhp het Militair Hospitaal te Padang, beide op Sumatra. Al het personeel dat in de jaren '48, '49 en 1950 in één van beide hospitals gediend heeft is van harte welkom op onze reünie, inclusief de burgerverpleegsters. Aanmeldingen en inlichtingen: Jos Plaisier, Groene Zoom 79, 3075 GB Rotterdam, tel. 010-4190506.

Op 26 april 1996 houdt de 5e afdeling Veldartillerie ("V"-Brigade, "B"-Divisie, West- en Midden-Java 1946-1949) een herdenkingsreünie in de O.O. Mess "Remonte", Kamp Nieuw-Milligen, onder het motto "50 jaar na dato". Inlichtingen bij G. Flameling, tel. 010-4776103 of bij L.P. Legierse, tel. 010-4340780.

Op 27 maart 1996 houdt het 31e B. Hospitaal een reünie in de Korporaal van Oudheusdenkazerne, Noodweg te Hilversum. Koeten minimaal f 10,- per oud-medewerker(ster), giro 635710 t.n.v. J. Kerkhof-Caro. Inlichtingen/reacties z.s.m.: Joop Kerkhof, tel. 0348-413413.

Op donderdag 25 april 1996 houdt het "Veluwe Bataljon De Haantjes" een reünie in de Generaal Spoorkazerne te Ermelo. U wordt verwacht in bovengenoemde kazerne vanaf 9.00 uur. Inlichtingen te verkrijgen bij: J. v. Holland, Edinsonstraat 67 te Ede, tel. 0318-630540.

2-12 R.V.A. houdt de jaarlijkse reünie op 18 april 1996 in restaurant Houtrust, Heideweg 23 te Hooglanderveen. Inlichtingen: C.J. Waij, Assendelft, tel. 075-6871305.

Op 8 mei 1996 houdt de Staf 4e Infanterie Brigade haar reünie in de Kumpulan Bronbeek te Arnhem. De sobats die tot dit onderdeel behoren en nog niet op onze reünie zijn geweest kunnen inlichtingen krijgen bij F.A. de Jong, Willemstraat 4 te Venray, tel. 0478565055 of bij B. Stamps, Wemmingen 20 te Nieuw-Vennep, tel. 02526720083.

Aankondiging reünie 7 Afdeling LT-LUA (N.N.G.).

Het reünie-comité Zelfstandige Afdeling BIAK later 7 Afdeling Lichte Luchtvaartartillerie (BIAK), die in de periode 1958/1962 in Nederlands Nieuw Guinea heeft gediend, heeft het voornemen in 1997 een reünie te organiseren.

In het kader van het uitnodigingsbeleid voor deze reünie en het updaten van het ledenbestand verzoekt het reünie-comité de veteranen die bij één van de hierboven vermelde eenheden hebben gediend hun adres en telefoonnummer bekend te maken op telefoonnummer 0318-68171.

Oproep. Indien u in 1945/47 ingedeeld was bij de 7e Compagnie M.P., onder commando van Lt. KNIL, Dhr. J.J. le Roy, en gelegerd aan de Palmenlaan en/of Goebeng Boulevard te Soerabaja ("X"-Brigade), wordt u hierbij uitgenodigd voor een reünie. Het gaat om zowel mannen van het GBI (wie weet Ebel en Voogd te wonen?), als van het KNIL.

Gaarne z.s.m. contact opnemen met Leo de Neve, tel. 0174-293508 of met Mart Jonkers, tel. 024-3443154.

Op donderdag 25 april a.s. is er weer een reünie (1946-1996) van de Verbindingsafdeling 1e Div. 7 Dec in de Elias Beeckman-kazerne te Ede. Willen degenen die hiervoor geen uitnodiging hebben ontvangen ons dit zo spoedig mogelijk telefonische laten weten.

Wim Polman, tel.: 083 676 18 38

of

Car den Heyer, tel.: 070 386 75 11.

Op zaterdag 9 maart 1996 zal in de Kromhout-kazerne te Utrecht, gebouw -M-, een reünie worden gehouden van het Stafkwartier -A- Divisie (voarm. 2e of Palmboom Divisie) gelegerd in Soerabaya gedurende de periode juli '47 - maart '50.

Aanvangstijd 10.00 uur en eindigend omstreeks 17.00 uur.

Sobats, die nog niet op een schrijven hebben gereageerd of geen bericht hebben ontvangen, kunnen zich als-nog melden bij:

H. Kampstra, Pampus 2,
1181 EV Amstelveen.
Tel. 020-647 17 22.

Op donderdag 25 april 1996 houdt het "Veluwe Bataljon De Haantjes" een reünie in de Generaal Spoorkezerne te Ermelo.

U wordt verwacht in bovengenoemde kazerne vanaf 09.00 uur.

Inlichtingen te verkrijgen bij:

J. v. Holland, Edisonstraat 67 te Ede.
Tel. 0318-630540.

In Memoriam

In gepaste stilte en met grote eerbied brengen wij een laatste Ere-salut aan:

G. Zweers	Hardenberg
H. Smid	Steenwijk
Th.A. Meertens	Terneuzen
N. Hoekstra	Terneuzen
W. Beekink	Nijmegen
L.M.L. Duppen	Nijmegen
P.C.H. Wop	Amerstfoort
H.W. Bossink	Harderwijk
A.M. Aartsen	Roosendaal
J. Fontijn	Almere
H. Neijman	Almere
P.J. Brouwer	Heemstede
J.C. Smal	Hoogwoud
J.M. Langeveld	Amsterdam
D.J. Reiding	Meppe
H. Faber	Diever
B.J.C. Werkhoven	Voorhout
H.A. Hogers	Benthuizen
A. de Wilt	Oldaberkoop
Th.H. Alers	Rotterdam
J. Pullen	Putten
E. Verbaarschot	Vlaardingen
R.J. van Heljningen	Rhoon
A.A. Holleman	Heukelum
C.M. Schotel	Vlaardingen
E. van der Puy	Tilburg
G. Korteknie	Wolphaartsdijk
Z. van Ginke	Utrecht
J.M. Olijhoek	Leidschendam
J. Pullen	Putten
J. Meeuwen	Gouda
J.L.M. Derks	Susteren
J.P. Rieteco	Landgraaf
H. Gijsen	Havenswoud
W. Haasbroek	Alkmaar
A. Houterman	Alkmaar
W. Koo	Koog aan de Zaan
P.C.H.R. Diederens	Maastricht
L. van Nuyt	Geleen
P. Balcker	Stavoren
A. Burggraaf	Utrecht
J.H. Dedem	Hozenveen
A.L.A. Peute	Delft
S.J. Keuning	Alkmaar
P.J. Jansen	Zaanslag
M. Smulders	Eindhoven

Moge de warmte en de liefde van Uw naasten en ons aller oprecht medeleven U de kracht en de moed geven dit zware verlies te dragen.

sociale
VERENIGING
V.O.M.I.

V.B.

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Met gepaste trots melden wij dat is uitgereikt aan:

L. Malawat - Ridderkerk
Ereteken voor Orde en Vrede - 08.11.95

W.P. Pluymers - Hoogerheide
Mobilisatie-Oorlogskruis - 15.12.95

S. Overkleef - Oud-Beijerland
Draaginsigne voor Gewonden - 18.12.95

A. Soplanit - Zoetermeer
Ereteken voor Orde en Vrede - 10.10.95

Voor de Draggers van het Gewonden Insigne zijn wij zeer verheugd met deze uiteindelijke erkenning en voor de anderen onze oprechte gelukwensen met uw onderscheiding.

Voor U allen ons Ere-salut.

V.B.

3^e Nationale krissenkijldag in Bronbeek

MUSEUM BRONBEEK

Velperweg 147, 6824 MB Arnhem
telefoon 026-3840822
fax 026-3840899

Gezien de toenemende belangstelling voor Indische kunstvoorwerpen, organiseert Museum Bronbeek op zaterdag 9 maart 1996 opnieuw een nationale krissenkijldag in de Congressaal van Kumpulan

Bronbeek, Velperweg 147, Arnhem. Van 11.00-16.00 uur beoordeelt een panel van experts de aangeboden krissen op ouderdom, kwaliteit en betekenis.

Tijdens deze kijldag worden door een erkend damastmid live-demonstraties gegeven van pamorsmeden. Deze smeedvorm is de basis van het krissmeden, en wordt in Nederland door slechts enkelen beheerst. Naast deze

demonstraties is er een doorlopende videopresentatie over Indonesië.

De toegang tot het geheel is gratis. Daarnaast krijgen de bezoekers een kopje koffie aangeboden. Museum Bronbeek is op de krissenkijldag tegen gereduceerd tarief toegankelijk.

Contactpersoon: dhr. L.H. Vossen (PR), tel. 026-3840822.

Herdruk plattegrond Batavia 1940

Het Koninklijk Instituut voor de Tropen en de Topografische Dienst Nederland hebben in nauwe samenwerking een herdruk vervaardigd van de corspronkelijk in 1940 verschenen plattegrond van Batavia. Dit is zeer waarschijnlijk de laatste vooorlogse uitgave met de Nederlandstalige straatnamen.

Op deze in kleur herdrukte kaart ziet u het stratenplan van Batavia, Tandjoengpriok, Weltevreden en Meester Cornelis met alle straatnamen, openbare gebouwen, kampongs,

visvijvers, rijstvelden, wegen en spoorwegen.

Een alfabetisch register aan de achterzijde van de kaart vergemakkelijkt het zoeken.

De schaal van de kaart is 1:20.000. Het formaat is 64 x 82 centimeter. De kaart is herdrukt op zwaar, enigszins getint papier, zodat het oude karakter van het kaartbeeld volledig tot zijn recht komt.

De prijs van de kaart bedraagt f 20,- (exclusief f 4,50 verzend- en verpakingskosten).

Bestellen:

Topografische Dienst Nederland,
Bibliotheek, Postbus 115, 7800 AC
Emmen, tel. 0591-696230.

Afhalen:

Koninklijk Instituut voor de Tropen -
Kaartenzaal,
Mauritskade 63, 1092 AD Amsterdam,
tel. 020-5688312 en bij Koninklijk
Instituut voor de Tropen - In het
Tropenmuseum,
Linnaeusstraat 2, 1092 CK
Amsterdam, tel. 020-5688254.

VAFAMIL

VAFAMIL OBJECTEN

Graag willen wij u er op attent maken dat onze Stichting op de mooiste plekken van Nederland zes campings, twee watersportcentra en één camping annex jachthaven van het Ministerie van Defensie in beheer heeft waar u naar hartelust gebruik van kunt maken.

Onze beheerders zullen u zeker een aangename tijd bezorgen.

VAFAMIL EN BUITENLAND

Internationaal is VAFAMIL aangesloten bij het Comité de Liaison des Organismes Militaires Sociaux

(CLIMS). Wederom staan dan ook de objecten van onze CLIMS partners via VAFAMIL u weer ter beschikking. In het bijzonder geldt dit voor de Belgische, Duitse en Franse vakantieobjecten. Het gaat hier vnl. om hotels, appartementen en campings. U kunt dan tegen aantrekkelijke prijzen van een fijne vakantie genieten.

VAFAMIL REISBUREAU

VAFAMIL behoeft als stichting geen winst te maken. Hierdoor kunnen zij een extra korting verlenen. U bent voor dezelfde reis dus altijd goedkoper uit.

Bel VAFAMIL:
070-3167594/3167395

Bezoekadres:
Kon. Mariaalaan 15-17, Den Haag.

Nieuwe leden sinds Sobat 34

Wij prijzen ons gelukkig dat wij ook nu weer een lijst met de namen van nieuwe leden en hun woonplaats kunnen publiceren. Hieruit moge blijken dat steeds meer sobats de VOMI hebben leren kennen en waarderen. Maar, er zijn nog duizenden die nog geen lid zijn. Dus sobats, aan de slag met de ledenwerving.

Alvast bedankt daarvoor.

Onderstaande dan onze nieuwe leden, die wij hierbij gaarne welkom heten.

Naam	Woonplaats: Land
Klaver H.	's-Heerenbeeg
Jagt I. van der	's-Gravenhage
Vanlegard M.	Ajax Ontario
Canada	
Brink N.S.	Alkmaar
Spaargaren C.	Alkmaar
Klaver H.J.	Almere
Leebeek H.J.	Almere
Nel H.J.	Almere
Coenen W. van	Almere
Tentij G.	Almere
Velden H.L. van der	Almere
Faas W.	Amerfoort
Leeuwestein W.	Amsterdam
Zijlstra P.	Apeldoorn
Drijver F. den	Barendrecht
Otter J. den	Barendrecht
Couwelaars J.	Bavel

Dankers A.
Vogelij P.Ch.
Spanje
Uiterwijk E.
Aalbrecht C.
Balen C.J. van
Geel J.H. van
Kooij J.P. de
Loots J.H.
Sio J.P.C.T.
Hoeks G.
Adrichem
Gastel J. van
Hoof F.C. van
Willemsen H.P.
Klein E.
Canada
Altema P.
Canada
Schouten A.
Kampioen W.
Beweis W. van
Droet W.
Brink L.
Borst T. van der
Stallen G.C.
Daggelders A.D.M.
Solkema M. van
Becht J.C.H.
Dekkers J.J.M.
Kool J.
Ceden J.H.
Kennis H.
Vlimmeren J.A. van
Goozans P.J.
Gerret J.I.
Hacking W.J.J.
Buijs W.A.A.
Vissers H.
Smorenberg A.H.

Beek en Donk
Benedena (Malaga)

Bosnekem
Bergen op Zoom
Bergen op Zoom
Bergen op Zoom
Bergen op Zoom
Bergen op Zoom
Berghem
Th.H.M. van Breda
Breda
Breda
Breda
Burlington Ontario

Caledonia Ontario

De Goorn
Dalfsijl
Driebergen
Emmeloord
Emmen
Etten-Leur
Etten-Leur
Gorinchem
Grindrod, BC Canada
Halsteren
Halsteren
Havelte
Heersveen
Hoenderloo
Hooven
Hoogerheide
Kerkrade
Kerkrade
Klundert
Lage Zwaluwe
Limmen

Meer B. van der
Hendriks G.J.
Kansja C.
Dubbelaar L.
Hakkenberg B.
Canada
Gunat P. de
Oostenrijk J.
Shuijs J.G. van der
Os H.P. van
Gooyers J.A.
Canada
Dekkers A.G.M.
Dielemans A.C.J.
Linde A.J. van de
Meer J.C. van
Rooy M.C. de
Franken J.
Lakoo W.
Elbert A.J.
Petus D.
Gunnink J.
Poll J. van
U.S.A.
Ripmeester C.M.
Geis H.
Holsbergen P.H.J.
Vries J. de
Vries S. de
Boorama J.
Wit J. de
Blouw H.
Babou Th.
Boesma J.J.
Jong J. de
Grunt Sr.Th.L.M. De
Morris P.M.
Aeynouts J.C.
Bergen C.M.F. van

Monster
Nijmegen
Nijmegen
Noordwijk
Norwich Ontario

Gegatgeert
Poortugaal
Roosendaal
Ridderkerk
Rockwood Ontario

Rosendaal
Rosendaal
Rosendaal
Rosendaal
Rosendaal
Schiedam
Schildwolde
Schoonebeek
Steenbergen
Stieltje kanaal
Stroutsburg, PA

Talringen
Utrecht
Vaassen
Vernon BC Canada
Vernon BC Canada
Vlijman
Voorburg
Vries
Vught
Waberinge
Watervoort
Wormerveer
Zoetermeer
Zundert
Zundert

OPROEP

Sedert een aantal jaren is de **Stichting Geschiedkundige Verzameling Technische Dienst**, gevestigd in de Kromhoutkazerne te Utrecht, bezig met het verzamelen van gegevens over het optreden van de Leger Technische Dienst in het voormalig Nederlands Oost-Indië, gedurende de periode 1946-1950. Voor wat betreft de werkplaatsen op Java en Sumatra zijn wij inmiddels vrij goed geïnformeerd. Anders ligt het voor onze werkplaatsen in de zgn. "Grote Oost". Hiervan is onze kennis slechts mondjemaat!

Dit geldt met name voor de werkplaatsen:

- LTD 540 (Makassar)
- LTD 554 (Menado)
- LTD 559 (Morotai)
- LTD 626 (Makassar)
- LTD 634 (Zuid-Celebes)
- LTD 652 (Celebes)
- LTD 653 (Celebes)
- LTD 654 (Celebes)
- LTD 658 (Paré Paré)
- LTD 659 (Morotai)

- LTD 660 (Ambon)
- LTD 661 (Koepong)
- LTD 665 (Blak)
- LTD 730 (Makassar).

Wij zoeken hiervan de namen van commandanten, personeelslijsten, locaties, optredens, data van oprichting en opheffing! Kortom wat betrekking heeft op deze LTD-vestigingen!

Helpt ons!

Ook Uw geschiedenis mag niet verloren gaan!

Uw reacties gaarne aan de Stichting Geschiedkundige Verzameling Technische Dienst, Kromhoutkazerne, Herculeslaan 1, Postbus 90.002, 3509 AA Utrecht.

Wie heeft op 17 januari jl. na de VOMI-bijeenkomst te Steenwijk per abus een verkeerde groene jas, merk - Jupiter - meegenomen? Hier is waarschijnlijk sprake van een verwisseling.

Sobat J. Sikkema uit Ommen

(tel. 0529-453645) heeft een, eveneens groene en gelijkende jas, die is blijven hangen, meegenomen. Wil degene die per vergissing de jas van dhr. Sikkema meegenomen heeft, even contact met hem opnemen, om zodoende de verwisseling ongedaan te maken.

Brief uit Australië

Enige tijd geleden ontving de redactie een brief van een sobat uit Australië, welke wij u niet wilden onthouden. Onderstaand laten wij deze brief dan ook, onverkort en in de oorspronkelijke taal, volgen.

Dear Sir/Madam,

Although I have lived in Australia for many years, in a corner of my heart glows in little flame for my Mother Country. It cannot and will not ever be extinguished.

I am writing to draw your attention to the unjust and inflexible attitude of the Dutch Government to the OORLOGS VRIJWILLIGER. I joined the Kon. Marine in April 1946 and served in the Netherlands East Indies (Indonesia) when I was just seventeen years old. I obtained the "ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE" MET GESPEN. In other words, I served my country with distinction.

Whatever one may think of the rights or wrongs of the Indonesian action today, nothing can change the fact at THAT TIME the Government called for volunteers to secure their country, and many, including myself, answered that call.

The Dutch Government will not consider a War Veteran for a Service Pension unless he has served for 5 years. The war I volunteered for did not last 5 years (1945-1949). Many lost their lives in that war - many others now suffer disability and ongoing health problems due to their war service.

The fact that no recognition has ever been given to us is appalling. The Government of the Netherlands should be ashamed of itself.

Yours faithfully,

w.g. John W. Merkus
Order of Australia (OAM)
Justice of the Peace (J.P.)

Brief uit Australië
(vrij vertaald)

Ofschoon ik reeds vele jaren in Australië woon, gloeit er in een hoekje van mijn hart nog een klein vlammetje voor mijn moederland. Dat wil en kan niet gedoofd worden.

Ik schrijf om uw aandacht te vestigen op de onrechtvaardige en onbuigzame houding van de Nederlandse regering t.o.v. de Oorlogsvrijwilliger. Ik nam dienst bij de Kon. Marine in april 1946 en diende in Nederlands Oost-Indië (Indonesië) toen ik nog maar net 17 jaar oud was. Ik verwierf het "ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE" MET GESPEN. Met andere woorden, ik had mijn land met ere gediend.

Hoe men vandaag ook mag denken over het goed of fout zijn van de acties in Indonesië, niets kan aan het feit veranderen dat in die tijd de regering een oproep deed op vrijwilligers om hun land te beschermen, en velen, mijzelf inbegrepen, gaven gehoor aan die oproep.

De Nederlandse regering overweegt niet de oorlogsveteraan een pensioen te geven, tenzij hij 5 jaren gediend heeft. De oorlog waarin ik als vrijwilliger was, duurde geen 5 jaren (1945-1949). Velen verloren hun leven in die oorlog, vele anderen lijden nu aan een handicap en gezondheidsproblemen vanwege hun (oorlogs)diensttijd.

Het feit dat ons geen erkenning is gegeven is verschrikkelijk. De Nederlandse regering zou zich moeten schamen.

Permanente expositie Indië-periode

Voor een permanente expositie van de Indië-periode is dhr. C.M.W. Lempers, Palestinastr. 11, 6418 HA te Heerlen, tel. 045-5411884, op zoek naar:
Gebatikte bataljons doeken;
Documenten; emblemen TNI (Ind.

strijdgroepen);
Curiosa: zoals vlaggen, pamfletten, dagboek TNI;
Curiosa Thuisfronten (Tegels enz.).
Reacties worden gaarne verwacht op nevenstaand adres.

Regeling vrij vervoer 1996

(gelezen in De Legerkoerier)

Eind februari 1996 zullen alle in Nederland wonende houders van de veteranenpas twee NS-dagkaarten ontvangen. U kunt deze kaarten gebruiken om met uw partner of begeleider de reünie of herdenking van uw eigen onderdeel of organisatie dit jaar te bezoeken.

Houders van de veteranenpas kunnen d.m.v. aanmeldingskaarten die in februari in de Defensiebladen: Alle Hens, Legerkoerier en Vliegende Hollander verschijnen, extra vrij ver-

voer aanvragen voor de hierna genoemde evenementen.

Ook als u met eigen vervoer komt, dient u zich aan te melden met genoemde aanmeldingskaarten.

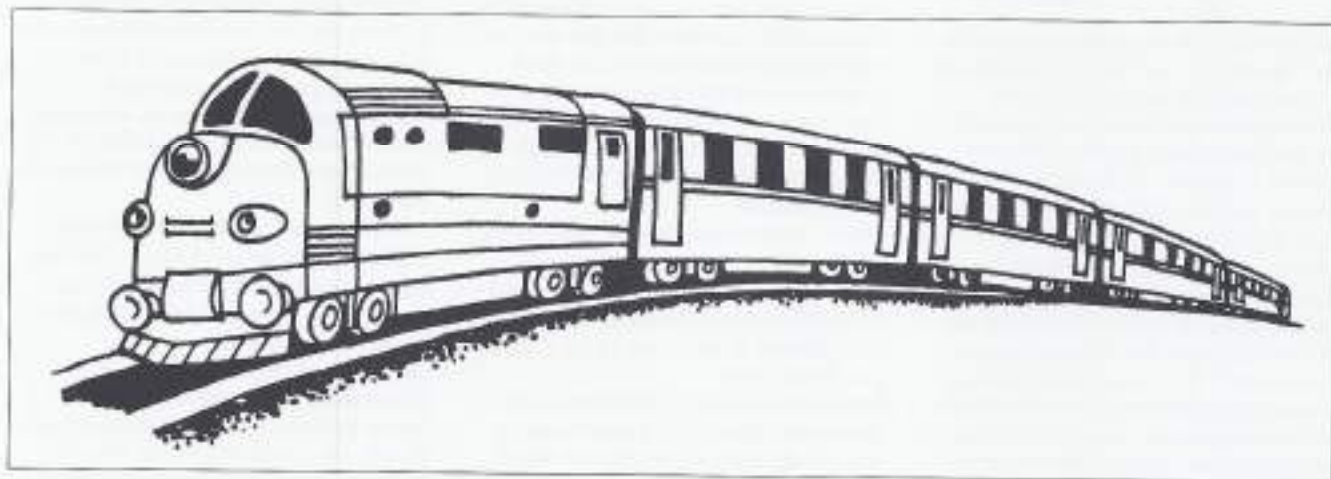
5 mei 1996. Herdenking Capitulaties te Wageningen.

27 juni 1996. Veteranendag Koninklijke Marine. Den Helder. De Marine nodigt dit jaar de veteranen uit, inclusief het vaarplichtig koopvaardijpersoneel en gouverne-

mentsmarine, die in de periode 1945-1962 hebben gediend in Nederlands-Indië en/of Nieuw-Guinea.

29 augustus 1996. Veteranendag Koninklijke Landmacht, Generaal Spoorkeizer te Ermelo. De Landmacht nodigt dit jaar de veteranen uit, die in de periode 1945-1962 hebben gediend in Nederlands-Indië en/of Nieuw-Guinea.

7 september 1996. Herdenking bij het Indië-monument te Roermond.

SIR EDWARD "WEARY" DUNLOP

Chirurg in het Australische leger in de rang van kolonel. Had in Siam aan de 'godenspoorlijn' contacten met een Thaise familie waardoor hij voor zijn kampgenoten medicijnen kon binnen smokkelen. Een bezigheid die hem bij ontdekking letterlijk de kop zou hebben gekost. Is verleden jaar overleden en heeft een staatsbegrafenis gekregen. De helft van zijn as is uitgestrooid in Thailand in de "Hell Fire Pass", op verzoek van de Thaise regering. De andere helft op Australische aarde.

Dit jaar is er ter nagedachtenis aan Edward Dunlop en de andere Australische slachtoffers van het Keizerlijke Japanse Leger een speciale postzegel uitgegeven en een zilveren munt. Op de ene zijde staat de beeltenis van Queen Elizabeth en op de andere die van Sir Edward "Weary" Dunlop. Zo eert men in Australië zijn veteranen!

Geboortejaar

1925

Het jaar 1925 mag worden gezien als het "geboortjaar" van de "C-Divisie 7 december". Immers, bijna alle dienstplichtige militairen die deel uitmaakten van de eerste lichting van de C-Divisie "7 december" werden in dat jaar geboren. Eén van hen was ik, jawel.

Hoe is het allemaal begonnen? Geboren werd ik in een etagewoning in het "oude Noorden". Van mijn eerste jaren kan ik mij nauwelijks iets herinneren. Wel weet ik dat zo langzamerhand allerlei dingen uit die hele vroege periode soms bij - kleine - vlaagjes weer boven komen drijven. Net als een droom waarvan je je ineens een klein stukje kan herinneren, soms.

Mijn vader werkte bij "de Lijn". Maar kort na mijn geboorte moest hij dat werk opgeven en begon een winkeltje in kruidenierswaren en een snoeptafel. Later hoorde ik dat hij net op tijd daarmee was begonnen, want kort daarna moest iedere winkelier beschikken over een middenstandsdiploma tenzij men bij het ingaan van die wet al een winkel dreef, dan kreeg met dat diploma automatisch. Toen ik 5½ jaar was, het begin van de "crisis-jaren" met alle gevolgen van dien, ging ik voor het eerst naar school - een houten school bij ons in de straat. Na 2 jaar kwam daar een stenen school van 4 etages voor in de plaats.

Na de lagere school naar de ULO. Dat was wat want mijn broers moesten na de school direct gaan werken.

Crisistijd, je kent dat wel. Winkeliers lieden stille armoede. Eindjes aan elkaar knopen kon nauwelijks, daar moest je eerst eindjes voor hebben... Tien jaren crisistijd, hoe zijn m'n ouders er doorheen gekomen. Altijd schulden, dat heb je met een winkel en 4 kinderen.

Maar goed, uiteindelijk was mijn vader zonder schuld. Hij blij.

Ik kwam van school in februari 1940 en had gelijk een baan bij een grote glastabrick in de buurt. Loon: f 2.50 per week! Ja ja.

De toekomst ging er weer wat rooskleuriger uitzien. De winkel was op een goede plek en het aantal vaste klanten groeide met de week. Totdat... In 1940 kwam de volgende klap: wereldoorlog. Bombardement. Op 14-5-'40 viel eerst een bom op de achtergevel en toen op de voorgevel. Wegwezen! Brisantbommen deden de rest. De volgende dag zoeken in de puinhopen of er nog iets te redden viel. Ho maar, er was niets meer over. Alles verbrand. Weg, alles waarvoor zo lang en zo hard was geploeterd. In huis gegaan bij een oudere zuster die ook een aantal kinderen had. Dat leverde natuurlijk na een aantal dagen frustraties en fricties op. Dan maar zoeken naar een woning ergens in de stad. Tot aan het uitbreken van de oorlog was het normaal dat in iedere straat bordjes "Te huur" aan de gevels hingen. Zó normaal dat de deurportalen waren voorzien van vaste houten klampen waarin een "Te huur"-bord zo kon worden ingeschoven.

Na het bombardement waren die op

slag verdwenen. Op een risicoplek in de stad toch een woning gevonden. Om een lang verhaal kort te maken; het was een periode van vijf jaren die ieder van ons op zijn eigen wijze heeft meegemaakt en beleefd. Ondergetekende kwam na die oorlog na wat zwerven via verschillende bedrijven terecht bij een groot bedrijf in de haven.

Dan kwam die onvergetelijke dag. 's Morgens op de zaak bij de chef komen: "je hebt je vaste aanstelling. Doe je best. Je begint om half negen. Verder zien we wel".

En 's Avonds bij thuiskomst: keuringsoproep militaire dienst. Op de keuringsdag naar de keuringsplaats, een oude school op "Zuid". 40 Knapen van mijn leeftijd. Daar vielen op de eerste keuringsdag al een aantal knapen af. De volgende dag bleven er uiteindelijk 16 over die de oorlog dus gezond hebben overleefd. Ik was echter niet blij in dienst te moeten maar wel blij gezond te zijn. Maar ja, wat is twee jaar dienst, nietwaar?

Tot we te horen kregen dat we allemaal naar Indië moesten. Dat is natuurlijk wel heel erg ver weg. En dan je verloofde in de steek moeten laten, allesbehalve prettig.

Ons gezin was in en door de oorlog al sterk uitgedund. Moeder overleden (kanker), zuster direct ná de oorlog (honger) en vader enkele maanden later (longontsteking en geen weerstand meer).

In 1946 vertrokken.

Dat was een hele belevenis. Volle 28 dagen op zee. En wat zag je dan. Voor en achter water, links en rechts de

zee. Gibraltar was leuk, 's avonds. Weer water. Port Said was leuk met al die kleine bootjes en de goochelaar die kuikentjes uit je gulp toverde. Aden, Indische Oceaan, etc. Hield aan boord was de kok. Wel eens in zo'n kombuis gekoken? De moeite waard. Zag je tenminste hoe men eigenlijk zo veel gehaktballen kan maken. Stel je voor: een pot met kokend vet en daarachter een bruine kok. Links en rechts van hem een pot met gehakt. De man, nat van het zweet, doet met elke hand een graai in de potten met gehakt, brengt dat onder elk van zijn oksels, draait met beide bovenarmen, haalt de ballen gehakt er onder uit en doet ze in de pan met kokend vet. Zó krijg je pittige ballen! Dan ... Sabang. Je eerste gezicht op Indië. Allen van boord. En dan de eerste bananen. Gauw kopen. Happen. Getverderrie, onrijp. Of je in een hoop lijn hapt. De Chinezen konden het verder wel vergeten, hoelang we ook in Indië waren! Batavia, van boord, in trucks en op naar Buitenzorg. Eerste nacht. Alles vreemd. Dansende lichtjes. Schieten er op. Blijken het vuurvliegjes te zijn.

Zo leerde je langzamerhand te wennen aan een tropisch land, zowel overdag als 's nachts. Alles anders dan thuis. Wel vriendelijke mensen. Armoede, honger, eigenlijk net als thuis in de oorlogsjaren. En dan die regen. Die natte moesson. Mandiën - gewoon buiten met een stuk zeep in je hand. De baboes moesten maar even omkijken. Dan die patrouilles, tjot op, tjot af. In de natte tijd voorzichtig zijn. Als de eerste man bijna boven was en uitgleed, gleed de hele patrouille onderuit. Wacht kloppen van 's avonds tien tot 's morgens zes aan één stuk, soms elke derde nacht. Dan leer je elkaar kennen, weet je alles van elkaar. Die grammofoonplaat, gevonden in een plantershuis. Stukgedraaid. Een enkele gesproken brief naar huis. Hallo Piet, hier is je oma Jan. Op den duur alleen maar brieven aan die enkeling die ook terugschreef. Op een dag de brief van je verloofde die een ander had leren kennen en niet meer wilde "wachten". Twee z.g. politionele acties, eigenlijk

de veiligste tijd, hoewel... En aldoor die patrouilles, één dag, twee dagen, een week. Lopen, en lopen, afgewisseld door lopen. Tot het moment daar is, jaren later, dat je weer naar huis ging. Zo'n schip komt dan helemaal niet meer voortuit, wat duurt het lang. Thuiskomst, pluizezak voer de schouder, wat geld en rantsoenbonnen halen en in de truck naar huis. Als laatste thuiskomen, iedereen staat bij de deur, de hele buurt vlagt. Je komt binnen en alles is even klein. De gang is nog meter breed, de kamer volgepropt met meubelen, je kunt nergens lopen. Gauw naar buiten. Alles vertrouwd, alles vreemd. Werken, bij je oude baas die je niet heeft ontslagen. Terug op het oude salaris van drie jaren terug. Lang werken tegen een laag inkomen, maar... je had werk. Trouwen, kinderen. 3x verhuizen, bevorderingen. Uiteindelijk toch tevreden over het leven dat je hebt geleid. Was 1925 nu zo'n slecht geboortjaar? Ik geloof het niet!

Van de redactie

Sluitingstermijn voor het inzenden van copy voor de eerstvolgende 3 nummers:

nr. 46

26 februari 1996 (aprilnummer)

nr. 47

29 april 1996 (juninummer)

nr. 48

01 juli 1996 (augustusnummer)

Beleefd, doch dringend, verzoekt de

redactie zich strikt te houden aan deze termijnen. De meeste mensen weten naar alle waarschijnlijkheid niet, dat er tussen de sluitingsdag voor het inzenden van de copy en de dag waarop Sobat bij de leden in de brievenbus valt er in de tijdplanning nog 21 data zitten waarop de een of andere handeling begint, c.q. gedaan moet worden in het totale proces van de

uitgave van een nummer. Voeg daarbij dan ook nog de in die periodevalende 6 weekenden (waarin dus niet gewerkt wordt), dat elke vertraging niet alleen maar doorwerkt, maar in de regel een nog grotere vertraging in de hand werkt. Dus sobats, houdt U a.u.b. aan de inlevertermijn. De redactie is U daar zeer dankbaar voor.

Rectificatie

Na een paar omzwervingen is het artikel over Rawa Gedeh op de redactietafel terecht gekomen en vandaar in de Sobat. De bedoeling van de schrijver-inzender was echter om het artikel via een bepaald kanaal in de landelijke pers te krijgen. Bij deze biedt de redactie haar excuses voor dit misverstand aan.

Anneke van der Waals

Ook ik, als oud-dienstplichtig Indië-militair, lees het blad 'SOBAT' van A tot Z.

Sinds ik in 'SOBAT' 44 het artikel las van Anneke v.d. Waals, slaap ik de laatste weken minder goed, en komen bij mij weer herinneringen naar boven van de tijd dat ik in 1948 in Hospitaal Tjimahi ben verpleegd (2 oktober tot in november '48, ca. 6 weken, zaal 25).

Dat ik binnen ben gebracht kan ik me niet meer herinneren.

Ik herinner me wel, het was 4 oktober, dat ik vanuit het bed rechts naast me hoorde roepen: "Zuster, Pukkel komt bij".

Ik voelde lakens aan mijn lijf, en dacht dat ik thuis te bed lag. Ik herinnerde me dat ik in paniek raakte, ik kon mijn armen niet bewegen en ik zag niets, het deed overal pijn.

Ik herinner me dat een zachte vrouwenhand over mijn rechterwang streelde, de linkerzijde van mijn hoofd zat in het verband.

Ik herinner me dat diezelfde hand de oogleden van m'n rechteroog uiteen deed en sussend zei dat over enkele dagen de zwellingen zouden zijn geslonken, weer zou zien en geheel zou

herstellen.

Ik herinner me dat ik daar lag, heel ver van huis, heel eenzaam in een vreemde omgeving, amper 20 jaar oud.

Ik herinner me vooral die hand en die stem van die zuster uit Maastricht. Haar naam kan ik me met geen mogelijkheid herinneren.

Toen deed dat er niet toe. Ze was er. Ze leek zelfs op m'n moeder.

Ik herinner me wel zuster Zijlstra.

Ook een schat van een vrouw. Zuster de Vries een VHK, de stuurse strenge vrouw. Maar ook zij deed haar liefdevolle plicht. De andere meisjes, ook de Nederlands-Indische, die mij en m'n 24 medepatiënten moederlijk verzorgden.

Ik herinner mij m'n rechter buurman van de 1e PARA-Cie, Cees Gielen, welke enige maanden later nog zou sneuvelen. De PARAs Scheepsma, Voullon en de Koning (laatste ook dood).

Ik herinner me Kap. Westering, die op 28 oktober de hele zaal ter afscheid de hand kwam geven.

Vooral herinner ik me de jonge vrouwen die me verzorgden, me wassen, voedden en verpleegden. Dagen, ja

weken achtereen. Dank U!!!

Ik herinner me de dag dat ik samen met Cees Gielen werd ontslagen en terug moest naar m'n tampoetje. Ik ben ruim 2 jaar gedetacheerd geweest bij een KNIL-onderdeel. Je moet verder, niet omzien. Je moet weer omgaan met andere spanningen en trubbels van elke dag. Je wilt gezond en ongedeerd je tijd in Indië volmaken. Omzien komt later wel. En nu ineens besef je dat het al lang later is.

Daarom dank ik nu alsnog alle meisjes, vrouwen voor hun inzet. Speciaal die zuster uit Maastricht, zuster Zijlstra, de Vries en ook Anneke van der Waals. Ik hoop dat ze nu nog in leven zijn. Ik heb er nog diverse foto's van, ze moeten nu rond de 80 jaar zijn.

Na jaren is gebleken dat ik toen hersenbeschadigingen heb bekomen en in mijn herinneringen grote zwarte gaten zitten.

Nu ik dit artikel heb opgeschreven, slaap ik weer veel beter. Ik heb weer foto's bekeken, ook van Cees. Hij ruste in vrede. Nogmaals allen hartelijk dank.

Sobat Harrie Bult

Video-band

Tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van het tweede lustrum van VOMI Nederland, gehouden op 8 juni 1995 in de "De Ruijter van Steveninck-kazerne" in Oirschot is in de bioscoopzaal van de kazerne een video-film vertoond.

Deze film, getiteld "Sawahtrappen met Oom Coen" (van het 3e Mitrailleur-bataljon), kreeg van de aanwezigen bijzonder veel bijval, evenals op alle andere plaatsen en gelegenheden waar deze film te zien is geweest.

Inmiddels is deze video-band reeds enige tijd voor iedereen verkrijgbaar en te bestellen bij Kl. Ortelen, Spoorlaan 8, 1851 HK Heiloo (tel.: 072-5332082) of door overmaking van f 55,- aan L. van Geenen, Rijnsingel 173, 2987 SJ Ridderkerk (tel.: 0180-415386).

Het bankrekeningnummer is: 47.74.88.633.

Genoemde sobats zijn uiteraard gaarne bereid, indien gewenst, meer informatie te geven.

Nog een brief uit Australië

Er schijnen hier ten minste 10.000 overlevende Indië-veteranen te zijn en er was flink wat beroering toen hier berichten doorkwamen van her-nieuwde vuilspuiterij in de Nederlandse pers. Ik heb geleerd mijn schouders op te halen, maar vrienden deden een beroep op me, gezien mijn Leger Voorlichtings Dienst-verleden, om als Don Quichote de (Hollandse) windmolens te gaan bevechten.

De beschuldigingen zijn brutaal. De onkunde enerzijds van de vuilschrijvers en hun "obvious" roodheid vereiste hier dat ik hen niet met handschoenen ging aanpakken. Die vereiste was er ook omdat heel wat veteranen hier diep gekrenkt zijn, zo diep dat het funest kan werken op hun gezondheid.

Op 19 augustus jl. had ik al een heel lang vraaggesprek op S.B.S.-radio, dat Australië-wijd wordt uitgezonden. Toen het artikel in de DUTCH COURIER. Volgende maand weer een vraaggesprek (interview) met S.B.S.-radio, waarbij een fotoboek van

Zwiers wordt besproken en mijn mening daarover gevraagd wordt. "Ongewijde poten" is mijn eerste reactie.

Mijn schoonzus, mevrouw Visser uit Groningen, stuurde de laatste SOBATS, waaruit ik o.m. kan zien dat de veteranen nu goed georganiseerd zijn in Nederland (ik herinner me jaren geleden dat van regerings-zijde reünies a.d. toegeweerd werden). Uw artikel over de BERSIAP-periode (van de hand van de heer J. Zwaan. (Red.)) heb ik met veel belangstelling gelezen. Het zou goed zijn ook eens de periode na de machtsoverdracht 1949 te belichten, ofschoon heel veel van wat er toen aan afslacht-partijen plaats vonden voor het buitenland verborgen zijn gebleven.

RAWAH GEDEH: Een typisch voorbeeld van wat er indertijd veel gebeurde. Onze troepen grepen wat radraaiers, schoten er wat door (wat ik persoonlijk niet al te edel vond) en toen kwamen de pelopiers terug en rooiden het hele dorp uit, omdat de bevolking, zo bewaerden de pelopiers dan, deze doodgeschoten man-

nen aan de Nederlanders hadden verraden.

En dan komen daar een tweetal Nederlandse journalisten, nog nat achter de oren, die zich een pelopper-verhaal op hun mouw laten spelden. Is er ook niets in dat verhaal waarbij Nederlanders nog in 1950 mensen hebben gedood? De stralende onschuldigheid toch van dat tweetal. Het zou een boekwerkje vereisen om alle punten, aangehaald in mijn artikel, uit de doeken te doen. De persoon Soekarno, de verschillende taken voor Nederlandse en KNIL-troepen, hoe ze die uitvoerden, de bedreiging in de rug van de rooien in Nederland. De rooie technieken toegepast om hun zin te krijgen, waarvoor ik heel wat getuigen kan aanleveren, zoals Am. VN.-waarnemer en oorlogs-correspondent, etc.

Maar voorlopig geloof ik dat allemaal wel.

Veel groeten en sterkte ook met de bisschop).

w.g. Hubert Paas,
Rockingham, Western Australia

Reünie

1946 – 50 – 1996

Op vrijdag 26 april a.s. houdt de 7e Afd. Veldartillerie (OVW) ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum een reünie.

Wij hebben gediend op de Oostkust van Sumatra: Medan en omgeving. De reünie wordt gehouden op ons oude "stekkje" op "De Knobbel" en wel Legerplaats Oldebroek.

Diegene die nog geen uitnodiging heeft ontvangen, gelieve contact op te nemen met Th.C. v.d. Aart, Begoniastraat 69, 3772 HB Barneveld. Tel.: 0342-414672.

Opsporing verzocht

Sobat M. v. Helvoort, Nederhof 30 in Berlicum, zoekt al jaren naar sergeant 1e klas instructeur Veembrink waar hij en de anderen een goed band mee hadden. Zij hebben er maanden mee in het oerwoud gelopen. De hele Vogelkop hebben ze doorkruist, soms met honger en dorst, kei en kei hard er tegen aan. Later, toen zij door de Marine werden afgelost en naar

Holland terug gingen is het contact verbroken.

Destijds (1953-1954) was het adres: Sergeant 1e kl. Veembrink, FAK FAK Nieuw-Guinea.

Wie kan sobat van Helvoort helpen?

Indiëveteranen geen misdadigers

(uit de "Telegraaf" van 28 december 1995)

De Werkgroep Indiëveteranen Nederland heeft gistermiddag in Schaarsbergen de militairen herdacht die tijdens de strijd om de onafhankelijkheid van Indonesië zijn omgekomen.

Dat was gisteren exact 46 jaar geleden dat de toenmalige koningin Juliana de Soevereiniteitsoverdracht tekende.

Het boek over de worsteling met Indië kan nog niet worden gesloten, aldus majoor h.d. S. Lapré, één van de sprekers tijdens de plechtigheid. "Het zou anacceptabel zijn. Door de verkeerde voorlichting over het gedrag van onze mensen gaat de Indië-veteraan de geschiedenis in als een misdadiger die een koloniale oorlog heeft gevoerd."

De deze zomer uitgebrachte film *Tabee Toean*, waarin vijf veteranen aan het woord komen, is volgens Lapré een voorbeeld van die verkeerde voorlichting. "Een schandalige film, waarin op bedrieglijke wijze sterk wordt benadrukt wat de Indiëveteraan heeft misdaan. De veteraan wordt daarin vergeleken met een valse hand, die uit angst bijt." Dat Nederland destijds actie ondernam, was gewoon nodig, aldus Lapré. "Extremes en ongedisciplineerde ad hoc-groepen begonnen massale en vreselijke moordpartijen op Nederlanders en op sympathisanten van Nederlanders."

"Ik veroordeel hierbij niet de Indonesiërs en de rechtgeaarde Indonesische vrijheidsstrijders even-

min. Het massale optreden van die bandeloze moordenaarsbenden noodzakten de komst van troepen uit Nederland", aldus de enigszins geëmotioneerde drager van de Militaire Willemsorde.

Volgens Lapré hebben de moordenaarsbenden een ordentelijke overdracht van de soevereiniteit "volkomen verknald". "Die massale moorden zijn de basis geweest voor wraak en weerwraak en verharding van standpunten."

De plechtigheid in Schaarsbergen werd afgesloten met een kranslegging bij het monument dat aan de strijd in Indonesië herinnert, een muur met de tekst 'Wij werden geroepen'. (ANP)

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de Giroloterij en de Bankloterij.

Uw deelname aan de Giro- c.q. Bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

WIM'S MILITARIA'S
BOEK/FOTO/MILITARIA EXPOS.
POSTBUS 6129 - 3002 AC
ROTTERDAM - NETHERLANDS
TEL. 010 - 437 89 63

VERENIGINGSNIEUWS

Drenthe/Groningen

Secr. J. Plat, Sassenbergen 71,
9531 GW Borger,
Tel. 0599-235665.

We willen u allereerst graag wijzen op de door u ontvangen acceptgiro van de penn.meester voor de contr. 1995. De meeste leden hebben de contributie wel al betaald nemen we aan, maar toch willen wij u er nog even op attenderen. Niets vervelender voor een penn.meester als de laatste gelden maar niet binnenkomen. Kijkt u even na of u aan uw verplichtingen hebt voldaan? Even afwerken graag.

Eén dezeer dagen krijgt u de uitnodiging thuis voor onze jaarvergadering. Kunt u onze jaarvergadering van 1995 nog herinneren? Op veler verzoek een prolongatie. We nemen er weer een hele dag voor en we verwachten u op woensdag 3 april a.s. vanaf 10.00 uur weer in Wittveen. Voor f 20,- p.p. krijgt u weer uw koffie met cake en 's middags kunt u weer aanschikken aan het stampotbuffet. We rekenen weer graag op uw aanwezigheid. We lopen even de afdelingen langs.

AFD. ASSEN

Allereerst moeten wij u de mededeling doen van de ziekte van de secr. en de wvd. voorzitter Ben Habich. Overvallen door een hartinfarct is het zelfs zover gekomen dat bij Ben een been geamputeerd is net boven de knie. Een bloedprop heeft de bloedbaan in dat been doen afsterven en er bleef niets anders over dan een amputatie. Ben, we leven met je mee. We hopen dat alles verder nu goed mag gaan en we wensen je heel veel sterkte om met de opgelopen handicap terug te keren in het leven van alle dag. Je kunt op ons rekenen. Wat er allemaal binnen de afdeling verder gaat gebeuren weten we niet, iedereen moet eerst de schrik te boven komen.

Voor 27 maart a.s. staat de laatste bijeenkomst van het winterseizoen nog op de rol. Deurze, aanvang 14.00 uur.

AFD. DALEN

23 nov. '95 heeft men daar een hele leuke bijeenkomst gehad. De zaal van

"Cornelis" was nagenoeg vol en Piet v.d. Zee heeft met zijn dia-presentatie de aanwezigen veel plezier bezorgd. Het bestuur is nu rond. Even een voorstellingsronde.

H. Schulte, Looweg 16, 7741 EH te Coevorden, tel. 0524-512988, neemt de voorz.bamer. Mevr. A.M. de Vis-Bloem, Sleedoorn 36, 7751 AS te Dalen, tel. 0524-552295, gaat het secretariaat verzorgen. G.J. Wilpshaar, Europaweg 60, 7761 AJ te Schoonebeek, tel. 0524-531588, gaat de penningen beheren. Veel succes, afd. Dalen. We hopen op een heel goede samenwerking.

AFD. HOOGEVEEN

Met een hele grote opkomst in de Mauritsaal op 9 nov. '95 werd hier het eerste lustrum gevierd. 5 Jaar VOMI wal-en-wee in Hoogeveen. Door het plotseling ziek worden van voorz. Hagenbeek werd door andergetekende om 13.45 uur iedereen hartelijk welkom geheten. In het bijzonder het DB van DRENTH/GRONINGEN, de heren van Dalzen, Plat en Vos. Ook een woord van welkom aan dhr. de Wit uit Den Haag, die deze middag bij ons was en voor ons de film draaide: "De boottocht naar Indië". En natuurlijk een woord van welkom aan de nieuwe leden die voor het eerst bij ons waren. Hierna werd een terugblik gegeven over de afgelopen vijf jaar. Deze middag werden ook enkele sobats een beetje in het zonnetje gezet voor het vele werk, dat door hen werd gedaan voor de vereniging, t.w. de heren Strijker en Santing. Beiden waren vijf jaar bestuurslid. Zij kregen elk een ingelijkt embleem van Orde en Vrede. Zo ook de heren Winkel en Mensen voor hun inzet tot het verkrijgen van een monument voor de gesneuvelde sobats. Ook dhr. Hagenbeek, hij was al weer een beetje opgeknappt, kreeg een presentje. Voor de dames was er een bloemetje. Het was weer een geslaagde middag. Ruim 125 personen waren aanwezig. Ook de verloting op deze middag sloeg goed aan. Terugziend op een mooie middag gingen we om vijf uur weer huiswaarts. Laatste contactmiddag van dit seizoen 11 april a.s. in de Mauritsaal.

MONUMENT ONTHULD

Onder grote belangstelling is op 14 dec. '95 het monument onthuld in Zuidwolde ter nagedachtenis aan Gerrit Bennink, die op tragische wijze in Indonesië is gesneuveld. Hij was één van de 70 jongens die uitgezonden waren en die niet is teruggekeerd. Voor de fam. Bennink was dat een hele grote klap, wetend dat je zoon en broer niet weer terug zou komen. Toch bleef de fam. Bennink niet stil zitten en is er aan gaan werken om toch iets te hebben waar men Gerrit kon gedenken. Samen met de monumentencommissie en het gemeentebestuur van Zuidwolde kwam men tot het oprichten van een monument midden in het hart van Zuidwolde. Voorafgaande aan de onthulling werd het woord gevoerd door burgemeester Kremer en dhr. Hagenbeek, voorzitter van VOMI Hoogeveen en Omstreken. Namens de monumentencommissie werd het woord gevoerd door dhr. Mensen. Een broer van Gerrit sprak daarna nog enkele woorden van dank. Hierna vond de onthulling plaats door een zuster van Gerrit, mw. Streutker-Bennink. Er werden kransen gelegd namens het gemeentebestuur van Zuidwolde en door de VOMI afd. Hoogeveen en Omstreken. Toch fijn dat er voor iemand die zijn leven gaf, een plaats is om te gedenken. Gerrit wel verloren, maar niet vergeten.

H. Giethoorn, secr. afd. Hoogeveen en Omstreken.

AFD. MEPEL

Het was zaterdagmiddag 11 nov. j.l. weer een propvolle zaal in Motel Waanders te Staphorst en we hadden nog wel de grootste zaal besproken. Er stonden 110 stoelen klaar maar dat bleek niet genoeg te zijn. Deze middag hadden we uitgenodigd een Ambonese kleding- en zanggroep uit Staphorst. Het was jammer dat vanwege de lichtinval enkele filmpjes, die op Ambon gemaakt waren, niet vertoont konden worden. Eerst trad voor ons op de groep "Matasawa" met een kledingshow waar de dames en heren van de groep de kleding toonden van kerkgang tot bruidspaar en waarbij dhr. Manuputty het één en

ander vertelde over de getoonde kleding. Daarna kon een ieder in de zaal hier vragen over stellen, waarvan druk gebruik gemaakt werd. Toen was het de beurt aan de groep "Emanuel", die een aantal liederen ten gehore bracht. Gezien de vele reacties kunnen we terugzien op een zeer geslaagde middag.

F. Huisman, voorz. afd. Meppel

SLOCHTEREN

Op 29 nov. '95 hebben we voor het eerst in het Groninger land in de plaats Slochteren een bijeenkomst gehouden. De heren Ben Habich en Max de Boer uit Schildwolde hebben zich zo'n beetje uit de naad gewerkt om deze bijeenkomst te doen slagen. En ze hebben resultaat geboekt. "De Driesprong" in Slochteren, een heel gezellige zaal, was afgeladen vol. Steeds maar weer moesten stoelen bijgesleept worden. Dhr. Habich had deze middag namens de afdeling Assen zullen openen, maar door zijn ziekenhuisopname mocht dit niet zo zijn. Voorz. van Dalzen van het prov. bestuur heeft de honneurs waargenomen en de leiding van deze middag tot een goed einde gebracht. Ook hier was Piet v.d. Zee uitgenodigd om zijn dia-serie met verhaal te doen en ook hier was de waardering enorm. Jammer dat door de lengte van de dia-serie er geen tijd meer overbleef om met elkaar in gesprek te gaan over het wel en wee van de VOMI. Er moest ook nog een grote verloting afgewerkt worden.

We hebben moeten beloven als prov. bestuur om op 21 febr. '96 een volgen-

de middag te zullen houden. Het zit er in dat ook Groningen in Slochteren een eigen afdeling krijgt. Op die bijeenkomst gaan we daar beslist wat aan doen.

IN MEMORIAM

Op 20 nov. '95 is Dirk Jacobus Reiding in het vertrouwen dat de HEER waarlijk is opgestaan, overleden. Dhr. Reiding woonde met zijn vrouw in de Weteringdwarsstr. 11 te Meppel. Enkele bestuursleden van de afd. Meppel hebben namens u de begrafenis bijgewoond.

Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze drie is de liefde. Deze woorden lezen we boven de rouwadvertentie van Hendrik Faber, die overleed op 29 nov. '95. Dhr. Faber woonde samen met zijn vrouw aan de Meyboomstr. 25 te Diever. Ook hier hebben enkele bestuursleden van de afd. Meppel de begrafenis bijgewoond en namens u de condoleances overgebracht. Wij wensen beide families de liefde en de warmte toe van hun naasten. Dat zij u mogen helpen de kracht te vinden om deze zware verliezen te dragen.

J. Plat

Flevoland

Secr. Oevergriend 13,
1356 EA Almere
Tel. 036-5318972.

Tot onze grote schrik werden wij geconfronteerd met het feit dat de

"GROTE MANITOU" nog altijd uit ons boeket plukt, helaas werden twee van onze Sobat's aan Zijn herfstboeket toegevoegd.

IN MEMORIAM

Van Mevr. J. Fontijn-Kroes kregen wij op 17-11-'95 het verzoek het lidmaatschap van onze Sobat J. Fontijn te beëindigen i.v.m. zijn overlijden, verbijstering alom, wij waren van niets op de hoogte.

Nauwelijks bekomen van de schrik, kwam op 28 november het bericht dat onze Sobat Hanny Neyman was overleden. Henny was helaas nog niet zo lang bij VOMI "Flevoland", hetgeen hem echter niet belotte een zóór positieve en enthousiaste SOBAT te zijn. Wij wensen de nabestaanden van beide Sobat's de kracht en sterkte om dit verlies te dragen.

Sobat's SELAMAT DJALAN op je laatste patrouille dan SELAMAT TIDOER!!!!

PLAY-BACK SHOW

18 November was het vroeg dag in onze tangsi "KOLKZICHT", i.v.m. de Play-Back Show werden er een kleine 120 man verwacht (!t begint er op te lijken bij "FLEVOLAND") en daar moest de zaal op ingedeeld worden. De eerste hulpstroepen verschenen reeds om ± 09.00 uur, zodat het één en ander, mede op advies van BARNIMF RIET, vrij snel geregeld kon worden. De VOMI-vlag hing uit aan de gevel, zodat gasten en nieuwe leden de ingang van tangsi "KOLKZICHT" konden vinden. Dat was te merken ook, al ras liep de zaal vol en moesten er toch nog stoelen en een tafel bij komen. Het Play-Back Show team was inmiddels gearriveerd en in onderling overleg werd besloten eerst de bingo te spelen en ondertussen konden de "ARTIESTEN" zich in alle rust op hun optreden voorbereiden. De tijd draait door, droge kelen waren reeds besprenkeld, de Sobat's gezeten, zo mocht de voorzitter rond 11 uur de "zitting" openen en een ieder welkom heten. Allereerst kwam de "VOMI-MANIFESTATIE" in het stadhuis aan de orde en werden de diverse aspecten besproken. De Indonesische "kiekendief", een cadeau voor burgemeester Pans, werd "den volke" getoond en in orde bevonden (een idee van Piet v.d. Bam), waarna een ieder via de Lief- en Leedbus zijn of haar financiële bijdrage hiervoor leverde. Het ligt in de bedoeling dit cadeau zo

mogelijk tijdens ons "EINDOFFEN-SIEF" in aanwezigheid van zoveel mogelijk Sobat's aan de Hr. Pans te overhandigen. Zo tussen neus en lippen door had het "BINGO-TEAM" kans gezien de aanwezigen te voorzien van een bingokaart, uiteraard tegen betaling. Hierna werd op gebruikelijke wijze de aanval op de welgevulde bingo-tafel ingezet en gelukkig weer aangemoedigd door Fons Korthagen. Na een korte onderbreking om de inmiddels droog gelopen kelen te laven, was het tijd voor het eerste optreden van de "ARTIESTEN". Onder luid applaus en bijval passeerden Wim Daniels - Timi Juro - ABBA en vele anderen de revue. Het "BAR-TRIO" had reeds met de "LUNCH-CARRIER" stelling genomen om een ieder weer te voorzien van de voortreffelijke soep en broodjes. Dit bracht de inwendige mens weer op peil om het tweede gedeelte van deze bijeenkomst te kunnen trotseren. Na de zeer geslaagde lotenverkoop was het woord weer aan de artiesten met o.a. André van Duyn - Jasperina de Jong etc. Terwijl de artiesten weer even op verhaal kwamen, werd de goed voorziene tambora-tafel "geplunderd". Aansluitend werd door velen het "stof" weggespoeld en met awwachtende blik naar het podium gekeken, alwaar ras Conny v.d. Bos - Tiny de Wijn etc. hun creaties lieten zien. Het geheel werd door alle artiesten afgesloten met de presentatie van het "wandel-lied" of liever gezegd "wandel-polonaise". Onder luidde bijval trok de gehele stoet een paar maal door de zaal en gangen. Nog éénmaal kwamen alle "ARTIESTEN" op het podium, waar de voorzitter namens alle aanwezige Sobat's de dank mocht spreken en een bloemstuk overhandigde aan Theo Moritz, de leider van het team. Hierna sprak Theo zijn dank uit voor de gastvrijheid van VOMI "FLEVOLAND".

Tijd voor ommongen - minceaan en ...opruimen. De tijd had niet stil gestaan, dank aan ALLEN voor uw inzet en aanwezigheid, want zonder dat lukt het niet. Wij mogen weer terugblikken op een vruchtbare en ... echte ontspanningsbijeenkomst. Wel thuis!!!!

24 november 16.00 uur Stadhuis Almere

De "SLAG" gaat beginnen. De eerste vrijwilligers verzamelen zich in de hal, spanning alom, zou het gaan luk-

ken, is alles op tijd, vooral de kramen, want zonder kramen geen Passar-Malam en geen VOMI-STAND. Onderwijl wordt het "VOMI-slag-schip" uitgeladen en de "BRONBEEK" lichtreklame ontstoken, zodat men vast kan zien wat er gaat komen! Inmiddels zijn Ettema en Ton v.h. Kaar met de foto-tentoonstelling van 4-9 RI gearriveerd en gaan met veel hulp uitladen en inrichten. Het is al vijf uur geweest, waar blijven verd... die kramen? Diverse standhouders lopen al rond te keutelen en willen beginnen. Waar is Joop Mettekoxy voor de indeling van de Passar. Eindelijk is het half zes geweest en daar komen de kramen. Meteen een drukte en geren van belang, iedereen wil aan de slag, ook de VOMI krijgt zijn kraam. De plaats wordt i.v.m. de doorloop van het publiek iets gewijzigd, wat gunstiger voor ons is met het oog op de electra aansluiting. Piet v.d. Bom, ook al aanwezig, komt direct met de toegezegde entourage en attributen voor onze stand. Vele handen maken licht werk en gestaag groeit het uiterlijke van de stand. Mede door de door Piet geplaatste authentieke gong's en gamelan krijgt het VOMI-gebeuren een apart karakter. Vele folders van de diverse instanties vinden hun plaats. Dit alles ter informatie van het publiek en... nieuwe Sobat's. Het 4-9 RI "team" heeft stug doorgebufferd, het resultaat is dan ook verbluffend, een unieke foto-presentatie staat daar opgesteld. De twee technici, Henk en Herman, kruipen nog over de vloer om het laatste verlichtingsseuvel te verhelpen en dan prijkt hij daar in al zijn glorie. Velen van ons zullen zich in deze presentatie herkennen, een heel knap stuk werk Jan Ettema! Natuurlijk waren wij daar niet alleen, ook de standhouders hadden niet stil gezeten. Je kon in de beide passage's de sfeer al proeven. Zo ook bij de stand van restaurant "GAROEDE". Het team van Kho had zijn plaats, m.m.v. Frans Klaver van de Gemeente Voorlichting en "BIER BINTANG", omgetoverd in een "WAROENG" met terras, een lust voor het oog, zodat het geheel niet meer stuk kon. Het zou toch wel moeten slagen. De tijd draaide maar door; het is al acht uur geweest, het was afnokken geblazen en morgen maar weer verder.

25 november 09.45 uur Stadhuis Almere

Als wij binnenkomen is men hier en

daar nog druk bezig de laatste hand te leggen aan de stands. Wij mochten iets eerder naar binnen (off. 10.00 uur). De publiekstijd is 11.00 uur. Een enkele vroege deugniet glipte ook al naar binnen, moet kunnen, ja toch. Op verzoek van VOMI "FLEVOLAND" opent Frans Klaver met een daverende roffel op de beide grote gong's de "VOMI-MANIFESTATIE" met Passar-Malam. Aansluitend mag de voorzitter een "SAWAH-TRAPPER" aanbieden aan Frans Klaver voor zijn inzet ten aanzien van dit gebeuren. De filmdienst, o.l.v. Jacques de Wit, heeft zich inmiddels geïnstalleerd in de filmzaal en zal regelmatig films vertonen. Zo langzamerhand begint de hal vol te lopen en mogen wij al vele VOMI bekenden begroeten. Uiteraard Jan Dijkema als forum-leider, maar ook onze collega's van VOMI "ZEELAND - "DE VELUWE" - "ZUID-HOLLAND ZUID" - "UTRECHT" - "ZUID-HOLLAND NOORD" - "NOORD-HOLLAND" - RIVIERENLAND" - "SOCIALE COMMISSIE" s.v.a.

Het wordt steeds drukker; er wordt een verzameltijd afgesproken voor de forum-discussie. De delegatie van uitgeverij ASIA MAIOR meldt zich bij de stand en stelt drie prachtige kijk-boeken "SEMARANG" - "SOERABAJA" - "BOVEN INDIE" en folders ter beschikking, die later veel aandacht zullen trekken. En dan is het zover, tijd voor de forum-discussie. Een ieder begeeft zich naar de raadszaal. Het forum neemt plaats en ziet steeds meer bekende VOMI-gezichten een plaatsje zoeken in de raadszaal. Dat kost geen moeite, er is ruimte genoeg, doch waar blijft de jeugd, slechts generatie-genoten nemen plaats. Na het voorstellen van de forumleden en de inleiding door de voorzitter, dhr. J. Dijkema, is er gelegenheid tot het stellen van vragen. Dit werd door het ontbreken van de jeugd een thuiswedstrijd. Jammer, wij hadden ons hier zoveel van voorgesteld. Vooral jammer voor Henk van Slooten. Hij had zich volledig ingezet, alle scholen benaderd, was enthousiast ontvangen, edoch op onverklaarbare wijze liet de jeugd het afweten. De meeste vragen en onderwerpen die ons al lang bezighouden, gingen nu richting Mevr. van Heemskerk, Tweede Kamerlid voor de V.V.D.. Behoudens een onjuiste opmerking van de voorzitter E.K.N.J. en uit de zaal verliep de discussie positief. Met het advies van

Mevr. van Heemskerk: vooral doorgaan, de Tweede Kamer staat in grote lijnen achter u, het is nu aan de Regering om besluiten te nemen, kon de voorzitter onder dankzegging aan allen, de Gemeente Almere in het bijzonder, de forum-discussie na ruim twee uur sluiten.

Terug in de hal van het stadhuis, vielen we met onze neus in de boter of wel in de drukte. Volgens Klaas de Groot was het een gekkenhuis geweest. Zowel in de filmzaal, als bij de stand en foto-exposities en bij het dansen in de Burgerzaal was het overal even druk. Ook op het terras van Kho "GAROEEDA", alwaar het een gezellig rustpunt was in al die drukte. De tijd verstreek, vele VOMI-vrienden, voor ons uit de "buiten-gewesten", kwamen afscheid nemen. Fijn dat jullie er waren bij dit totale VOMI-gebeuren. Het werd trouwens toch wat rustiger. Het werd etenstijd. "GAROEEDA" had het druk, er was geen stoeltje meer vrij. Het was regelmatig druk aan de stand voor inlichtingen, informatie over de inkijs-boeken etc. etc. Na het etenstijd begon de drukte weer toe te nemen en menig-een liet zich, mede door het goede weer, verleiden nog een bezoek aan het stadhuis te brengen, waar, via de VOMI-geluidsinstallatie, de tropische klanken door de hal zweefden. Zo werd het toch nog onverwacht negen uur, tijd dat het stadhuis ging sluiten, even opruimen en wegwezen. Tot morgen!!

26 november 10.00 uur Stadhuis Almere

Zondagmorgen, het is gelukkig nog goed weer en erg rustig op de straat. Onze stand hebben we weer op orde gebracht, de geluidsinstallatie ingeschakeld waardoor de tropische klanken weer door de grote hal klinken, verleidelijk genoeg voor de Almeeders? Tegen elf uur komt een enkele verdwaalde de grote hal binnen. We kijken elkaar aan en vragen onszelf af: "Zou het niets worden vandaag, of zijn dit de eerste verkenners?" En dan ineens rond half twaalf komen ze met golven het stadhuis binnen, zowel voor als achter. De Almeeders weten kennelijk goed de weg naar HUN stadhuis en... ook daar binnen. De filmzaal wordt zeer druk bezocht: de Burgerzaal met de tropische dansen heeft niet te klagen over belangstelling; in de beide passage's bij de Pasar-Malam kan je je

niet keren of wenden.

Het "GAROEEDA"-terras zit weer vol en de VOMI-stand wordt druk bezocht, alwaar enkele nieuwe leden zich reeds hebben aangemeld; ook de foto-presentatie van 4-9 RI staat volop in de belangstelling. Het is dus toch mogelijk!!! Niet alleen Almeeders, maar ook belangstellenden uit Haarlem - 't Gooi - de Veluwe - de N.O.polder etc. etc. hebben deze VOMI-MANIFESTATIE bezocht. De muziek werd regelmatig onderbroken door aankondigingen voor nieuwe films of dansen. Iedereen wilde alles zien en beleven, emotionele momenten blijven niet uit, directe familieleden werden herkend op de foto's in de boeken, plaats en kampen, hele gesprekken ontstaan er bij de VOMI-stand, die ook in dit opzicht functioneert. Zelfs op zondag tikt de tijd door, vier uur nadert snel. Piet is al begonnen zijn gamelan en gong's af te bouwen en weg te brengen. De bezoekers gaan langzamerhand huiswaarts. De vrijwilligers komen zich weer melden. Het is zondagmiddag vier uur en het einde nadert. Ook nu maken vele handen licht werk, met een sneltreinvaart wordt alles efficiënt afgebouwd, ingepakt en opgeborgen. Zo is ineens de hal leeg, kaal en stil. Je loopt nog wat rond, maar kuat je er niet meer kwijt. Je zegt gedag, alles is leeg, de druk is weg, 't is gebeurd. Klaas zegt: "Zullen we nog even langs wippen bij LIN-WAH"? Dank aan alle medewerkers, vrijwilligers, instanties, Gemeente Almere, Piet en Corry, Jan Ettema, Jacques de Wit, allemaal TERRIMAH KASSI BAN-JAK!!!

Wij mogen terugzien op een geslaagde en leerzame "VOMI-HAPPENING". Tot slot, meerdere malen werd er gevraagd: "doen jullie dit het volgend jaar weer?". Dat ligt niet aan ons, maar een positievere reactie kan je niet verlangen.

23 december het "EINDOFFENSIEF 1995"

Het was vroeg dag en koud, maar ja de hoorblazer had geblazen, dus stonden wij voor half negen al voor de poort van tangsi "KOLKZICHT". Onze keukenbrigade was al druk in de weer met allerlei voorbereidingen. Na het uittladen (a.a. vijf dozen met bingo-prijzen) en een kop koffie werd de zaal zo tactisch mogelijk ingedeeld met het oog op het koud buffet en alle andere versnaperingen, welke

voorbereid moesten worden. De "LE-LYSTAD-DIVISIE" was gearriveerd en bond meteen de strijd met de bingo-tafel aan om de lawine van prijzen te kunnen etaleren. Piet en Corry v.d. Bom waren ook al druk met het inrichten van hun "TOKO".

Wajangpoppen op de tafels, waaiers langs de muur, de Indische sfeer kwam er in, mede door de kerstboom en versiering zag het geheel er zeer feestelijk uit.

Onze muzikaal-entertainer, Wim v.d. Voort, had zich ook al geïnstalleerd en was even aan het "proefdragen". Onder de welluidende proefklanken kwamen de eerste Sabat's met hun dames al binnen, waaronder gelukkig Sobat Smits uit Kraggenburg en onze trouwe "MAKRELEN"-Ko. Het was goed deze beide Sabat's te mogen begroeten. De zaal liep vol en een ieder vond een plaats. Het uur u naderde snel. Nog vlug even buiten kijken of er nog late Sabat's aan kwamen, de VOMI-vlag als herkenning aan de gevel en zo mocht de voorzitter om 11.00 uur allen welkom heten bij het "EIND-OFFENSIEF" 1995 met allereerst een stil saluut aan onze overleden Sabat's Jan Fontijn en Henny Neyman. Aansluitend werden de gasten en nieuwe leden naar behoren verwelkomt en allen voorzien van koffie met gebak. Helaas was burgemeester Pans i.v.m. verhuising verhinderd zijn "Indische Kieken-dief" in ontvangst te nemen, jammer dan, het komt nog wel. Het succes van de "VOMI-MANIFESTATIE" in het stadhuis, zowel voor de VOMI totaal als voor de promotie van de gemeente Almere, werd besproken, alsmede de ontmoeterende TV uitzending van de VPRO over het "Indië"-beleid 1947-1950. Hierna ging ons "EINDOFFENSIEF" wezenlijk van start met veel snacks, muziek, bingo's, hapjes enz. enz. Het was één groot feest. In plaats van bloemen gaan onze "BAR-NIM-FEN" met "begeleiding" naar LIN-WAH. Dank aan allen voor uw aanwezigheid en inzet. Wij kunnen weer terugzien op een geslaagd "EINDOFFENSIEF". SELAMAT DJALAN in 1996.

Frits Frantzen

Nieuwe data in 1996 in Tangsi "KOLKZICHT":

27 jan. - 09 mrt. - 20 apr. - 01 juni - 20 juli - 07 sept. - 26 okt. - 30 nov. - Noteert u even? Dank u!!!

Friesland

Secr. Drostlaan 68,
8303 EE Emmeloord.
Tel. 0527-516717.

Als u dit leest dan zijn onze twee laatste bijeenkomsten van dit seizoen (in januari en februari) al weer achter de rug. In maart is er geen bijeenkomst gepland, tenzij één van de vorige bijeenkomsten vanwege de weersomstandigheden verplaatst zou moeten worden.

In april zal dan nog de ledenvergadering worden gehouden en in juni de traditionele bijeenkomst op de vliegbasis. Van beide bijeenkomsten ontvangt u persoonlijk bericht.

Wat de ledenvergadering betreft kunnen wij alvast mededelen dat de aftredende bestuursleden Holwerda (2e penningmeester) en Leeman (secretaris) aftredend zijn, maar, als het niet anders kan willen ze hun functie wel voortzetten. Dus: aarzelt u niet, als u denkt dat deze twee heren (af één van de twee) nodig aan vervanging toe zijn, zend uw kandidaten tijdig in!

Het bestuur beraadt zich alweer hoe de bijeenkomsten in het volgende seizoen ingevuld moeten worden. U weet dat dit zo langzamerhand een probleem wordt. Alle films en alle dia's zijn inmiddels bekeken en de diverse sprekers zullen ons ook niet zo veel nieuws kunnen brengen. Daarom blijven we ons aanbevelen houden voor suggesties. De leden die al enige ideeën hebben aangedragen hoeven dat niet opnieuw te doen!

Vast staat dat we door moeten gaan. Wij zijn het eens met de tekst bij de foto op de voorpagina van de laatste Sobat: De vlam mag niet uitdoven. Wat de gang van zaken in onze vereniging betreft, dat is zonder meer goed. Helaas verloren we dit jaar 19 sobats door overlijden, welk getal in de toekomst alleen maar groter zal worden. Maar zolang we kunnen, blijven we ons inzetten voor de goede zaak. De achtergebleven familie van onze overledenen kan op onze steun, voor zover dat nodig en mogelijk is, blijven rekenen! Het ledental is het afgelopen jaar blijven stijgen.

Verschillende van de nieuwe leden hadden voorheen nog nooit van de VOMI gehoord, waaruit blijkt dat de propaganda nog wel beter kan. Ook u als VOMI-lid kunt daaraan een steentje bijdragen! De financiën van de

vereniging zijn goed op orde. Ondanks het feit dat de provincie geen subsidie meer verstrekt reddend we het redelijk, mede dank zij de extra bijdrage die verschillende leden boven de contributie betalen, waarvoor uiteraard onze hartelijke dank. Met het subsidiegeld konden we ons nog wel eens iets extra's veroorloven, zoals een goedkoop busreisje naar bv. de herdenking in Roermond, maar deze dingen zijn verleden tijd. Helaas is een gratis treinreis naar deze herdenking voor ons uit het hoge noorden ook niet ideaal, zoals blijkt uit het stukje van bestuurslid lode de Jong in de laatste Sobat.

Tenslotte nog een herinnering aan degenen die de contributie nog niet overgemaakt hebben: doet u dat nog even? U bespaart de penningmeester en de secretaris extra werk, waar ze niet direct om verlegen zitten!

Henk Leeman

Noord-Brabant Oost

Secr. J. van der Ham,
De Kraan 60, 5036 EC Berkel-Enschot,
Tel. 013-5333699.

BIJENKOMST BEEK EN DONK

Op 11 november 1995 vond in Beek en Donk de jaarlijkse herdenking van de in N.O. Indië geëneuveldde militairen plaats, welke bijeenkomst werd georganiseerd door de plaatselijke vereniging van Oud-Militairen Indiëgangers en in het Gemeentehuis van Beek en Donk werd gehouden. Na de opening door de voorzitter, dhr. W. van Haeren, hield de burgemeester een toespraak tot de aanwezigen, waarna onze voorzitter, W. van Rooij, eveneens het woord tot de aanwezigen mocht richten. Nadat door het plaatselijke gemengd koor enige zangstukken ten gehore waren gebracht, werd door een afvaardiging van de plaatselijke veteranenvereniging een bloemstuk bij de gedenkplaat in het stadhuis gelegd. Na afloop volgde nog een gezellig samenzijn, waarbij de koffietafel gretig aftrek vond.

Ook hier kon onze voorzitter nog enige woorden tot de aanwezigen richten, met als resultaat de aanmelding van enkele nieuwe leden.

VOMI Noord-Brabant Oost dankt de plaatselijke vereniging voor de

geboden gastvrijheid.

DUSSEN

Traditiegetrouw werd in Dussen op 16 november 1995 de jaarlijkse bijeenkomst, dit keer op een middag, gehouden.

De belangstelling overtrof onze verwachtingen en in een gezellige sfeer werd het programma afgewerkt. Er meldden zich ook hier enkele nieuwe leden en afgesproken werd dat in de toekomst meer bijeenkomsten, in besloten kring, gehouden zullen worden, waarvoor nog een programma, in onderling overleg, samengesteld zal worden.

UDEN

Op 21 november 1995 vond in Uden een bijeenkomst plaats, wederom in de zaal van Market Place en ook hier was de belangstelling groot.

De dia-voorstelling, door Bert Vuyk verzorgd, oogste grote waardering en men genoot zichtbaar van de vertoende beelden; vele plaatsnamen riepen bij de aanwezigen herinneringen op en er werd dan ook lang over deze voorstelling nagepraat.

Ook hier kreeg onze ledenwerving weer een duw in de goede richting, want er kwamen ook hier een aantal aanmeldingen binnen.

SCHIJNDEL

Op 22 november 1995 werd in Schijndel voor de plaatselijke vereniging door de voorzitter en secretaris een filmmiddag verzorgd, waarvoor ook veel belangstelling bestond. De daar opgedane contacten zullen zeker worden verstevigd en uitgebreid.

VALKENSWAARD

Als u deze SOBAT ontvangt heeft onze bijeenkomst in Valkenswaard inmiddels plaats gevonden; een verslag daarover vindt u in het aprilnummer.

J. van der Ham, secretaris

Noord-Brabant West

2e sect. Mevr. M.C.A. Looyen-van Reusel, Cameedijk 1,
4706 EG Roosendaal,
Tel. 0165-560546.

Op 14 nov. de laatste bijeenkomst van 1995, waar de filmdienst ons weer

films liet zien uit onze Indiëtijd. Dank aan de heren de Wit en Rausch. Als altijd was het weer een gezellige bijeenkomst met als slot een loterij met mooie prijzen.

DE NIEUWJAARSBRIEF 1996

Als dit berichtje door mij naar de redactie van de "Sobat" verzonden wordt (26 dec. 1995), zult u allen over enkele dagen in het begin van het nieuwe jaar de nieuwjaarsbrief en de uitnodiging voor onze alg. ledenvergadering annex de bijeenkomst ter gelegenheid van ons 5-jarig bestaan ontvangen. Tevens is hierbij ingesloten de acceptgirokaart voor de contributie voor het jaar 1996.

Ons volledig voorjaarsprogramma is in de nieuwjaarsbrief vermeld. Als deze "Sobat" bij u in de brievenbus valt, hebben we onze bijeenkomsten in Bergen op Zoom en vermoedelijk ook in Breda alweer achter de rug. Wij als bestuur hopen we dit jaar met onze leden weer een aantal gezellige en gemoedelijke bijeenkomsten kunnen meemaken. Breng ook uw oude makkers van vroeger, die nog geen lid zijn van de VOMI, mee naar onze bijeenkomsten. Door uw medewerking kan bij hen belangstelling voor onze vereniging ontstaan met als mogelijk resultaat een nieuw VOMI-lid.

CONTRIBUTIE 1996

Hebt u de contributie voor het jaar 1996 al gestort op het gironummer van onze vereniging? Zo ja, prima. Zo nee, vul dan de ontvangen acceptgirokaart in en betaal uw contributie voor 1 maart a.s. Hartelijk dank voor uw medewerking.

HERHALING DATA VOORJAARS-PROGRAMMA IN 1996

Alle bijeenkomsten beginnen om 13.30 uur.

1. 30 jan. in Bergen op Zoom (zaal Raayberg).
2. 28 feb. in Breda (zaal Doornbos).
3. 19 mrt. in Zevenbergen (zaal Aarts).
4. 14 mei. in Roosendaal (zaal de Wieken).

Op 18 april is er een alg. ledenvergadering annex een bijeenkomst in zaal Koch in Kruisland, aanvang 10.30 uur. In het begin van de maand juni - bij voldoende deelname - een boottocht naar de Biesbosch. Nader bericht volgt eind maart 1996.

HET VERSTREKKEN VAN VOMI-NAAMKAARTJES

Wij als bestuur stellen het op prijs dat de bezoekers van onze bijeenkomsten zoveel mogelijk een VOMI-naamkaartje van Noord-Brabant West dragen. Indien u nog niet in het bezit bent van een VOMI-naamkaartje kunt u dat opgeven bij de sekretaris. Hij zal er dan voor zorgen dat het bestelde naamkaartje op een volgende bijeenkomst voor u beschikbaar zal zijn. Uw medewerking wordt op prijs gesteld.

VOMI-ARTIKELLEN VAN HET FONDS SOCIALE ZORG

Deze VOMI-artikelen (stropdassen, borstembleem, stickers, ballpennen, demobilisatiespeldje, kerst- en nieuwjaarskaarten) zijn verkrijgbaar op onze bijeenkomsten. De prijzen van deze artikelen vindt u vermeld op de laatste pagina van ons verenigingsblad "Sobat". Voorts is op onze bijeenkomsten het boekje "TAAIE EN NEUT" verkrijgbaar.

Noord-Holland

Secr. E. Peereboom,
K. Klinkenbergstr. 33,
1061 AH Amsterdam.
Tel. 020-6148804.

Inmiddels hebben we in Noord-Holland alweer 2 regiobijeenkomsten gehouden en wel: op 9 november in het H.E.M. hotel in Amsterdam en op 23 november in het gebouw "De Linge" in Haarlem. Voor de bijeenkomst in Amsterdam nodigden wij de leden uit wonende in Amsterdam en omstreken, zoals Amstelveen, Diemen, Duivendrecht en Waterland en voor de bijeenkomst in Haarlem de leden wonende in Haarlem, Velsen, IJmuiden, Zandvoort, Hoofddorp, Nieuw-Vennep en Rijsenhout.

REGIOBIJENKOMST AMSTERDAM OP 9 NOV. 1995

48 Sobats, waarvan 20 met hun partners, waren komen opdagen. Dat aantal viel ons voor deze regio wat tegen. Een aantal Sobats hadden zich geëxcuseerd, omdat op die dag in Schaarsbergen een grote reünie plaats vond van Korea-strijders. In de toekomst zal uw bestuur proberen te voorkomen dat onze bijeenkomsten

met andere evenementen samenvallen. Omdat onze penningmeester, Han Harmsen, wegens in Oostenrijk opgelopen heupblessure afwezig was, hadden we deze keer geen levende muziek, doch de bandjes met Indonesische muziek van Jan Kuiper waren een alleszins redelijke vervanging. De door Klaas Ortelée vertoonde dia-compilatie, genaamd "Sawahtrappen met oom Coen", handelend over de Indië-ervaring van het eerste mitrailleurbataljon van de 7 december divisie, oogste veel lof. De presentatie op een doek van ca 2 x 2 meter was uitstekend door allen te volgen en bracht ons weer in de jaren 1945-1950 terug. Na deze voorstelling hielden we de gebruikelijke verloting en om 16.00 uur ging een ieder weer huiswaarts. Tijdens de bijeenkomst had een sobat hartklachten en moest met een taxi naar het ziekenhuis worden gebracht. Gelukkig is hij weer thuis en naar wij vernamen maakt hij het weer goed.

REGIOBIJENKOMST HAARLEM OP 23 NOV. 1995

35 Sobats, waarvan 16 met hun partner, waren om 10.30 uur in "De Lingezaal" aanwezig. In het vragen-halftje werd de vraag gesteld, waarom de VOMI niet had deelgenomen aan de delegatie die in augustus naar Indonesië is geweest. De secretaris beantwoordde de vraag in de geest van het standpunt, zoals dat in de ledenvergadering van VOMI-Nederland op 7 november door de voorzitter werd verwoord. Aan de orde kwam de Indië-reizen en welk reisbureau daarbij de voorkeur genoot. Vele sobats hadden zeer goede ervaringen met reizen georganiseerd door de Stichting "Het Schone Streven", dat eenvoudige reizen organiseert en met de verdiende financiële middelen weeshuizen in Indonesië steunt. Na het vergadergedeelte vertoonde Klaas Ortelée zijn dia-serie, die ook hier veel bijval genoot. Na de loterij, die weer door de half herstelde Han Harmsen werd georganiseerd (op krukken), namen we om 16.00 uur afscheid van elkaar. Enkele dagen na deze bijeenkomst kreeg de secretaris enkele hartverwarmende reacties over de gezellige sfeer, die de sobats in Haarlem hadden ervaren.

REGIOBIJENKOMSTEN HILVERSUM EN BLOKKER

Als het februari-nummer van "Sobat",

waarvoor deze copy bestemd is, uitkomt, zijn de bijeenkomsten in de Korporaal van Oudheusdenkazerne in Hilversum op woensdag 24 januari 1996 en in café "De Nadorst" op donderdag 15 januari 1996, alweer achter de rug.

REGIOBIJENKOMST BEVERWIJK

Voor de regio Noord-Holland midden (Beverwijk, Heemskerk, Zaanstreek, Castricum, etc.) wordt nog een bijeenkomst in Beverwijk gepland in maart 1996. Betrokkenen krijgen daarvoor een uitnodiging.

BIJWONEN BIJENKOMSTEN BUITEN DE EIGEN REGIO

De secretaris heeft na de aankondiging in de "Sobat" van oktober een aantal verzoeken gekregen om in een andere regio, dan waar men woonde, een bijeenkomst te mogen bijwonen. Dit is altijd mogelijk. Als u dit schriftelijk meldt, krijgt u een oproep voor die bijeenkomst.

E. Peersboom

Overijssel

Secr. Almeloeweg 80,
7671 RG Vriezenveen.
Tel. 0546-561348.

SOCIALE COMMISSIE: DE PRAAT-SOOS

Zaals iedereen weet is de sociale commissie een belangrijk onderdeel binnen de VOMI. Op velelei gebied is zij werkzaam om oud-militairen te hebben of bij specifieke problemen de weg te wijzen. De jongste activiteit, die al geruime tijd draait, is de z.g. gesprekskring. Degenen die thuis geen klankbord vinden kunnen hier op een ongedwongen manier, onder het genot van een bakkie koffie, met elkaar van gedachten wisselen en zo bepaalde zaken van zich afpraten. Ook op ander gebied b.v. bij bepaalde sociale kwesties geldt ook hier dat twee man meer weten dan één.

Daar er aan deze activiteit nooit veel ruchtbaarheid is gegeven, behalve dan door Jan Timmer op onze bijeenkomsten, willen wij de PRAAT-SOOS via deze publikatie in de Sobat onder uw aandacht brengen. In de gespreksgroep is het mogelijk als oud-Indiëgangers met elkaar te praten en

degenen met problemen op een prettige en eenvoudige manier te helpen en ondersteunen.

We werken al geruime tijd met steeds wisselende groepen en de praktijk heeft uitgewezen dat er voor sommigen ander ons de behoefte is om eens te praten over de tijd van "toen". Het verplicht niemand maar wilt u meedoen aan de gespreksgroep of eerst eens komen kijken, bel of schrijf naar onderstaande adressen. Het nieuwe seizoen begint in januari 1996 in "DE TREFHOEK" in Almelo. Opgave voor deelname bij: Mevr. Tan-Schutte
Graaf van Burenstr. 30
4711 RW Deventer
Tel. 0570-618513
Jan Timmer
Valeriusstr. 28
7604 CP Almelo
Tel. 0546-819436.

GEZELLIGE MIDDAG TE TUBBERGEN

Op vrijdag 10 november 1995 hadden we een gezellige middag georganiseerd in "t Oale Roadhoes" in Tubbergen. Het was een echte sombere herfstidag en goed weer voor de dia-causerie van onze sobat B. Vuyk. Met deze prachtige beelden waande je weer in dat heerlijke warme zonnige land. Ruim 150 van onze sobats waren naar Tubbergen gekomen om te genieten van deze mooie dia's. In de pauze werden weer de nodige loten aan de man gebracht om met de opbrengst een deel van de kosten te dekken. Al met al kunnen we weer op een zeer geslaagde middag terugzien.

ZIEKENBEZOEK

Zeer incidenteel bereiken ons berichten dat sobats ernstig ziek zijn. Het bestuur heeft gemeend om de zieken die ons bekend waren met de Kerstdagen te bezoeken. Nick van de Gragt heeft deze taak, geassisteerd door zijn vrouw, op zich genomen. Zij hebben onze zieken bezocht en namens VOMI-Overijssel een kerststukje bezorgd.

Wij zijn ons er van bewust dat er misschien meer zieken waren die we ook graag hadden bezocht, maar wanneer dat niet wordt doorgegeven kunnen we geen actie ondernemen. Het bestuur verzoekt alle leden, als het u bekend is dat een sobat ernstig ziek is, dit het bestuur te laten weten.

CONTRIBUTIE 1996

Met de convocatie voor de middag op 10 februari in de "Reggehof" te Goor hebt u ook onze acceptgiro ontvangen waarmee u de contributie 1996 kunt voldoen. Leg de kaart niet weg met de goede bedoeling om hem later over te maken. De bedoeling is goed maar de kaart blijft liggen en het kost weer de nodige portie voor de herinnering die gestuurd moet worden.

MIDDAG IN DE "BIERTON" TE ZWOLLE

Op 20 maart 1996 houden we een gezellige middag in de "Bierton" te Zwolle. Deze middag zal ook een historisch karakter hebben, dus houd deze datum vrij. De zaal is groot, dus we rekenen op een groot aantal bezoekers. U ontvangt hiervan nog bericht.

Rivierenland/Oost Gelderland

Secr. R.W. Gosselink,
Kronenburgsingel 785,
6831 GP Arnhem.
Tel. 026-3233328.

REGIO ARNHEM

Algelopen maanden zijn de VOMI-leden uit de regio Arnhem regelmatig bij elkaar geweest.

Nog steeds zijn deze gezellige middagen (2e woensdag van de maand), in het KMTO Bronbeek tot ieders genoegen.

Er wordt gekaart en andere spelletjes gedaan en natuurlijk veel gepraat.

Vandaar dat wij het meer zien als een soos, waar ieder VOMI-lid kan binnen wandelen. Ook in 1996 blijven wij op dezelfde voet voortgaan.

Wij hopen dat tegen september 1996 een gedeelte van het KTOM Bronbeek gereed zal zijn met de renovatie, zodat wij dan wat meer kunnen organiseren, zoals b.v. een bingo- of een filmmiddag.

Ter afsluiting van 1995 zijn we met de vaste groep uit Arnhem e.o., in Tempo Dulu wezen eten.

Deze Indische maaltijd viel bij iedereen zeer in de smaak en er werden weer veel herinneringen opgehaald. Wij wensen u allen een goed en gezond 1996 toe.

Namens de regiocommissie,
Joke Gosselink

Rond de feestdagen.

die inmiddels – bij het lezen van deze regels – alweer een eind achter ons liggen, bracht de post ons vele goede wensen van onze leden. Daarbij werd ook weer enthousiast gereageerd op de keurig verzorgde VOMI-zakagenda 1996, die alle leden van VOMI Rivierenland/Oost-Gelderland ontvingen en waaruit wij mogen concluderen dat de meeste leden het hele jaar 1996 de agenda op zak zullen hebben. Het verheugt ons dat deze actie ook dit jaar hoog gewaardeerd wordt.

SCHAARSBERGEN

Op 7 december j.l. vond in de kapel en bij het monument bij "Oud Vrijland" ter nagedachtenis van de gesneuvelde militairen in het voormalig Nederlands-Indië van de "7 December Divisie" de jaarlijkse herdenking plaats, die niet alleen door deze vele oud "E.M.-ers" werd bijgewoond, doch ook door de nabestaanden. Het was weer een zeer plechtig gebeuren, terwijl de gebruikelijke bijeenkomst na afloop van het officiële gedeelte door velen werd aangegrepen met de vraag: "hoe nu verder", nu besloten werd het monument te verplaatsen naar Apeldoorn, waarheen de divisie-staf verhuist.

Op 27 december, precies 46 jaar nadat Koningin Juliana de Soevereiniteitsoverdracht tekende, werd op hetzelfde terrein een herdenking gehouden voor alle omgekomen sobats. Ons lid van de Raad van Advies, Majoor b.d. Sjoerd Lapré, Ridder M.W.O., bracht in zijn toespraak naar voren, dat het boek over de worsteling met Indië niet kan worden gesloten zolang bepaalde groeperingen verkeerde en vertekende situaties scheppen, die de Indië-veteraan als een oorlogsmisdadiger afschilderen.

CONTRIBUTIE 1996

5 dagen nadat de acceptgiro's bij ons de deur uitgingen, kwam de eerste bijdrage binnen. Bij de jaarafsluiting 1995 had de helft van de leden al betaald. En ook daarna ging het in hetzelfde tempo door. Nu zijn er natuurlijk nog een aantal leden, die nog "open" staan. Wij doen langs deze weg een beroep op hen om de contributie 1996, waarin begrepen het zes keer per jaar verschijnende "SOBAT" thans zo spoedig mogelijk te voldoen

door middel van de toegezonden acceptgirokaart.

JAARBIJEENKOMST 1996

Toen wij op 30 mei 1995 aan het eind van de zeer geslaagde jaarbijeenkomst 1995 met het Kazco van de Oranjekazerne nog even aan het "n-praten" waren, werden wij er van op de hoogte gesteld dat er weer ingrijpende verbouwingen (eetzaal en cantines) op het programma stonden en dat het dus niet zeker was om in 1996 weer van hun faciliteiten gebruik te kunnen maken. Binnen onze regio bleef er daardoor niet veel over en waren wij genoodzaakt het verderop te zoeken. Immers, de andere kazernes in Arnhem hadden inmiddels hun deuren gesloten, terwijl ook de Limos in Nijmegen door bezuinigingsdrang de poort moest sluiten. Dank zij de goede contacten met de Limos-staf kregen wij een recommandatie mee voor de Vliegbasis Volkel. Dat ligt weliswaar buiten de grenzen van onze regio, maar zelfs in Europees verband vervagen grenzen, dus wie zou zich daar druk over maken. Om tot concrete afspraken te komen moesten we wel een half jaar aan de bel trekken en toen we uiteindelijk rond de tafel zaten bleek de situatie op Volkel zodanig veranderd te zijn dat ons geadviseerd werd een andere lokatie te zoeken, waarbij verwezen werd naar de LETS in Schaarsbergen. Snel overleg met de LETS bracht naar voren dat men ons aldaar om "organisatorische redenen" niet kan onderbrengen. Inmiddels waren we wel 7 maanden verder. Van de Oranje-kazerne kwam de melding door dat het bedrijfsrestaurant hoogstwaarschijnlijk in april in bedrijf gesteld wordt. Dus dit jaar zijn we weer te gast in de Oranjekazerne. Op basis van de terugontvangen opgavestroken van onze leden mogen we op een opkomst van rond de 400 deelnemers rekenen. Uiteraard krijgen onze leden rond deze tijd nadere informatie over datum en programma.

Th.J. Koning

Utrecht en 't Gooi

Secr. A.J.B. Martens,
Chico Mendesstr. 67,
3573 AW Utrecht.
Tel. 030-2716895.

Als u dit schrijven onder ogen krijgt is het jaar 1996 alweer een maand onderweg. Maar toch wil het bestuur iedereen een gezond jaar toewensen en een grote dank gaat uit naar alle bestuursleden van het Algemeen Bestuur en de bestuursleden van alle VOMI verenigingen ten lande. Dit vooral voor het vele werk wat zo'n bestuursfunctie met zich meebrengt. De laatste maand van 1995 is voor onze vereniging geëindigd met berichten van 4 sterfgevallen, te weten: K.J. Wadners uit Amersfoort; P.C.H. Wap uit Amersfoort; Z. van Ginkel uit Utrecht en Th.H. Alers uit Rotterdam. Mogen wij de nabestaanden alle sterkte toewensen met het verwerken van het verlies van hun man, vader en grootvader.

De copy voor dit nummer moest voor 1 januari binnen zijn, dus kan ik nog niets vertellen over de nieuwjaarsontmoeting in de Kromhoutkazerne. Wel mogen we weer gebruik maken van het gerenoveerde eetzaal en daarbij behorende zalen voor een bijeenkomst op 27 april 1996, dus houdt die zaterdagmiddag vrij in uw agenda. Aan de oproep mij te laten weten bij welk onderdeel u was ingedeeld onder welk legernummer, is nog niet door iedereen getengeerd. Doe het a.u.b. het is voor onze administratie van belang. De videoband "De Sawatrappers" rouleert en u kunt zich nog opgeven hiervoor, tegen verzendkosten. De acceptgiro is ondertussen in uw bezit gekomen en velen hebben al hun contributie voldaan. Dit even ter herinnering voor degenen die er nog niet aan gedacht hebben.

Uw secretaris,
A.J.B. Martens

De Veluwe

Secr. J.J.C. Stramrood,
Binnenhof 36, 6715 DP Ede.
Tel. 0318-638160.

Op 1 november 1995 organiseerden wij een gezellige middag met video-

film en bingo in het AMT in Stroe. Bijgewoond door een kleine honderd personen blijken deze middagen bijzonder geslaagd en gezellig. Het mag best gezegd worden dat hieraan zeer bijdragen de gastvrijheid en inzet van Geerard en zijn dames van het AMT.

Er moest wat improvisaard worden met beeld en geluid, maar dat bleek, naar latere geluiden, de gezelligheid geen kwaad te doen. Prettige bijgedachte: een pluspunt dat we improviseren in Indië geleerd hebben! Wij moeten de leden ook bedanken voor de vele meegebrachte prijzen waarmee anderen dan weer naar huis gingen en met de opbrengst van de bingo konden wij weer de aankosten bestrijden.

Een heel andere bijeenkomst vond plaats op 21 december in de Off. Mess van Kamp Kranenburg-Noord te Harderwijk. Het gebruikelijke Kerstdiner van De Veluwe. Een kleine honderd deelnemers waren om 18.00 uur aanwezig in de in Kerstseer gedompelde mess en eetzaal. Voorzitter Henk moet in zijn actieve diensttijd toch wel een legendarische "gunstige" (van Gunst) naam in messes en keukens van kazernes hebben opgebouwd, om nog steeds in staat te zijn zulke fantastische kerstdiners te kunnen organiseren. Koks en personeel besteden er blijkbaar extra aandacht aan om het voor ons zo gezellig mogelijk te maken. Bedankt hofmeester Wienholts en personeel om ons zo'n warme, hartelijke avond met heerlijk eten en op 't laatst een kerstman te bezorgen. Damiene van Heenen voelde deze warme eensgezinde sfeer aan en betrok dit in zijn toespraak. Onze leden werd zeker door dit gebeuren een prachtige middag en avond bezorgd.

Namens VOMI De Veluwe,
Henk J. Riemsdijk

Zuid-Holland Noord

Secr. J. Ausma,
Lisztstraat 117,
2551 TC Den Haag.
Tel. 070-3976413.

Bij het schrijven van dit artikel is de jaarwisseling over enige uren. Als u dit leest dan zijn we al een eind op

weg in het nieuwe jaar. Het bestuur wenst u nogmaals een voorspoedig en heel gezond 1996.

ACTIVITEITEN

30 januari 1996, Regio 1, te Katwijk, gebouw "Tripodica", Hoornseplein 155.
20 februari 1996, Regio 8 te Boskoop, gebouw "De Brug", Kerkplein.
27 maart 1996, Regio 2, (De Veenen), te Roelofsarendsveen, gebouw "De Pepersteeg", Noordeinde 167.
20 maart 1996, Regio 6 te Delft, gebouw "Delftsestedes", Phoenixstraat.
17 april 1996, Regio 4, (Den Haag en omgeving) te Rijswijk, gebouw "Stervoorde", Sir W. Churchillaan 909/hoek v. Mooklaan.
Te bereiken met de buslijnen 18, 23, 127 en 129.

Voor alle bijeenkomsten geldt: zaal open 13.30 uur en aanvang 14.00 uur. Prijsjes voor de loterij zijn altijd welkom.

Iedereen heeft toegang tot de bijeenkomsten, dus breng echtgenote of partner en sobats die geen lid zijn mee. We hebben nog steeds regiovertegenwoordigers nodig, vooral uit Den Haag en omgeving. Waar blijven de Hagenaars?

Wij hebben daar assistentie nodig voor het organiseren van bijeenkomsten. Meldt u aan bij onze secretaris.

NORMANDIE-REIS

Er zijn heden 33 aanmeldingen binnen gekomen bij onze secretaris voor de reis naar Frankrijk, die we van plan zijn eind mei te organiseren. Er is nog plaats, ook leden buiten ons verenigingsgebied zijn welkom.

LUSTRUM VIERING

De secretaris heeft 250 voorlopige aanmeldingen ontvangen voor de viering van het 10-jarig bestaan medio/eind september 1996. Dus alle leden hebben nog niet gereageerd. Meld u alsnog aan bij de secretaris. We weten dan op hoeveel bezoekers we ongeveer kunnen rekenen, dat is belangrijk voor de organisatie van de viering van het lustrum. Suggesties voor de invulling van het programma hebben we jammerlijk niet ontvangen. Kom met uw suggesties, onze secretaris zit te wachten achter zijn telefoon.

PENNINGMEESTER

De penningmeester verwacht dat het bedrag aan giften niet achterblijft bij dat van vorig jaar, maar zelfs mis-

schien hoger uitkomt. Hieruit concludeert hij dat vele een extra bedrag hebben overgemaakt voor het 10-jarig bestaan.

Als u dat nog niet hebt gedaan, maak dan alsnog een bedrag over op onze giro 532172 voor het 10-jarig bestaan.

W.G.L. Topée

Zuid-Holland Zuid

Secr. A.G. Geurink,
Oranjelaan 35,
3311 DH Dordrecht.
Tel. 078-6130180.

ONTHULLING GEDENKPLATEN

Op 24 november 1995 vond in Alblasserdam een onthulling plaats, op 14 december in Barndrecht en op 15 december in Sliedrecht. Een uitgebreid verslag van deze drie onthullingen én foto's staat elders in dit nummer van de SOBAT vermeld. Bij deze drie gedenkplaten gaat het om in totaal 19 Nederlandse militairen die in de periode 1940-1950 tijdens en na de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen.

AGENDA ACTIVITEITEN 1996:

Nog 3 bijeenkomsten staan op het programma, t.w. Ridderkerk - 13 februari (inmiddels gehouden); Oud-Beijerland - 19 maart - Gebouw Maranatha, Kerkstraat 57; Spijkenisse - 2 april - lokatie nader in uitnodiging te noemen.

Voor deze 3 bijeenkomsten geldt: Zaal open: 13.30 uur. Aanvang: 14.00 uur.

Verdeeld over de postcodecodes ontvangt elk VOMI-lid in Zuid-Holland Zuid afzonderlijk een uitnodiging om één van deze bijeenkomsten in de nabijheid van zijn woonplaats bij te wonen.

CONTRIBUTIE 1996

Alle leden in Zuid-Holland Zuid hebben inmiddels de acceptgiro voor betaling contributie 1996 ontvangen. Diegenen, die bij het lezen van deze Sobat hun contributie nog niet overgemaakt hebben, worden verzocht dit alsnog omgaand te doen.

UITREIKING DRAAGINSIGNE VOOR GEWONDEN

Op 18 december 1995 werd in het Oude Raadhuis in Oud-Beijerland

door burgemeester drs. Ch. Leeuwe het Draaginsigne voor Gewonden uitgereikt aan onze sobat S. Overkleeft, Zinkweg 314, Oud-Beijerland. Behalve 4 bestuursleden van VOMI Zuid-Holland Zuid waren aanwezig afgevaardigden van de BNMO, mevrouw A. van Dam-Meys, Stichting Centrum '45, mevrouw D. Meeng en namens de SDV, mevrouw N. Kruik.

Sobat Overkleeft werd toegesproken door burgemeester Leeuwe, die op bijzondere wijze de omstandigheden schetste waaronder de Nederlandse militairen en dus ook S. Overkleeft hun moeilijke taak verricht hebben. Ook onze voorzitter, Ger de Jong, memoreerde de gebeurtenissen uit de Indië-jaren en hij deed dit, gericht aan sobat Overkleeft in het bijzonder, op zijn bekende inhoudelijk treffende manier.

Sobat Overkleeft zelf wilde niet onder stoelen of banken steken hoe goed hij te spreken was over de steun, die hem gegeven is door de hulpverleners. Behalve de reeds genoemde vond deze uitreiking plaats in besloten kring.

AANVULLING GEWIJZIGDE TELEFOONNUMMERS

Bij de opgave in Sobat nr. 44 bleek één van onze bestuursleden, n.l. A. van Poppen, niet vermeld. Om dit verzuim te herstellen geven wij alsnog het gewijzigde telefoonnummer: Algemene Zaken - A. van Poppen - 010-4212500.

H.C. Clasquin

Limburg

Secr. L.C. Zéguers,
Ailbertuslaan 76,
6461 TC Kerkrade.
Tel. 045-5454013.

Wanneer wij terugblikken op het jaar 1995, dan menen wij dat er kunnen stellen dat het voor VOMI Limburg een goed jaar is geweest. Niet alleen maar vanwege het feit dat al onze geplande activiteiten doorgang hebben kunnen vinden, waarbij echter wel vermeld mag worden dat het bestuur bij een paar van deze activiteiten

toch wel gerekend had op meer deelnemers, maar vooral een tevredenstellend jaar omdat het ledental gestaag groeide en met enige trots kunnen wij dan ook nu vermelden dat wij het aantal van 300 leden bereikt hebben.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat wij nu op onze lauweren kunnen gaan rusten.

Integendeel, met een kleine inspanning van ieder van ons moet het toch mogelijk zijn om binnen de kortste keren nog veel meer sobats de weg naar het lidmaatschap van de VOMI te wijzen. Dus, vrienden, maak er werk van.

Helaas hebben we in 1995 ook van een aantal sobats door overlijden afscheid moeten nemen. Wij zullen hen echter niet vergeten en hen steeds tijdens onze bijeenkomsten blijven gedenken.

PROGRAMMA 1996

Met betrekking tot de beide eerstgenoemde (in Sobat nr. 44) contactbijeenkomsten, respectievelijk op 12 en 26 maart a.s. kunnen wij u melden dat 12 maart gehouden wordt in Cultureel Centrum "de Jreëts", Kaalheidersteenweg 105 te Kerkrade (tel. 045-5411977) en de bijeenkomst van 26 maart a.s. in Café "Terminus", Papenweg 2 in Maastricht (tel. 043-3215315).

Binnen niet al te lange tijd ontvangt elk lid alle verdere gegevens per brief betreffende het totale programma, waarbij dan ook de aanmeldingsformulieren voor de reünie en voor deelname aan de AWACS-excursie(s) ingesloten zijn.

NIEUWE TELEFOONNUMMERS

De nieuwe telefoonnummers van de bestuursleden en de contactpersonen zijn als volgt:

Bestuur:	
M. Everharts	045-5410512
L. Zéguers	045-5454013
J. Otten	045-5315331
Th. Maas	045-5327394
H. Dols	043-4521316
Contactpersonen:	
H. Breitenstein	045-5320366
J. Faessen	0475-482640
J. Jennissen	0475-481894
M. Peeters	077-3827510
M. Riether	077-3541520

Canada

Secr. D. Walinga,
12 Leacres Str.
Bramalea,
Ontario, Canada,
L6S 3K6.
Tel. (905)-457-8782.

Onze eerste gecombineerde districts- en bestuursvergadering zal worden gehouden op 21 februari 1996 in Burlington (Ontario).

De activiteiten voor 1996 zullen daar dan ook worden besproken. Het plan en de bedoeling is om meer lokale districtsbijeenkomsten te organiseren. Dit, om de afstanden korter te maken en elkaar dan beter te leren kennen.

Onze derde "VOMI-Canada" Picknick zal worden gehouden op woensdag 17 juli 1996, opnieuw in Rockwood (Ontario).

Sobats en hun dames, die op vakantie zijn in Canada zijn altijd hartelijk welkom. Even contact opnemen met de secretaris van VOMI-Canada, dhr. D. Walinga.

Een verzoek van de Reünie-commissie van het 31ste B-Hospitaal, via dhr. J. Kerkhof, om opsporing van dhr. J.H.M. Lohman in Canada, heeft succes gehad na publicatie in ons contactblad "Surat Khabar". Verzoeken om opsporing zijn altijd welkom en worden geplaatst in onze nieuwsbrief.

De nieuwe uitvoering, met behulp van computers en medewerking van dhr. P. Klaver en mevrouw Riet van Duyn van de "Surat Khabar" is uitstekend geslaagd, alhoewel de kosten wat hoger waren.

Onze leden in Canada ontvangen nu ook de "Legerkoerier", dat zeer op prijs wordt gesteld.

1995 is een goed jaar geweest voor VOMI-Canada met nu bijna 240 leden.

We zijn nu in februari, in het hartje van de winter met veel kou en sneeuw dit jaar, maar we maken toch al weer plannen om 1996 een nog beter jaar te maken voor onze afdeling.

D. Walinga

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.

toko

Fonds Sociale Zorg

*Met herkenning begint erkenning !
Met meer leden meer kracht !*

fonds
sociale
zorg

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden !

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achterraut van uw auto !

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

V.O.M.I. borstembleem	f 12,50
V.O.M.I. stropdas donkerrood	f 22,50
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	f 22,50
V.O.M.I. stickers	f 1,00
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	f 10,00
	portvrij
V.O.M.I. luxe aanstekers	f 7,50
V.O.M.I. sleutelhangers	f 6,00
V.O.M.I. rollerpennen	f 1,50
V.O.M.I. ballpoints	f 1,00
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	f 12,50
	portvrij
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	f 12,50
	portvrij
V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk plastic	f 30,00

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal f 2,50 extra berekend voor verzending en porto.

U kunt de artikelen ook bestellen bij de
Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:

**Leen van Eijk, Oost Kanaalweg 12A, 2461 EP
Ter Aar, Tel. 0172 - 602705, Postgiro 6131844**

**Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15,
2461 VJ Ter Aar, Tel. 0172 - 602452**

Ook hier wordt minimaal f 2,50 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

POSTZEGELS

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, bewaar ze en stuur ze naar **Mevrouw Jac. M. Holewijn, Alberdijck Thijmlaan 19, 2081 ES Bloemendaal, Tel. 023 - 5391920.**

De opbrengst komt volledig ten goede van het **Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.**

Alle aangesloten Verenigingen worden verzocht ook aan de inzameling mee te werken.

V.B.

INDIVIDUELE DOCH VERZORGDE REIZEN naar INDONESIË

VOLGENS UW EIGEN REISWENSEN (PRIVACYTOURS ®)

Talloze mogelijkheden

WIJ KUNNEN OOK REIZEN SAMENSTELLEN VOOR INDIË-VETERANENGROEPINGEN (BASE TOURS)

Geïnteresseerd?

Geef telefonisch of schriftelijk uw wensen door voor een blijvend reisvoorstel plus kostenindicatie.

Uiteraard bent u ook van harte welkom op ons kantoor.

AURORA TRAVEL SERVICE B.V.

(ANVR/SGR nr. 1502/1A7A)

Glaaskinderdweg 20-23, 1009 HN Amsterdam, Tel. 0206199377/0199398

(zaterdag telefonisch niet bereikbaar)

Kantooruren: maandag t/m vrijdag 09.00 - 17.00 uur. Zaterdag 09.00 - 12.00 uur

ISSUE AGENT

VLZ

SGR

VETERANENPAS

Bij boeking van een AURORA-reis naar Indonesië zal aan de houder van een veteranenpas een bedrag aan "zakgeld" worden overhandigd. Bij alleen een vliegbiljet naar Indonesië is dit Rp. 50.000,- en bij een complete tour Rp. 150.000,-. Dit laatste zal echter pas in Indonesië worden overhandigd in verband met de betreffende in- en uitvoerbepalingen.

Bent u geïnteresseerd in deze reizen, geef ons dan telefonisch of schriftelijk uw wensen door.

Wij maken dan vrijblijvend een reisvoorstel met de daarbij behorende reissom.

Inlichtingen omtrent prijzen, dienstregelingen, afvaertdata, enz. worden verstrekt volgens de laatste in ons bezit zijnde gegevens, echter onder alle voorbehoud. Registratie K.v.K. Amsterdam 147458